DECIZIA (UE) 2015/455 A COMISIEI

din 23 iulie 2014

privind ajutoarele de stat SA. 34826 (2012/C), SA. 36005 (2013/NN) puse în aplicare de Grecia în favoarea Piraeus Bank Group cu privire la recapitalizarea și restructurarea Piraeus Bank S.A.

[notificată cu numărul C(2014) 5217]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce statele membre și alte părți interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate ([1]),

întrucât:

1. PROCEDURĂ

1.1. PROCEDURA PRIVIND PIRAEUS BANK

(1) Prin decizia din 19 noiembrie 2008, Comisia a aprobat o schemă intitulată „Măsuri de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia” (denumit în continuare „schema de sprijinire a băncilor elene”), conceput pentru a asigura stabilitatea sistemului financiar al Greciei. Schema de sprijinire a băncilor elene permite acordarea ajutorului în cadrul celor trei măsuri din care este alcătuită aceasta, o măsură de recapitalizare, o măsură de garantare și o măsură de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat ([2]). În mai 2009, Piraeus Bank [denumită în continuare „banca” ([3])] a fost recapitalizată de către Grecia în cadrul măsurii de recapitalizare.

(2) Considerentul 14 din decizia din 19 noiembrie 2008 prevede notificarea către Comisie a unui plan de restructurare în ceea ce privește beneficiarii măsurii de recapitalizare.

(3) La 23 iulie 2010, autoritățile elene au prezentat Comisiei un plan de restructurare. Comisia a înregistrat planul și actualizările sale ulterioare, precum și informațiile suplimentare prezentate de autoritățile elene în cazul SA.30342 (PN 26/2010) și ulterior în cazul SA.32787 (2011/PN).

([1]) A se vedea Decizia Comisiei din 27 iulie 2012 privind ajutorul de stat SA. 34826 (2012/C, ex 2012/NN), „Recapitalizarea Piraeus Bank de către Fondul elen de stabilitate financiară” (JO C 359, 21.11.2012, p. 4).

([2]) Decizia Comisiei din 19 noiembrie 2008 privind ajutorul de stat N560/2008 „Măsuri de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia” (JO C 125, 5.6.2009, p. 6). Cazului i-a fost atribuit numărul SA.26678 (N 560/2008). Schema a fost ulterior prelungită și modificată, astfel cum este descris la nota de subsol 4.

([3]) „Banca” se referă la Piraeus Bank Group.

(4) Banca a beneficiat în mod repetat de garanții de stat și de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat în cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene ([4]). De asemenea, banca a beneficiat de asistență pentru acoperirea nevoii de lichiditate în situații de urgență (*emergency liquidity assistance* – ELA), garantată de stat.

(5) La 20 aprilie 2012, Fondul elen de stabilitate financiară (*Hellenic Financial Stability Fund* – HFSF) a furnizat băncii o scrisoare de angajament în sensul participării la majorarea planificată a capitalului băncii. La 28 mai 2012, HFSF a acordat băncii o recapitalizare punte în valoare de 4 700 de milioane EUR (denumită în continuare „prima recapitalizare punte").

(6) La 10 mai 2012, autoritățile elene au notificat în mod oficial Comisiei scrisoarea de angajament care a fost transmisă băncii de către HFSF. Comisia a înregistrat scrisoarea ca ajutor nenotificat [cazul SA.34826 (2012/NN)], întrucât măsura fusese deja pusă în aplicare.

(7) Prin decizia din 27 iulie 2012, Comisia a inițiat o procedură oficială de investigare privind prima recapitalizare punte (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus") ([5]).

(8) În decembrie 2012, HFSF a acordat băncii o a doua recapitalizare punte în valoare de 1 553 de milioane EUR (denumită în continuare „a doua recapitalizare punte"). La 21 decembrie 2012, HFSF a furnizat, de asemenea, băncii o scrisoare de angajament în sensul participării la o majorare a capitalului social al băncii și la instrumentele de capital convertibile care urmau să fie emise pentru o sumă totală de până la 1 082 de milioane EUR ([6]). Autoritățile elene au notificat Comisiei măsurile la 27 decembrie 2012 ([7]).

(9) În septembrie 2012, banca și-a anunțat intenția de a achiziționa Geniki de la Société Générale S.A. (denumită în continuare „Société Générale"). În cursul lunilor septembrie și octombrie, Comisia a avut numeroase teleconferințe și schimburi de mesaje electronice cu reprezentanți ai autorităților elene și ai băncii în ceea ce privește achiziția Geniki.

(10) La 19 octombrie 2012, banca a semnat un acord de achiziție a acțiunilor cu Société Générale având ca obiect achiziționarea întregului pachet de acțiuni (99,08 %) deținut de Société Générale în Geniki.

(11) La 12 decembrie 2012, serviciile Comisiei au trimis Greciei o scrisoare care includea evaluarea preliminară a achiziționării Geniki.

(12) La 26 februarie 2013, banca a informat Comisia cu privire la intențiile sale de a achiziționa Millennium Bank Greece S.A. (denumită în continuare „MBG"). Comisia a desfășurat o serie de teleconferințe și de schimburi de mesaje electronice cu autoritățile elene și cu banca în ceea ce privește achiziția MBG.

(13) La 25 martie 2013, serviciile Comisiei au trimis Greciei o scrisoare care includea evaluarea preliminară a achiziționării MBG.

([4]) La 2 septembrie 2009, Grecia a notificat o serie de modificări ale măsurilor de sprijin și o prelungire până la 31 decembrie 2009, care au fost aprobate la 18 septembrie 2009 [a se vedea Decizia Comisiei din 18 septembrie 2009 privind ajutorul de stat N 504/2009 „Prelungirea și modificarea măsurilor de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 264, 6.11.2009, p. 5)]. La 25 ianuarie 2010, Comisia a aprobat a doua prelungire a măsurilor de ajutor până la 30 iunie 2010 [a se vedea Decizia Comisiei din 25 ianuarie 2010 privind ajutorul de stat N 690/2009 „Prelungirea și modificarea măsurilor de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 57, 9.3.2010, p. 6)]. La 30 iunie 2010, Comisia a aprobat o serie de modificări ale măsurilor de sprijin și o prelungire până la 31 decembrie 2010 [a se vedea Decizia Comisiei din 30 iunie 2010 privind ajutorul de stat N 260/2010 „Prelungirea și modificarea măsurilor de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 238, 3.9.2010, p. 3)]. La 21 decembrie 2010, Comisia a aprobat o prelungire a măsurilor de sprijin până la 30 iunie 2011 [a se vedea Decizia Comisiei din 21 decembrie 2010 privind ajutorul de stat SA 31998 (2010/N) „Cea de a patra extindere a măsurilor de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 53, 19.2.2011, p. 2)]. La 4 aprilie 2011, Comisia a aprobat o modificare [a se vedea Decizia Comisiei din 4 aprilie 2011 privind ajutorul de stat SA. 32767 (2011/N) „Modificarea măsurilor de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 164, 2.6.2011, p. 8)]. La 27 iunie 2011, Comisia a aprobat o prelungire a măsurilor de sprijin până la 31 decembrie 2011 [a se vedea Decizia Comisiei din 27 iunie 2011 privind ajutorul de stat SA. 33153 (2011/N) „A cincea prelungire a măsurilor de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 274, 17.9.2011, p. 6)]. La 6 februarie 2012, Comisia a aprobat o prelungire a măsurilor de sprijin până la 30 iunie 2012 [a se vedea Decizia Comisiei din 6 februarie 2012 privind ajutorul de stat SA. 34149 (2011/N) „A șasea prelungire a măsurilor de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 101, 4.4.2012, p. 2)]. La 6 iulie 2012, Comisia a aprobat o prelungire a măsurilor de sprijin până la 31 decembrie 2012 [a se vedea Decizia Comisiei din 6 iulie 2012 în cazul privind ajutorul de stat SA. 35002 (2012/N) - Grecia „Prelungirea schemei de sprijin pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 77, 15.3.2013, p. 14)]. La 22 ianuarie 2013, Comisia a aprobat o prelungire a schemei de garantare și a schemei de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat până la 30 iunie 2013 [a se vedea Decizia Comisiei din 22 ianuarie 2013 în cazul privind ajutorul de stat SA. 35999 (2012/N) - Grecia „Prelungirea schemei de garantare și a schemei de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat pentru instituțiile de credit din Grecia" (JO C 162, 7.6.2013, p. 6)]. La 25 iulie 2013, Comisia a aprobat o prelungire a schemei de garantare și a schemei de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat până la 31 decembrie 2013 [a se vedea Decizia Comisiei din 25 iulie 2013 în cazul privind ajutorul de stat SA. 36956 (2013/N) - Grecia „Prelungirea schemei de garantare și a schemei de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat pentru instituțiile de credit din Grecia", care nu a fost încă publicată]. La 14 ianuarie 2014, Comisia a aprobat o prelungire a schemei de garantare și a schemei de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat până la 30 iunie 2014 [a se vedea Decizia Comisiei din 14 ianuarie 2014 în cazul privind ajutorul de stat SA. 37958 (2013/N) - Grecia „Prelungirea schemei de garantare și a schemei de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat pentru instituțiile de credit din Grecia", care nu a fost încă publicată].

([5]) A se vedea nota de subsol 1.

([6]) Comunicat de presă al HFSF din 24 decembrie 2012, disponibil online la: http://www.hfsf.gr/files/press_release_20121224_en.pdf

([7]) Măsurile au fost înregistrate de Comisie drept cazul SA. 36005 (2013/NN).

(14) La 22 aprilie 2013, banca a anunțat că a încheiat un acord cu Millennium Banco Comercial Portugues (denumită în continuare „BCP") având ca obiect achiziționarea întregului capital social al MBG și participarea BCP la viitoarea majorare a capitalului Piraeus.

(15) La 3 iunie 2013, HFSF a convertit parțial prima și a doua recapitalizare punte în capital propriu în valoare de 5 891 de milioane EUR. De asemenea, HFSF a injectat o sumă suplimentară de 1 094 de milioane EUR în cadrul băncii, astfel cum s-a angajat la momentul achiziției de către bancă a unei bune părți din Agricultural Bank of Greece (denumită în continuare „ATE") și a sucursalelor din Grecia deținute de trei bănci cipriote (a se vedea secțiunea 1.2). De asemenea, investitorii privați au injectat 1 444 de milioane EUR. Valoarea totală a recapitalizării s-a ridicat la 8 429 de milioane EUR și este denumită în continuare „recapitalizarea din primăvara anului 2013".

(16) La 19 decembrie 2013, autoritățile elene au prezentat Comisiei informații privind condițiile recapitalizării din primăvara anului 2013.

(17) La 25 iunie 2014, autoritățile elene au prezentat Comisiei un plan final de restructurare a băncii (denumit în continuare „planul de restructurare"). La aceeași dată, acestea au furnizat informații privind injecția de capital garantată de stat. Autoritățile elene au indicat că doresc să ofere în continuare băncii un astfel de sprijin sub formă de lichidități, precum și garanții acordate de stat pentru titlurile de creanță și creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat în cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene.

(18) În cursul procesului administrativ, Comisia a avut numeroase reuniuni, teleconferințe și schimburi de mesaje electronice cu reprezentanți ai autorităților elene și cu banca.

(19) Grecia acceptă, în mod excepțional, ca prezenta decizie să fie adoptată numai în limba engleză.

1.2. PROCEDURI PRIVIND ÎNTREPRINDERILE ACHIZIȚIONATE

1.2.1. **Procedura privind ATE**

(20) În aprilie 2011, Grecia a injectat 1 445 de milioane EUR în ATE (valoare care include suma de 675 de milioane EUR acordată inițial în cadrul schemei elene de recapitalizare). De asemenea, ATE a beneficiat de sprijin sub formă de lichidități în valoare de 6 103 milioane EUR. Prin decizia din 23 mai 2011, Comisia a aprobat măsurile respective pe baza unui plan de restructurare a ATE (denumit în continuare „decizia de restructurare a ATE") ([8]).

(21) La 29 decembrie 2011, Grecia a participat la o emisiune de drepturi de subscriere de capital a ATE pentru o sumă de 290 de milioane EUR.

(22) La 22 martie 2012, Grecia a prezentat un raport elaborat de Banca Greciei care propunea rezoluția ATE printr-o procedură de achiziție și preluare ([9]) a anumitor active și pasive ale ATE (denumite în continuare „activitățile transferate ale ATE"), în timp ce activele și pasivele netransferate urmau să facă obiectul procesului de rezoluție prin intermediul unei bănci rele.

(23) În iulie 2012, banca a anunțat achiziționarea prin absorbție unei bune părți din ATE care intrase în lichidare.

(24) La momentul respectiv, HFSF s-a angajat să acopere nevoile de capital ale băncii rezultate din activele achiziționate. La 27 ianuarie 2013, Banca Greciei a concluzionat că valoarea capitalului necesar în scopuri de reglementare, ca urmare a achiziției activităților transferate ale ATE, se ridică la 570 de milioane EUR, care vor fi acoperite de către HFSF.

(25) Prin decizia din 3 mai 2013 ([10]) (denumită în continuare „decizia privind lichidarea ATE"), Comisia a concluzionat că măsurile de sprijin acordate la momentul transferului activităților transferate ale ATE nu constituie ajutor de stat pentru bancă, ci pentru activitățile transferate ale ATE. De asemenea, Comisia a concluzionat că ajutorul este compatibil cu piața internă în cazul în care planul de restructurare a băncii, care include în prezent activitățile transferate ale ATE, permite restabilirea viabilității sale pe termen lung.

(26) În iunie 2013, HFSF a injectat 570 de milioane EUR în bancă în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013 ([11]).

([8]) Decizia Comisiei din 23 mai 2011 privind ajutorul de stat SA.31154 „Restructurarea Agricultural Bank of Greece" (JO C 317, 29.10.2011, p. 4).

([9]) Achiziția și preluarea reprezintă o procedură de rezoluție, care constă în identificarea, în cadrul unei entități juridice în lichidare, a activelor și a pasivelor de înaltă calitate și în vinderea lor la licitație în vederea transferării către o întreprindere viabilă.

([10]) Decizia Comisiei din 3 mai 2013 privind ajutorul de stat SA.35460 „Ajutor de lichidare pentru rezoluția ATE Bank" (JO C 261, 10.9.2013, p. 1).

([11]) A se vedea punctul 2.3.3.3.

1.2.2. **Procedura privind operațiunile din Grecia ale Bank of Cyprus, ale Cyprus Popular Bank și ale Hellenic Bank (denumite în continuare „cele trei bănci cipriote”)**

(27) În urma reuniunii extraordinare a Eurogrupului ([12]) la 15 martie 2013, autoritățile cipriote și Uniunea Europeană, Fondul Monetar Internațional (denumit în continuare „FMI”) și Banca Centrală Europeană (denumită în continuare „BCE”) au ajuns la un acord politic cu privire la politica ce stă la baza unui viitor program de ajustare macroeconomică. În special, s-a convenit, printre altele, că operațiunile celor trei bănci cipriote în Grecia vor fi transferate unei bănci elene.

(28) Banca și alte băncile elene și-au exprimat interesul pentru achiziționarea operațiunilor celor trei bănci cipriote din Grecia.

(29) La 22 martie 2013, HFSF a fost de acord ca banca să prezinte o ofertă pentru achiziționarea sucursalelor, a depozitelor și a împrumuturilor din Grecia ale celor trei bănci cipriote. Oferta băncii a fost condiționată de furnizarea din partea HFSF de capital pentru bancă, pentru o valoare egală cu prețul plătit pentru capitalurile proprii ale activităților achiziționate.

(30) Autoritățile elene și HFSF au informat în mod constant serviciile Comisiei cu privire la evoluția procesului și condițiile de achiziție.

(31) La 26 martie 2013, banca a semnat un contract de vânzare și de transfer cu fiecare dintre cele trei bănci cipriote având ca obiect activitățile lor în Grecia (depozite, împrumuturi și rețeaua de sucursale).

(32) Astfel cum s-a convenit în martie 2013, HFSF a injectat capital în valoare de 524 de milioane EUR în cadrul băncii ([13]) pentru a răspunde nevoilor de capital care rezultă din achiziționarea activelor.

2. **DESCRIERE**

2.1. BANCA ȘI DIFICULTĂȚILE CU CARE SE CONFRUNTĂ ACEASTA

2.1.1. **Contextul general al sectorului bancar din Grecia**

(33) Produsul intern brut real al Greciei (denumit în continuare „PIB”) a scăzut cu 20 % din 2008 până în 2012, după cum se arată în tabelul 1. Prin urmare, băncile elene s-au confruntat cu o creștere rapidă a ratei de nerambursare a împrumuturilor acordate persoanelor fizice și întreprinderilor din Grecia ([14]). Astfel de evoluții au afectat în mod negativ performanța activelor băncilor din Grecia și au dat naștere la nevoi de capital.

Tabelul 1

Creșterea reală a PIB-ului în Grecia în perioada 2008-2013

Grecia	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Creștere reală PIB (%)	– 0,2	– 3,1	– 4,9	– 7,1	– 7,0	– 3,9

Sursă: Eurostat, disponibilă online la adresa: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115

(34) De asemenea, în februarie 2012, Grecia a pus în aplicare un schimb de obligațiuni cu sectorul privat cunoscut sub denumirea de „implicarea sectorului privat” (denumit în continuare „programul PSI”). Băncile elene au participat la elaborarea programului de implicare a sectorului privat, pe durata căruia guvernul elen a oferit titluri noi titularilor privați de obligațiuni existenți (inclusiv obligațiuni noi emise de guvernul elen), titluri de valoare care depind de variațiile PIB și titluri de plată în cadrul programului de implicare a sectorului privat emise de Fondul european de stabilitate financiară (denumit în continuare „FESF”) în schimbul obligațiunilor emise de guvernul elen existente, cu o rată nominală de actualizare de 53,5 % și scadențe mai lungi ([15]). Autoritățile elene au anunțat rezultatele schimbului de obligațiuni la 9 martie 2012 ([16]). Schimbul a avut ca rezultat pierderi semnificative pentru deținătorii de obligațiuni (estimate de Banca Greciei la 78 % din valoarea nominală a vechilor obligațiuni emise de guvernul elen în medie pentru băncile elene) și nevoi de capital care au fost contabilizate retroactiv în situațiile financiare pentru 2011 ale băncilor elene. Totalul pierderilor ca urmare a programului de implicare a sectorului privat pentru principalele băncile elene este rezumat în tabelul 2.

([12]) Reuniunea Eurogrupului este reuniunea miniștrilor de finanțe ai zonei euro, și anume ai statelor membre care au adoptat euro ca monedă națională oficială.

([13]) A se vedea punctul 2.3.3.3

([14]) Comisia Europeană – Direcția Generală Afaceri Economice și Financiare. *Al doilea program de ajustare economică pentru Grecia – martie 2012*, p. 17, disponibil online la: http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp94_en.pdf

([15]) A se vedea secțiunea II „Restructurarea datoriei suverane a Greciei” din *Raportul privind recapitalizarea și restructurarea sectorului bancar elen*, Banca Greciei, decembrie 2012, disponibil online la: http://www.bankofgreece.gr/BogEkdoseis/Report_on_the_recapitalisation_and_restructuring.pdf

([16]) Comunicat de presă al Ministerului de Finanțe din 9 martie 2012, disponibil online la: http://www.pdma.gr/attachments/article/80/9%20MARCH%202012%20-%20RESULTS.pdf

Tabelul 2

Pierderile totale ale principalelor bănci elene (milioane EUR) în cadrul programului de implicare a sectorului privat (PSI)

Bănci	Valoarea nominală a obligațiunilor emise guvernul elen	Valoarea nominală a împrumuturilor acordate de stat	Valoare nominală totală	Pierderi din emiterea de obligațiuni de către guvernul elen în cadrul PSI	Pierderi din împrumuturi acordate de stat în cadrul PSI	Pierderea brută totală în cadrul PSI	Pierderea brută totală în cadrul PSI/Rată a capitalului de bază de rangul 1 (%)	Pierderea brută totală în cadrul PSI/Total active (%)
NBG	13 748	1 001	14 749	10 985	751	11 735	161,0	11,0
Eurobank	7 001	335	7 336	5 517	264	5 781	164,5	7,5
Alpha	3 898	2 145	6 043	3 087	1 699	4 786	105,7	8,1
Piraeus	7 063	280	7 343	5 686	225	5 911	226,0	12,0
ATEbank	5 164	608	5 772	3 873	456	4 329	1 144,0	17,1
Geniki	384	7	391	287	5	292	78,1	8,9
MBG	185	0	185	137	0	137	29	2,2

Sursă: Banca Greciei, *Raport privind recapitalizarea și restructurarea sectorului bancar elen*, decembrie 2012, p. 14.

(35) Întrucât băncile elene s-au confruntat cu deficite de capital substanțiale ca urmare a programului de implicare a sectorului privat și a recesiunii persistente, Memorandumul cu privire la politicile economice și financiare (denumit în continuare „MEFP") al celui de al doilea program de ajustare pentru Grecia elaborat de guvernul elen, Uniunea Europeană, Fondul Monetar Internațional și Banca Centrală Europeană la 11 martie 2012 a pus la dispoziție fonduri pentru recapitalizarea băncilor respective. Autoritățile elene au estimat că valoarea totală a nevoilor de recapitalizare bancară și a costurilor de rezoluție care urmau să fie finanțate în cadrul programului se ridică la 50 de miliarde EUR ([17]). Suma a fost calculată pe baza unei simulări de criză efectuate de Banca Greciei pentru perioada decembrie 2011-decembrie 2014 (denumită în continuare „simularea de criză din 2012"), care s-a bazat pe previziunile Blackrock privind pierderile din împrumuturi ([18]). Fondurile pentru recapitalizarea băncilor din Grecia sunt disponibile prin intermediul HFSF. Tabelul 3 sintetizează calcularea nevoilor de capital pentru principalele bănci elene, astfel cum rezultă din simularea de criză din 2012.

Tabelul 3

Simularea de criză din 2012: Nevoile de capital ale principalelor bănci elene (milioane EUR)

Bănci	Rata de referință a capitalului de bază de rangul 1 (decembrie 2011)	Pierderea brută totală în cadrul PSI (decembrie 2011)	Dispoziții privind PSI (iunie 2011)	Proiecțiile privind pierderea cumulată brută pentru riscul de credit	Provizioane pentru pierderi din împrumuturi (decembrie 2011)	Generarea de capital intern	Obiectivul privind rata capitalului de bază de rangul 1 (decembrie 2014)	Nevoile de capital
NBG	7 287	– 11 735	1 646	– 8 366	5 390	4 681	8 657	9 756
Eurobank	3 515	– 5 781	830	– 8 226	3 514	2 904	2 595	5 839
Alpha	4 526	– 4 786	673	– 8 493	3 115	2 428	2 033	4 571

([17]) A se vedea nota de subsol 14, p. 106.
([18]) A se vedea nota de subsol 15.

Bănci	Rata de referință a capitalului de bază de rangul 1 (decembrie 2011)	Pierderea brută totală în cadrul PSI (decembrie 2011)	Dispoziții privind PSI (iunie 2011)	Proiecțiile privind pierderea cumulată brută pentru riscul de credit	Provizioane pentru pierderi din împrumuturi (decembrie 2011)	Generarea de capital intern	Obiectivul privind rata capitalului de bază de rangul 1 (decembrie 2014)	Nevoile de capital
Piraeus	2 615	– 5 911	1 005	– 6 281	2 565	1 080	2 408	7 335
ATEbank	378	– 4 329	836	– 3 383	2 344	468	1 234	4 920
Geniki	374	– 292	70	– 1 552	1 309	– 40	150	281
MBG	473	– 137	0	– 638	213	– 79	230	399

Sursă: Banca Greciei, *Raport privind recapitalizarea și restructurarea sectorului bancar elen*, decembrie 2012, p. 8.

(36) Conform Memorandumului privind politica economică și financiară din martie 2012, „băncile care prezintă planuri viabile de majorare a capitalului vor avea posibilitatea de a solicita și de a primi sprijin public într-un mod care să mențină măsurile de stimulare a injecțiilor de capital din sectorul privat și, prin urmare, să reducă la minimum sarcina pentru contribuabili” ([19]). Banca Greciei a constatat că numai cele patru bănci mari (Eurobank, Banca Națională a Greciei, banca și Alpha Bank) au prezentat planuri de majorare a capitalului viabile ([20]). Băncile în cauză au primit o primă recapitalizare din partea HFSF în mai 2012.

(37) Între sfârșitul anului 2009 și iunie 2012, depozitele naționale în băncile din Grecia au scăzut cu 37 % în total din cauza recesiunii și a nesiguranței politice. Băncile au fost nevoite să plătească dobânzi mai mari pentru a încerca să mențină depozitele. Costurile depozitelor au crescut, reducând marja dobânzii nete a băncilor. Întrucât băncile elene au fost excluse de pe piețele de finanțare interbancară, acestea au devenit dependente în totalitate de finanțarea din Eurosistem ([21]), o parte din ce în ce mai mare din aceasta fiind sub formă de ELA garantată de stat acordată de Banca Greciei.

(38) La 3 decembrie 2012, Grecia a lansat un program de răscumpărare a noilor obligațiuni emise de guvernul elen primite de către investitori în cadrul programului de implicare a sectorului privat, la prețuri variind de la 30,2 % la 40,1 % din valoarea lor nominală ([22]). Băncile elene au participat la programul de răscumpărare, care a condus la pierderi viitoare în bilanțurile lor contabile deoarece o mare parte din pierderea contabilă (și anume, diferența dintre valoarea de piață și valoarea nominală) înregistrată în ceea ce privește obligațiunile garantate de statul elen pe durata programului de implicare a sectorului privat a devenit definitivă și ireversibilă ([23]).

(39) În decembrie 2012, cele mai mari patru bănci din Grecia au primit o a doua recapitalizare punte de la HFSF.

(40) În primăvara anului 2013, recapitalizarea punte a celor patru bănci a fost transformată în recapitalizare permanentă în acțiuni ordinare, HFSF deținând mai mult de 80 % din capitalul social al fiecăreia dintre cele patru bănci. Pentru băncile care au reușit să atragă o valoare prestabilită de capital privat (banca, Alpha Bank și Banca Națională a Greciei), HFSF a primit acțiuni fără drept de vot și investitorilor privați le-au fost acordate warrante pe acțiunile HFSF.

(41) În iulie 2013, Banca Greciei a contractat un consultant pentru realizarea unui studiu de diagnosticare privind portofoliile de credite ale tuturor băncilor elene. Consilierul a realizat previziuni privind pierderile din împrumuturi („CLP”) aferente tuturor portofoliilor de credite naționale ale băncilor elene, precum și împrumuturilor purtătoare de risc pentru Grecia în sucursalele și filialele străine pe un orizont de timp de trei ani și jumătate și pe întreaga durată de viață a împrumutului. Analiza a furnizat previziuni privind pierderile din împrumuturi în cadrul a două scenarii macroeconomice, un scenariu de referință și un scenariu negativ. Previziunile privind pierderile din împrumuturi pentru portofoliile de împrumuturi străine au fost estimate de Banca Greciei folosind anumite contribuții din partea consultantului.

([19]) A se vedea nota de subsol 14, p. 104.
([20]) A se vedea nota de subsol 15.
([21]) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale constituie împreună Eurosistemul, sistemul băncilor centrale din zona euro.
([22]) Comunicat de presă al Ministerului de Finanțe din 3 decembrie 2012, disponibil online la: http://www.pdma.gr/attachments/article/248/Press%20Release%20-%20December%2003.pdf.
Răscumpărarea datoriei proprii la un preț cu mult inferior valorii nominale a generat o reducere substanțială a datoriilor pentru Grecia.
([23]) În absența unei astfel de răscumpărări, valoarea de piață a noilor obligațiuni emise de guvernul elen ar fi putut crește în funcție de evoluția parametrilor pieței, cum ar fi ratele dobânzii și probabilitatea incapacității de plată a Greciei.

(42) Pe baza evaluării de către consultant a previziunilor privind pierderile din împrumuturi, în toamna anului 2013, Banca Greciei a lansat o nouă simulare de criză (denumită în continuare „simularea de criză din 2013") pentru a evalua soliditatea poziției de capital a băncilor elene, atât în cadrul unui scenariu de referință, cât și în cadrul unui scenariu negativ. Banca Greciei a efectuat evaluarea nevoilor de capital cu sprijinul tehnic al unui al doilea consultant.

(43) Principalele elemente ale evaluării nevoilor de capital în conformitate cu simularea de criză din 2013 au fost: (i) previziunile privind pierderile din împrumuturi ([24]) aferente portofoliilor de împrumuturi ale băncilor pe o bază consolidată pentru riscul elen și valutar, fără provizioanele existente pentru pierderi din împrumuturi; precum și (ii) rentabilitatea operațională estimată a băncilor pentru perioada cuprinsă între iunie 2013 și decembrie 2016, bazată pe o ajustare prudentă a planurilor de restructurare care a fost prezentată Băncii Centrale a Greciei în cursul celui de al patrulea trimestru al anului 2013. Tabelul 4 de mai jos sintetizează calculul nevoilor de capital pentru principalele bănci elene pe o bază consolidată privind scenariul de referință pentru simularea de criză din 2013.

Tabelul 4

Simularea de criză din 2013: Nevoile de capital ale băncilor elene pe bază consolidată în cadrul scenariului de referință (milioane EUR)

Bănci	Rata de referință a capitalului de bază de rangul 1 (iunie 2013) (1)	Provizioane pentru pierderi din împrumuturi (iunie 2013)(2)	Previziuni privind pierderile din împrumuturi pentru riscul elen (3)	Previziuni privind pierderile din împrumuturi pentru riscul de schimb valutar ([1]) (4)	Generarea de capital intern (5)	Rata capitalului de bază de rangul 1 în urma simulării de criză (decembrie 2016) (6)	Nevoile de capital (7)=(6)-(1)-(2)-(3)-(4)-(5)
NBG ([2])	4 821	8 134	– 8 745	– 3 100	1 451	4 743	2 183
Eurobank ([3])	2 228	7 000	– 9 519	– 1 628	2 106	3 133	2 945
Alpha	7 380	10 416	– 14 720	– 2 936	4 047	4 450	262
Piraeus	8 294	12 362	– 16 132	– 2 342	2 658	5 265	425

([1]) Impactul previziunilor privind pierderile din împrumuturi pentru riscul de schimb valutar a fost calculat pe baza impozitării din străinătate și luând în considerare angajamentele care fuseseră furnizate Direcției Generale pentru politica în domeniul concurenței la momentul respectiv.
([2]) Provizioanele pentru pierderile din împrumuturi ale NBG la 30 iunie 2013 conform dispozițiilor First Business Bank și Probank.
([3]) Provizioanele pentru pierderi din împrumuturi ale Eurobank la 30 iunie 2013 conform dispozițiilor New HellenicPostbank și New Proton Bank, care au fost achiziționate în august 2013.
Sursă: Banca Greciei, *Simularea de criză din 2013 aplicată sectorului bancar din Grecia*, martie 2014, p. 42.

(44) La 6 martie 2014, Banca Greciei a anunțat rezultatele simulării de criză din 2013 și a solicitat băncilor să își prezinte, până la jumătatea lunii aprilie 2014, planurile de majorare a capitalului pentru a acoperi nevoile de capital în cadrul scenariului de referință.

(45) Între sfârșitul lui martie 2014 și începutul lui mai 2014, băncile au efectuat majorări de capital.

2.1.2. **Beneficiarul**

(46) Banca oferă servicii bancare universale în principal în Grecia și în Europa de Est și de Sud-Est (România, Bulgaria, Serbia, Albania, Ucraina și Cipru), precum și în Egipt. Banca oferă o gamă completă de produse bancare și financiare și de servicii pentru persoane fizice și întreprinderi. Aceasta este activă în domeniul bancar pe segmentul de retail, servicii bancare pentru întreprinderi și servicii bancare private, gestionarea de active, trezorerie și servicii bancare de investiții. Banca este înființată în Grecia și acțiunile sale sunt cotate la bursa de valori din Atena. La 30 decembrie 2012, banca avea un număr total de 18 597 de angajați ([25]).

([24]) Sunt incluse pierderile estimate din acordarea de împrumuturi noi în Grecia în perioada iunie 2013-decembrie 2016.
([25]) Raportul anual pentru anul 2012, http://www.piraeusbankgroup.com/en/investors/financials/annual-reports.

(47) Banca a participat în cadrul programului de implicare a sectorului privat, făcând schimb de obligațiuni emise de guvernul elen și de împrumuturi garantate de stat cu o valoare nominală de 7,7 miliarde EUR. Sarcina sa totală în cadrul programului de implicare a sectorului privat s-a ridicat la aproximativ 5 911 milioane EUR înainte de impozitare și a fost contabilizată în întregime în situațiile financiare din 2011 ([26]). În timpul programului de răscumpărare din decembrie 2012, banca a vândut noile obligațiuni emise de guvernul elen primite în cadrul programului de implicare a sectorului privat la un preț cu mult sub valoarea nominală. Vânzarea s-a materializat în pierderi aferente noilor obligațiuni emise de statul elen.

(48) Cifrele cheie ale băncii în decembrie 2010, decembrie 2011, decembrie 2012 și decembrie 2013 (date consolidate) sunt prezentate în tabelul 5.

Tabelul 5

Cifre cheie privind Piraeus Bank pentru anii 2010, 2011, 2012 și 2013

Profit și pierderi (milioane EUR)	2010	2011	2012 (*)	2013 (**)
Venituri nete din dobânzi	1 207	1 194	1 047	1 664
Total venituri din exploatare	1 510	1 245	1 921	2 205
Total cheltuieli de exploatare	(884)	(840)	(931)	(1 680)
Venituri înainte de calcularea provizioanelor	625	405	989	525
Pierderi din depreciere pentru acoperirea riscului de credit	(611)	(1 973)	(2 519)	(2 536)
Pierderi din depreciere aferente obligațiunilor emise de statul elen și împrumuturi eligibile în cadrul PSI		(5 911)		
Fond comercial negativ			351	3 810
Profit/Pierderi nete	(21)	(6 618)	(507)	2 546
Cifre selective referitoare la volum (milioane EUR)	31 decembrie 2010	31 decembrie 2011	31 decembrie 2012 (*)	31 decembrie 2013 (**)
Total împrumuturi nete și avansuri acordate clienților (nete)	40 150	35 634	44 613	62 366
Depozite	29 475	21 796	36 971	54 279
Total active	57 561	49 352	70 408	92 010
Total capital propriu ([1])	3 273	(1 940)	(2 316)	8 543

([1]) Pentru anul 2012, suma nu include cele două recapitalizări punte primite de bancă. Suma pentru 2013 include în totalitate recapitalizarea din primăvara anului 2013.
(*) Inclusiv ATE și Geniki.
(**) Inclusiv ATE, Geniki, sucursalele din Grecia ale celor trei bănci cipriote, MBG.
Sursă: Rapoartele anuale pentru anii 2011, 2012, situațiile financiare pentru anul 2013.

([26]) A se vedea tabelul 2.

(49) Tabelul 5 ilustrează faptul că, pe lângă pierderile uriașe înregistrate în 2011 ca urmare a programului de implicare a sectorului privat (5 911 milioane EUR ([27])), banca a suferit o scădere a venitului (datorată, printre altele, unor costuri mai mari ale depozitelor) și pierderi din depreciere ridicate și în creștere aferente portofoliilor de împrumuturi, atât în Grecia, cât și în străinătate, până la jumătatea anului 2012. Poziția lichidității băncii a fost grav afectată de retragerea depozitelor. Situația s-a îmbunătățit într-o oarecare măsură după ce banca a început să efectueze achiziții în iulie 2012.

(50) În cadrul simulării de criză din 2013, Banca Greciei a estimat nevoile de capital ale băncii la 465 de milioane EUR pentru scenariul de referință.

(51) În martie 2014, banca a dat curs unei majorări de capital în valoare de 1 752 de milioane EUR pentru a acoperi nevoile de capital menționate la considerentul 50 și a rambursa 940 de milioane EUR în acțiuni preferențiale deținute de Grecia ([28]). Spre deosebire de majorarea de capital a Eurobank din aprilie 2014, HFSF nu s-a angajat față de bancă să injecteze capital în cadrul majorării de capital în ipoteza unei cereri private insuficiente. Majorarea capitalului băncii a luat forma unei oferte de capital nepreferențial (și anume, o majorare de capital cu anularea drepturilor de preemțiune ale acționarilor) pentru investitorii internaționali și a unei oferte publice în Grecia. Prețul de subscriere a fost stabilit la 1,7 EUR pe acțiune.

(52) După majorarea capitalului, banca a anunțat la 22 mai 2014 că a răscumpărat acțiunile preferențiale în Grecia, pentru o sumă totală de 750 de milioane EUR ([29]).

2.2. ACHIZIȚIONAREA ACTIVITĂȚILOR BANCARE ELENE DE CĂTRE BANCĂ

2.2.1. **Achiziționarea ATE**

(53) ATE a fost înființată în 1929 ca organizație non-profit de Grecia. Până la începutul anilor 1990, ETA a fost o instituție financiară specializată, care a sprijinit dezvoltarea sectorului agricol în numele statului elen. În decembrie 2000, întreprinderea a fost cotată la bursa de valori din Atena. La 14 noiembrie 2011, Grecia era principalul acționar al ATE cu o participare de 89,9 %.

(54) ATE a desfășurat toate tipurile de activități bancare, atât pentru persoane fizice, cât și pentru întreprinderi, a furnizat servicii financiare, cum ar fi activități de asigurare și activități de leasing, și a dobândit participații importante în întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectoare nefinanciare, inclusiv industria producătoare de zahăr și industria producătoare de lactate.

(55) În iulie 2012, ATE își furniza serviciile prin intermediul unei rețele de 468 de sucursale și 5 024 de angajați. În iulie 2012, depozitele sale totale s-au ridicat la 14,9 miliarde EUR pentru active totale în valoare de 21,8 miliarde EUR ([30]).

(56) Începând cu 2006, ATE a furnizat, de asemenea, servicii în afara Greciei, cu o participație de 74 % în ATE Bank România și o cotă de 20,3 % din capitalul social comun și 25 % din acțiunile preferențiale în AIKBanka Serbia.

(57) Dificultățile ATE au apărut înaintea crizei datoriilor suverane din Grecia, în principal ca rezultat al calității slabe a activelor și al rentabilității anterioare deprecierii, care este scăzută în mod tradițional. De asemenea, criza datoriilor suverane din Grecia a afectat toate băncile elene, inclusiv ATE, în două moduri: (i) pierderea accesului Greciei la piețele datoriei internaționale a afectat grav poziția lichidității băncilor elene; și (ii) calitatea activelor s-a deteriorat și a determinat creșterea pierderilor.

(58) În aprilie 2011, Grecia a injectat 1 445 de milioane EUR în ATE (valoare care include suma de 675 de milioane EUR acordată inițial în cadrul măsurii elene de recapitalizare). De asemenea, ATE a beneficiat de sprijin sub formă de lichidități în valoare de 6 103 milioane EUR. Comisia a aprobat măsurile respective în cadrul deciziei privind restructurarea ATE.

(59) Cu toate acestea, în a doua jumătate a anului 2011, poziția de capital a ATE s-a deteriorat, în principal datorită participării sale în cadrul programului de implicare a sectorului privat. Astfel cum se arată în tabelul 2, sarcina sa totală în cadrul programului de implicare a sectorului privat s-a ridicat la aproximativ 4 329 de milioane EUR înainte de impozitare și a fost în întregime contabilizată în situațiile financiare din 2011. Astfel cum este ilustrat în tabelul 3, nevoile de capital ale activităților transferate ale ATE au fost estimate la 4 920 de milioane EUR.

(60) La 22 martie 2012, Grecia a prezentat un raport elaborat de Banca Greciei care propunea rezoluția ATE printr-o procedură de achiziție și preluare a activităților transferate ale ATE, în timp ce activele și pasivele rămase urmau să facă obiectul procesului de rezoluție prin intermediul unei bănci rele. Banca Greciei și o altă bancă elenă mare au prezentat oferte cu caracter neobligatoriu către HFSF. La 26 iulie 2012, Consiliul de administrație al HFSF a aprobat oferta băncii.

([27]) A se vedea tabelul 2.
([28]) A se vedea secțiunea 2.3.1.2. Recapitalizarea de stat acordată în cadrul măsurii de recapitalizare.
([29]) http://www.piraeusbankgroup.com/en/press-office/press-release/2014/05/apopliromi-pronomiouxon-metoxon-ellinikou-dimosiou
([30]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 40.

(61) La 27 iulie 2012, Banca Greciei a dat curs transferului activităților transferate ale ATE către bancă ([31]).

(62) Întrucât activitățile transferate ale ATE conțineau mai puține active la valoare justă decât pasive, HFSF, în conformitate cu decizia Băncii Greciei din 28 ianuarie 2013, a trebuit să compenseze diferența dintre activele transferate și pasivele transferate, și anume deficitul de finanțare. Banca Greciei a concluzionat, pe baza unor cifre verificate, că deficitul de finanțare urma să se ridice la 7 471 de milioane EUR și că HFSF a acordat băncii obligațiuni emise de Fondul european de stabilitate financiară (denumite în continuare „obligațiuni FESF") în valoare de 7 471 de milioane EUR.

(63) De asemenea, HFSF s-a angajat să furnizeze capital băncii, pentru ca activitățile transferate ale ATE să fie capitalizate până la 9 %. Suma a fost estimată inițial la 500 de milioane EUR, dar valoarea finală a fost stabilită la 570 de milioane EUR. HFSF a injectat suma finală în bancă în schimbul acțiunilor ordinare în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013.

(64) Banca a achiziționat activitățile transferate ale ATE la un preț de cumpărare de 95 de milioane EUR.

2.2.2. **Achiziționarea Geniki**

(65) Geniki a fost înființată în 1937. Geniki a furnizat servicii financiare în sectoare precum servicii bancare cu amănuntul, servicii bancare pentru întreprinderi și servicii pe piețele de capital. În 2004, Société Générale a achiziționat majoritatea acțiunilor Geniki. La 31 decembrie 2012, Geniki deținea 104 sucursale și 1 391 de angajați ([32]). Activele totale se ridicau la 2,6 miliarde EUR, valoarea totală netă a împrumuturilor la 1,9 miliarde EUR și depozitele la aproximativ 2 miliarde EUR ([33]).

(66) Criza datoriilor suverane din Grecia a avut un impact negativ semnificativ asupra performanței sectorului bancar. De asemenea, participarea băncilor elene în cadrul programului de implicare a sectorului privat a condus la o deteriorare rapidă a poziției lor de capital. Astfel cum se arată în tabelul 2, sarcina totală a Geniki în cadrul programului de implicare a sectorului privat s-a ridicat la aproximativ 292 de milioane EUR înainte de impozitare și a fost contabilizată în întregime în situațiile financiare din anul 2011. Astfel cum este ilustrat în tabelul 3, valoarea nevoilor de capital ale Geniki a fost estimată la 281 de milioane EUR și a fost calculată pe baza unei simulări de criză efectuate de Banca Greciei.

(67) În iunie 2012, Société Générale a abordat toate cele patru mari bănci elene, în încercarea de a vinde Geniki. Banca a fost singura interesată să achiziționeze Geniki.

(68) Negocierile între Société Générale și bancă pentru vânzarea Geniki au condus la un acord oficial la 19 octombrie 2012 conform căruia: (i) Société Générale vinde și banca achiziționează participarea de 99,08 % pe care Société Générale o deține în Geniki; și (ii) Société Générale atribuie și transferă și banca primește 100 % din avansurile la capitalul social al Geniki pe care Société Générale le-a încheiat sau le va încheia în viitor. În sfârșit, Société Générale a fost de acord să efectueze o plată în avans în valoare de aproximativ 290 de milioane EUR către Geniki și să subscrie o obligațiune emisă de bancă pentru o sumă de aproximativ 170 de milioane EUR. Banca a dobândit ulterior Geniki pentru suma de 1 milion EUR.

(69) La 14 decembrie 2012, banca a anunțat că s-a încheiat achiziționarea participării pe care Société Générale o deținea în Geniki.

2.2.3. **Achiziționarea operațiunilor din Grecia ale celor trei bănci cipriote**

(70) Bank of Cyprus, Cyprus Popular Bank și Hellenic Bank au fost înființate în 1899, în 1901 și, respectiv, în 1976.

(71) În urma reuniunii extraordinare a Eurogrupului din 15 martie 2013, s-a ajuns la un acord asupra principalilor parametri ai unui plan de salvare pentru Cipru de către Uniunea Europeană, FMI și BCE. Consiliul elen de stabilitate sistemică (*Hellenic Systemic Stability Board* – HSSB) a propus în unanimitate transferul activelor și pasivelor elene ale sucursalelor celor trei bănci cipriote din Grecia către o bancă elenă existentă. În special, HSSB a declarat că „[…] (*) acordul oferă garanții depline deponenților de la sucursalele din Grecia [ale celor trei bănci cipriote], garantează interesul public elen și stabilitatea financiară și nu reprezintă o povară pentru datoria publică a Greciei".

(72) Banca Greciei a fost desemnată pentru a analiza interesul potențial al băncilor elene și, în acest context, a invitat părțile interesate să își exprime interesul. De asemenea, HFSF a convenit să acopere nevoile de capital (ale dobânditorului) care ar rezulta din achiziționarea sucursalelor din Grecia ale celor trei bănci cipriote.

([31]) A se vedea considerentul 27 din decizia privind lichidarea ATE.
([32]) Hellenic Bank Association, date disponibile online la: http://62.1.43.74/4Statistika/UplPDFs/network2012engl.pdf
([33]) http://www.geniki.gr/Portals/0/PDFs/140321_annual_results_en_2.pdf
(*) Informații confidențiale.

(73) Tabelul 6 prezintă activele și pasivele celor trei bănci cipriote care, în cele din urmă, au fost transferate către bancă (denumite în continuare „activitățile cipriote transferate").

Tabelul 6

Activitățile transferate ale celor trei bănci cipriote

	Activități transferate
Active	Toate împrumuturile elene, inclusiv operațiunile de leasing și factoring;
	Împrumuturile acordate sectorului navigației și alte împrumuturi provenite din și gestionate în Grecia și contabilizate în portofoliul de credite cipriot
	Active imobilizate (cu excepția creanțelor privind impozitul amânat)
Pasive	Toate depozitele celor trei bănci cipriote colectate în Grecia

Sursă: Lista termenilor și condițiilor, *Separarea și vânzarea activelor din Grecia ale băncilor cipriote*, 10 aprilie 2013.

(74) Activele transferate către bancă s-au ridicat la aproximativ 18,9 miliarde EUR, iar pasivele au atins o valoare de aproximativ 15 miliarde EUR. Cu toate acestea, părțile implicate în tranzacție au fost de acord să ia în considerare valoarea pierderilor care fusese prevăzută în raportul PIMCO pentru băncile din Cipru, în cadrul unui scenariu negativ ([34]). Conform raportului PIMCO, valoarea activelor care urmau să fie transferate băncii s-a ridicat la aproximativ 16,5 miliarde EUR. Pasivele transferate s-au ridicat la aproximativ 14,5 miliarde EUR.

(75) La 21 și la 22 martie 2013, numai trei bănci, inclusiv banca, au depus oferte cu caracter neobligatoriu.

(76) La 22 martie 2013, HFSF și-a exprimat acordul față de achiziționarea de către bancă a operațiunilor celor trei bănci cipriote în Grecia. Contraprestația totală plătită de către bancă pentru achiziționarea activităților cipriote transferate a fost de 524 de milioane EUR. În special, s-a convenit că banca va plăti 237 de milioane EUR pentru achiziționarea activităților transferate ale Bank of Cyprus, 258 de milioane EUR pentru achiziționarea activităților transferate ale Cyprus Popular Bank și 29 de milioane EUR pentru achiziționarea activităților transferate ale Hellenic Bank.

(77) În iunie 2013, în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013 ([35]), HFSF a injectat capital în valoare de 524 de milioane EUR în bancă pentru a acoperi prețul de achiziție plătit de către bancă.

2.2.4. **Achiziționarea MBG**

(78) MBG a fost înființată în 2000. La 31 decembrie 2012, MBG deținea 119 sucursale și 1 174 de angajați ([36]).

(79) La 22 aprilie 2013, banca a semnat un acord definitiv cu BCP având ca obiect achiziționarea întregului capital social al MBG și participarea BCP la viitoarea majorare a capitalului băncii.

(80) Conform acordului, BCP urma să contribuie cu 400 de milioane EUR la recapitalizarea obligatorie a MBG (din care 139 de milioane EUR au fost deja furnizate de BCP în decembrie 2012) prin conversia în capital a creditelor cu rang prioritar și subordonat de la BCP către MBG. De asemenea, toate fondurile furnizate de către BCP pentru MBG urmau să fie rambursate de către aceasta din urmă în două tranșe: suma de 650 de milioane EUR urma să fie plătită la data încheierii tranzacției, iar suma de aproximativ 250 de milioane EUR urma să fie plătită în termen de șase luni de la închidere. În sfârșit, BCP urma să contribuie cu 400 de milioane EUR la recapitalizarea băncii printr-un plasament privat cu excluderea drepturilor de preemțiune. Banca urma să achiziționeze ulterior MBG complet recapitalizată în schimbul sumei de 1 milion EUR.

(81) La 19 iunie 2013, banca a anunțat finalizarea achiziționării MBG.

([34]) Raportul a fost pregătit de PIMCO la 1 februarie 2013 și a fost intitulat „Evaluare prealabilă independentă a sistemului bancar din Cipru". S-au făcut estimări de capital, atât în cadrul unui scenariu macroeconomic de referință, cât și în cadrul unui scenariu macroeconomic negativ. Data de referință aplicabilă pentru exercițiu a fost 30 iunie 2012 și perioada prevăzută s-a prelungit de la 30 iunie 2012 până la 30 iunie 2015.

([35]) A se vedea considerentul 101.

([36]) Idem

2.2.5. **Prezentare generală a efectului combinat al achizițiilor**

(82) Tabelul 7 oferă o prezentare generală a efectului achizițiilor ulterioare asupra dimensiunii și formei băncii în Grecia (niciuna dintre entitățile dobândite nu a inclus active străine, cu excepția activităților transferate ale ATE care conțin active la scară redusă în România). Ca urmare a achizițiilor, banca deține în prezent cea mai mare cotă pe piața elenă a depozitelor și a împrumuturilor.

Tabelul 7

Efectul achizițiilor ulterioare asupra dimensiunii Piraeus Bank în Grecia

31.12.2012 doar Grecia	Piraeus la nivel individual	ETA	Geniki	Băncile cipriote	MBG	NOUL GRUP
Împrumuturi brute	27 727	12 200	3 308	24 194	4 710	72 138
parte din noul grup	38 %	17 %	5 %	34 %	7 %	100 %
Credite nete	24 811	11 527	1 909	19 481	4 236	61 964
parte din noul grup	40 %	19 %	3 %	31 %	7 %	100 %
Depozite	15 412	14 986	2 014	14 427	2 912	49 752
parte din noul grup	31 %	30 %	4 %	29 %	6 %	100 %
Angajați	5 926	5 019	1 420	5 268	1 186	18 819
parte din noul grup	31 %	27 %	8 %	28 %	6 %	100 %
Sucursale	325	460	104	307	120	1 316
parte din noul grup	25 %	35 %	8 %	23 %	9 %	100 %

Sursă: datele transmise la 10 iunie 2014 de către Piraeus Bank.

2.3. MĂSURI DE AJUTOR

2.3.1. **Măsurile de ajutor acordate băncii în cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene (măsurile L1 și A)**

(83) Banca a obținut mai multe forme de ajutor prin schema de sprijinire a băncilor elene în cadrul măsurii de recapitalizare, al măsurii de garantare și al măsurii de creditare prin emisiunea de obligațiuni de stat.

2.3.1.1. *Sprijinul sub formă de lichidități acordat de stat în cadrul măsurii de garantare și al măsurii de creditare prin emisiunea de obligațiuni de stat (măsura L1)*

(84) Banca a beneficiat și continuă să beneficieze de ajutor în cadrul măsurii de garantare și al măsurii de creditare prin emisiunea de obligațiuni de stat. Ajutorul va fi descris în prezenta decizie ca „măsura L1”. În 2010, banca a emis obligațiuni garantate de stat în valoare totală de 9,9 miliarde EUR. De asemenea, Grecia a acordat băncii împrumuturi sub formă de obligațiuni de stat în valoare de 1 289 de milioane EUR. La sfârșitul lui martie 2014, valoarea totală a obligațiunilor de stat a fost de 1 024 de milioane EUR ([37]).

(85) În cadrul planului de restructurare a băncii prezentat Comisiei de către autoritățile elene la 25 iunie 2014, autoritățile elene au solicitat autorizația de a continua acordarea de garanții și de obligațiuni de stat băncii în cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene în cursul perioadei de restructurare, în cazul creșterii nevoii pentru un astfel de sprijin sub formă de lichidități, deși nu se preconizează că se va întâmpla acest lucru.

([37]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 51.

2.3.1.2. *Recapitalizarea de stat acordată în cadrul măsurii de recapitalizare (măsura A)*

(86) În mai 2009 și în decembrie 2011, banca a primit de la statul elen, ca parte a măsurii de recapitalizare în cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene, injecții de capital în valoare de 370 de milioane EUR și, respectiv, 380 de milioane EUR, totalizând 750 de milioane EUR (măsura A), echivalente cu aproximativ 2,1 % din activele ponderate în funcție de risc („RWA") ([38]) ale băncii la momentul respectiv.

(87) Recapitalizarea s-a făcut sub formă de acțiuni preferențiale subscrise de către Grecia, care includeau un cupon de 10 % și aveau o scadență de cinci ani.

(88) Banca a răscumpărat acțiunile preferențiale la 22 mai 2014, astfel cum se arată în considerentul 52.

2.3.2. **ELA garantată de stat (măsura L2)**

(89) Asistența pentru acoperirea nevoii de lichiditate în situații de urgență (ELA) este o măsură excepțională care permite unei instituții financiare solvabile care se confruntă cu probleme temporare de lichiditate să beneficieze de finanțare din Eurosistem, fără ca această operațiune să facă parte din politica monetară unică. Rata dobânzii plătită de o instituție financiară pentru ELA este cu […] puncte de bază (denumite în continuare „pb") mai mare decât dobânda plătită pentru o refinanțare normală din partea băncii centrale.

(90) Banca Greciei este responsabilă pentru programul privind ELA, ceea ce înseamnă că toate costurile și riscurile care decurg din acordarea ELA sunt suportate de Banca Greciei ([39]). Republica Elenă a acordat Băncii Greciei o garanție de stat care se aplică sumei totale a ELA acordată de Banca Greciei. Adoptarea articolului 50 alineatul (7) din Legea nr. 3943/2011, care a modificat articolul 65 alineatul (1) din Legea nr. 2362/1995, a permis ministrului de finanțe să acorde Băncii Greciei garanții în numele statului în vederea asigurării creanțelor Băncii Greciei față de instituțiile de credit. Băncile care beneficiază de ELA trebuie să plătească statului un comision de garantare în valoare de […] puncte de bază.

(91) La 31 decembrie 2011, banca a beneficiat de ELA garantată de stat în valoare de 11,64 miliarde EUR, iar la 31 decembrie 2012, banca a beneficiat de ELA garantată de stat în valoare de 31,4 miliarde EUR ([40]). După o scădere bruscă în 2013, banca a beneficiat la sfârșitul anului de ELA garantată de stat de numai 750 de milioane EUR.

2.3.3. **Măsuri de ajutor acordate băncii prin HFSF (măsurile B1, B2, B3 și B4)**

(92) Începând cu 2012, banca a beneficiat de mai multe măsuri de sprijin sub formă de capital acordate de HFSF. Tabelul 8 oferă o imagine de ansamblu a măsurilor de ajutor în cauză.

Tabelul 8

Măsuri de ajutor acordate băncii prin HFSF

	Prima recapitalizare punte – mai 2012 (milioane EUR)	A doua recapitalizare punte – decembrie 2012 (milioane EUR)	Scrisoarea de angajament – decembrie 2012 (milioane EUR)	Participarea la recapitalizarea din mai 2013 (milioane EUR) ([1])
Măsură	B1	B2	B3	B4
Sumă (milioane EUR)	4 700	1 553	1 082	5 891

([1]) Cu excepția părții de recapitalizare subscrise de către HFSF pentru a respecta cerințele de capital care au rezultat din achiziționarea ATE Bank și a sucursalelor din Grecia ale celor trei bănci cipriote. Pentru mai multe detalii, a se vedea considerentul 101.

2.3.3.1. *Prima recapitalizare punte (măsura B1)*

(93) Considerentele 14-32 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus oferă o descriere detaliată a primei recapitalizări punte din mai 2012 (măsura B1). Contextul și principalele caracteristici ale măsurii sunt stabilite în prezenta secțiune.

([38]) Termenul „active ponderate în funcție de risc" se referă la un agregat de reglementare care măsoară expunerea la risc a unei instituții financiare și este utilizat de către autoritățile de supraveghere pentru a monitoriza rata de adecvare a capitalului instituțiilor financiare.

([39]) Conform scrisorii trimise de Banca Greciei la 7 noiembrie 2011, „garanțiile se aplică la valoarea totală a asistenței pentru acoperirea nevoii de lichiditate în situații de urgență (ELA)".

([40]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 133.

(94) La 20 aprilie 2012, HFSF a prezentat băncii o scrisoare de angajament în sensul participării la un plan de majorare a capitalului social al băncii pentru o sumă de până la 5 miliarde EUR.

(95) În cadrul măsurii B1, HFSF a transferat băncii obligațiuni emise de FESF în valoare de 4,7 miliarde EUR în mai 2012, în conformitate cu dispozițiile privind recapitalizarea punte prevăzute de Legea nr. 3864/2010 de instituire a HFSF (denumită în continuare „legea de instituire a HFSF"). Comisia a stabilit în considerentul 53 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus că „recapitalizarea punte încheiată la 28 mai 2012 reprezintă punerea în aplicare a obligației asumate în scrisoarea de angajament și, prin urmare, constituie o continuare a aceluiași ajutor". Sumele prevăzute atât în scrisoarea de angajament, cât și în prima recapitalizare punte au fost calculate de Banca Greciei pentru a garanta că banca poate atinge o rată a capitalului total de 8 % începând cu 31 decembrie 2011, data rezervării retroactive a recapitalizării punte în evidențele băncii. Astfel cum se poate observa în tabelul 3, măsura B1 a acoperit doar o parte din totalul nevoilor de capital identificate în simularea de criză din 2012. Banca ar fi trebuit să atragă capital prin intermediul unei viitoare majorări de capital, iar recapitalizarea punte era destinată numai pentru păstrarea eligibilității băncii în vederea finanțării de către BCE până la efectuarea majorării de capital.

(96) Pentru perioada cuprinsă între data primei recapitalizări punte și data conversiei primei recapitalizări punte în acțiuni ordinare și în alte instrumente financiare convertibile, acordul de presubscriere dintre bancă și HFSF prevede că banca trebuie să plătească HFSF o redevență anuală de 1 % la valoarea nominală a titlurilor FESF și că orice plăți ale cupoanelor și ale dobânzii acumulate aferente titlurilor FESF pentru perioada respectivă vor fi considerate ca fiind o contribuție suplimentară la capitalul băncii din partea HFSF ([41]).

2.3.3.2. *A doua recapitalizare punte (măsura B2)*

(97) Banca a înregistrat pierderi suplimentare în toamna anului 2012. În consecință, capitalul său a scăzut din nou sub cerințele minime de capital pentru a rămâne eligibilă în vederea refinanțării de către BCE.

(98) Prin urmare, a devenit necesară o a doua recapitalizare punte. La 20 decembrie 2012, HFSF a pus în aplicare o a doua recapitalizare punte în valoare de 1 553 de milioane EUR (măsura B2), care a fost acordată din nou prin transferul obligațiunilor emise de FESF către bancă.

2.3.3.3. *Scrisoarea de angajament din 20 decembrie 2012 (măsura B3)*

(99) În plus față de a doua recapitalizare punte, la 20 decembrie 2012, HFSF a prezentat băncii o scrisoare de angajament în sensul participării sale la majorarea capitalului băncii și la instrumentele convertibile care urmează a fi emise pentru o sumă totală de 1 082 de milioane EUR (măsura B3).

(100) Valoarea totală a celor două recapitalizări punte (măsurile B1 și B2) și a sumei suplimentare angajate în decembrie 2012 (măsura B3) a însemnat că HFSF și-a asumat angajamentul că va acoperi totalul nevoilor de capital identificate în simulările de criză din anul 2012 [7 335 de milioane EUR ([42])].

2.3.3.4. *Participarea HFSF la recapitalizarea din primăvara anului 2013 (măsura B4) și rambursarea parțială a măsurilor B1 și B2*

(101) La 23 aprilie 2013, adunarea generală a acționarilor băncii a aprobat o majorare a capitalului social în valoare de 8 429 de milioane EUR ([43]). Valoarea a fost calculată ca suma dintre:

(i) suma 7 335 de milioane EUR pentru a acoperi nevoile de capital identificate în cadrul simulării de criză din 2012; din această sumă, HFSF a subscris 5 891 de milioane EUR (măsura B4) și investitorii privați au subscris 1 444 de milioane EUR;

(ii) suma de 570 de milioane EUR alocată de HFSF pentru a îndeplini cerințele privind capitalul obligatoriu care rezultă din achiziția activității ATE Bank, conform angajamentului din iulie 2012; măsura a fost evaluată de către Comisie în decizia privind lichidarea ATE, prin care s-a constatat că aceasta nu constituie ajutor de stat pentru bancă;

(iii) suma de 524 de milioane EUR injectată de HFSF pentru a răspunde nevoilor de capital care rezultă din plata prețului de achiziție pentru operațiunile din Grecia ale celor trei bănci cipriote; această parte din majorarea de capital constituie măsura C ([44]).

([41]) Acordul de pre-subscriere prevede următoarele: „Riscul efectiv datorat băncii va include obligațiunile emise de FESF și plata cupoanelor și a dobânzii acumulate aferentă obligațiunilor FESF pentru perioada cuprinsă între emisiunea de obligațiuni și conversia avansului în capital social și în alte instrumente financiare convertibile prevăzute de prezentul document".

([42]) A se vedea tabelul 3.

([43]) http://www.piraeusbankgroup.com/~/media/Com/Piraeus-Bank-Documents/Press-Releases/2013/Apofaseis_BGM_23042013_en.pdf

([44]) A se vedea considerentul 112.

(102) Prețul noilor acțiuni a fost stabilit la 1,70 EUR pe acțiune, care corespunde valorii de 50 % din prețul mediu ponderat al bursei în funcție de volum în cele 50 de zile de tranzacționare anterioare stabilirii sale.

(103) La 3 iunie 2013, Consiliul de administrație al băncii a anunțat emiterea a 3 888 268 914 de acțiuni noi cu o valoare nominală de 0,30 EUR la un preț de 1,70 EUR pe acțiune ([45]). Conform anunțului făcut de bancă la 28 iunie 2013 ([46]), Consiliul de administrație a certificat plata integrală a întregii majorări de capital sub formă de acțiuni pentru o sumă totală de 8 429 de milioane EUR, care include valoarea primelor.

(104) Totalul participației private la majorarea capitalului social al băncii s-a ridicat la 1 444 de milioane EUR ([47]). Suma include participația BCP, astfel cum este descris în considerentul 80.

(105) Prin urmare, participarea HFSF la majorarea capitalului subscris al băncii s-a ridicat la 6 985 de milioane EUR.

(106) Imediat după recapitalizarea din primăvara anului 2013, HFSF a devenit principalul acționar al băncii cu o participație de 81 % ([48]). HFSF a emis warrante și a acordat investitorilor privați un warrant pentru fiecare acțiune subscrisă, fără nicio contraprestație ([49]). Fiecare warrant include dreptul de a cumpăra 4,48 acțiuni emise de HFSF, la intervale specificate și la prețuri de exercitare. Prima dată de exercitare a fost 2 ianuarie 2014, ulterior warrantele fiind exercitabile la fiecare șase luni, până la 2 ianuarie 2018. Prețul de exercitare este egal cu prețul de subscriere de 1,70 EUR, la care se adaugă rata anuală a dobânzii (4 % în primul an, 5 % în al doilea an, 6 % în al treilea an, 7 % în al patrulea an și ulterior 8 % anualizată pentru ultimele șase luni) ([50]).

(107) Legea de instituirea HFSF, astfel cum a fost modificată în 2014, prevede că numai prețurile de exercitare ale warrantelor pot fi ajustate în cazul unei emisiuni de drepturi de subscriere de capital. De asemenea, o astfel de ajustare va avea loc *ex post* și numai până la concurența valorii obținute din vânzarea de drepturi preferențiale ale HFSF. Ajustarea nu este prevăzută în cazul unei majorări a capitalului social nepreferențial.

2.3.4. **Măsuri de ajutor în favoarea activităților achiziționate (măsura C)**

2.3.4.1. *Măsuri de ajutor în favoarea ATE*

(108) Astfel cum se menționează în considerentul 58, la momentul deciziei privind restructurarea ATE, ATE beneficiase deja de măsuri de ajutor.

(109) În decembrie 2011, statul elen a injectat 290 de milioane EUR în ATE.

(110) De asemenea, rezoluția din 27 iulie 2012, astfel cum este descrisă în considerentele 62 și 63, a implicat sprijin suplimentar din partea statului. HFSF a acordat băncii obligațiuni emise de FESF în valoare de 7 471 de milioane EUR pentru a acoperi deficitul de finanțare. HFSF și-as asumat, de asemenea, un angajament de recapitalizare a băncii pentru o sumă de 570 de milioane EUR.

(111) În general, ajutorul privind procedura de achiziționare și preluare se ridică la 8 041 de milioane EUR.

2.3.4.2. *Măsuri de ajutor în favoarea operațiunilor din Grecia ale celor trei bănci cipriote (măsura C)*

(112) Astfel cum s-a menționat deja în considerentele 77 și 101, la momentul achiziției operațiunilor din Grecia ale celor trei bănci cipriote, HFSF și-a luat angajamentul de a furniza băncii capital în valoare de 524 de milioane EUR (măsura C). Angajamentul a fost pus în aplicare în iunie 2013 ([51]).

2.4. PLANUL DE RESTRUCTURARE

2.4.1. **Operațiuni la nivel național**

(113) Conform planul de restructurare, banca se va concentra pe principalele sale activități bancare în Grecia.

(114) Principalul obiectiv este de a restabili profitabilitatea și viabilitatea operațiunilor sale bancare din Grecia. În acest scop, planul de restructurare prevede o serie de măsuri care vizează îmbunătățirea eficienței operaționale a băncii și a marjei nete a dobânzilor, precum și măsuri de consolidare a poziției sale de capital și a structurii bilanțului.

(115) În ceea ce privește eficiența operațională, banca a început deja un vast program de raționalizare.

([45]) http://www.piraeusbankgroup.com/~/media/Com/Piraeus-Bank-Documents/Press-Releases/2013/Anakoinwsi-apokomis-DS-gia-AMK.pdf
([46]) http://www.piraeusbankgroup.com/en/press-office/announcement/2013/06/anakoinosi-kalipsis
([47]) http://www.hfsf.gr/files/HFSF_activities_Jan_2013_Jun_2013_en.pdf
([48]) http://www.hfsf.gr/files/HFSF_activities_Jan_2013_Jun_2013_en.pdf
([49]) http://www.piraeusbankgroup.com/~/media/Com/Downloads/Investors/PIRAEUS-BANKS-ANNOUNCEMENTS-ON-THE-CHARACTERISTICS-OF-HFSF-WARRANTS.pdf
([50]) De exemplu, prețul de exercitare la 2 ianuarie 2014 a fost de 1,7340 EUR, la 2 iulie 2014 a fost de 1,7680 EUR, la 2 ianuarie 2015 va fi de 1,8105 EUR, la 2 iulie 2015 va fi de 1,8530 EUR și așa mai departe.
([51]) A se vedea punctul 2.3.3.4.

(116) De la 31 decembrie 2011 până la 31 decembrie 2013, banca și-a redus prezența fizică în Grecia cu un total de 322 de sucursale, luând în considerare restructurarea entităților achiziționate după data achiziției. Banca și-a menținut un ritm susținut în 2014, cu […] închideri deja finalizate în primul semestru.

Tabelul 9

Restructurarea rețelei de sucursale din Grecia din 2010 până în prima jumătate a anului 2014

Perioada	2011	2012	2013	Prima jumătate a anului 2014
Numărul total de sucursale la începerea perioadei sau la data achiziției	360	918	1 316	1 037
Din care Piraeus	[…]	[…]	[…]	[…]
ATE	[…]	[…]		
Geniki	[…]	[…]		
Sucursalele cipriote	[…]	[…]	[…]	
MBG	[…]	[…]	[…]	
Total la sfârșitul perioadei	346	889	1 037	899
Totalul sucursalelor închise în cursul perioadei	14	29	279	138

Sursă: planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, paginile 40 și 125, rapoartele anuale pentru anii 2011 și 2012.

(117) De asemenea, banca și-a redus numărul total de angajați implicați în activități bancare și nebancare în Grecia în perioada 2011-2013 cu 2 519 angajați. În special, 2 114 de plecări au fost atribuite schemei voluntare de ieșire pusă în aplicare de către bancă.

Tabelul 10

Reducerea numărului de angajați în Grecia în perioada 2010-2013

Perioada	2011	2012	2013
Total angajați la începerea perioadei sau la data achiziției	6 370	12 616	18 628
Din care Piraeus	[…]	[…]	[…]
ATE	[…]	[…]	
Geniki	[…]	[…]	
Sucursalele cipriote	[…]	[…]	[…]
MBG	[…]	[…]	[…]
Total la sfârșitul perioadei	6 172	12 365	16 558
Reducerea numărului de angajați	198	251	2 070

Sursă: planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, paginile 40 și 125, rapoartele anuale pentru anii 2011 și 2012.

(118) Din decembrie 2013 până la sfârșitul anului 2017, banca are în vedere reduceri suplimentare în Grecia în ceea ce privește numărul de angajați (de la 16 558 la […] angajați) și dimensiunea propriei rețele (de la 1 037 la […] sucursale) ([52]).[…]

([52]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 117.

(119) Creșterea eficienței în ceea ce privește numărul de sucursale și personalul va contribui la reducerea costului total al activităților băncii în Grecia cu […] % de la 1 394 de milioane EUR pe bază *pro forma* în 2013 la […] milioane EUR ([53]) în 2017 ([54]). În consecință, indicatorul estimat de eficiență a costurilor pentru activitățile băncii în Grecia va scădea sub […] % la sfârșitul perioadei de restructurare.

(120) Planul de restructurare descrie, de asemenea, modul în care banca își va reduce costurile de finanțare, ceea ce constituie un element esențial pentru restabilirea viabilității. Banca se așteaptă să fie în măsură să reducă ratele dobânzilor la depozite în condițiile unui mediu mai stabil și, în special, ale stabilizării și redresării prevăzute a economiei Greciei, care este preconizată să crească din nou începând cu 2014. Se prevede că spreadurile plătite pentru depozite vor scădea în Grecia ([55]). Scăderea spreadurilor va fi realizată în primul rând prin plata unor rate mult mai reduse pentru depozitele la termen. În mod similar, utilizarea de către bancă a ELA și a finanțării mai ample din Eurosistem va scădea de la 45 % din activele sale totale în 2012 la mai puțin de […] % în 2017 ([56]).

(121) Planul de restructurare preconizează că banca își va consolida, de asemenea, bilanțul. Raportul net împrumuturi-depozite în Grecia va scădea până la […] % în 2017 (în scădere de la 114 % în 2013) ([57]), în timp ce rata de adecvare a capitalului se va îmbunătăți în continuare.

(122) O altă prioritate a băncii constă în gestionarea creditelor neperformante (*non-performing loans* – NPL). Banca își va spori procesele de creditare, atât în ceea ce privește generarea de credite (o mai bună acoperire a garanțiilor și limite reduse) și gestionarea creditelor neperformante. Rata creditelor neperformante va ajunge la aproximativ […] % din […] și ulterior va începe să scadă, cu o rată preconizată de aproximativ […] % la sfârșitul perioadei de restructurare ([58]). Costul aferent riscului (pentru pierderile din deprecierea împrumuturilor) va scădea de la aproximativ 2 miliarde EUR în 2013 la mai puțin de […] milioane EUR în 2018 ([59]).

(123) Îmbunătățirea eficienței operaționale, creșterea marjei nete a dobânzii și scăderea costului riscului vor permite Băncii să fie profitabilă în Grecia începând cu anul […]. Banca estimează că profitul său va depăși suma de […] miliarde EUR în 2018 pentru activitățile pe piața internă.

2.4.2. **Activități bancare internaționale**

(124) Pentru a îmbunătăți rentabilitatea activităților sale străine, banca a început deja să pună în aplicare un important program de reducere a costurilor în cadrul rețelei internaționale. Între sfârșitul anului 2011 și martie 2014, numărul de angajați a scăzut cu 10 %, de la 6 634 la 5 948, iar numărul de sucursale a scăzut cu 18 %, de la 499 la 410 ([60]). De asemenea, structura portofoliului său internațional a fost simplificată, pentru a reduce baza de costuri ([61]).

(125) Planul de restructurare evidențiază necesitatea de a reduce dependența filialelor străine de întreprinderea-mamă elenă în ceea ce privește nevoile de finanțare și de a continua protejarea poziției de capital a băncii.

(126) Banca și-a vândut filiala americană, care reprezenta aproximativ 0,7 miliarde EUR în active (13 sucursale și 158 de angajați), în septembrie 2012.

(127) Banca își va reduce expunerea activelor din străinătate la […] miliarde EUR la sfârșitul lunii iunie 2018. Cifra reprezintă o reducere de […] % ([62]) în comparație cu sfârșitul anului 2012 ([63]).

(128) Reducerea activelor străine va fi ușor mai scăzută – la […] miliarde EUR – în cazul […] ([64]). În acest caz, reducerea totală a activelor străine se va ridica la […] % comparativ cu sfârșitul anului 2012.

(129) Cu toate acestea, în locul respectării plafonului susmenționat din activele totale, la sfârșitul lui iunie 2018, banca poate decide să cesioneze […] ([65]). În acest caz, activitățile netransferate nu reprezintă mai mult de […] % din totalul activităților străine ale băncii la sfârșitul anului 2012.

(130) Banca își va reduce finanțarea totală pentru filialele din străinătate.

([53]) Inclusiv contribuția la Fondul de garantare a depozitelor și a investițiilor (denumit în continuare „TEKE").
([54]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 128.
([55]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 117.
([56]) Tabelele planului de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 133.
([57]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 117.
([58]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 136.
([59]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 128.
([60]) Raportul anual 2012 privind cifrele din 2012, http://www.piraeusbankgroup.com/en/investors/financials/annual-reports
Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 96, cifrele aferente anului 2014.
([61]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 97.
([62]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 149.
([63]) A se vedea angajamentele din anexă, capitolul I.
([64]) A se vedea angajamentele din anexă, capitolul I.
([65]) A se vedea angajamentele din anexă, capitolul I.

2.4.3. **Majorarea capitalului privat și contribuția din partea acționarilor existenți și a creditorilor subordonați**

(131) Banca a atras capital semnificativ de pe piață, reducând astfel ajutoarele de stat de care a avut nevoie.

(132) În primul rând, banca a generat capital privat în 2011 prin emisiunea de drepturi de subscriere de capital în valoare de 807 milioane EUR ([66]). Astfel cum se menționează în considerentul 104, banca a reușit, de asemenea, să atragă capital de la investitori privați prin recapitalizarea din primăvara anului 2013. Participarea acționarilor preexistenți a scăzut foarte mult în urma recapitalizării din primăvara anului 2013, întrucât HFSF a primit 81 % din acțiunile băncii și investitorii noi, 17 %, lăsând acționarilor preexistenți o participație de doar 2 %. Nu au fost plătite dividende în numerar începând din 2008.

(133) Banca a atras capital de pe piață în valoare de 1 750 de milioane EUR în aprilie 2014 pentru a-și acoperi nevoile de capital suplimentar și pentru a rambursa acțiunile preferențiale deținute de Grecia. Prețul noilor acțiuni a fost stabilit la 1,7 EUR, reprezentând prețul plătit de HFSF în contextul recapitalizării din primăvara anului 2013.

(134) De asemenea, banca a generat capital prin răscumpărarea propriilor titluri de creanță hibride și subordonate cu o reducere față de valoarea nominală. În martie 2012, banca s-a oferit să răscumpere anumite instrumente de capital de rangul 2 de nivel inferior și hibride. Prețul, determinat pe baza valorii de piață și incluzând o primă de cel mult 10 puncte procentuale, a fost stabilit la 37 % din valoarea nominală a instrumentului hibrid și la 50 % din valoarea nominală a instrumentului de capital de rangul 2 de nivel inferior. Ratele de participare respective au fost de 52,8 % și de 18,2 %. În mai 2013, banca a lansat un exercițiu suplimentar de administrare a pasivelor pentru răscumpărarea de titluri de valoare exigibile de până la 321 de milioane EUR. Rata de participare a fost de 20 %. Răscumpărările ulterioare au condus la un câștig de capital total de aproximativ 120 de milioane EUR ([67]).

2.5. ANGAJAMENTELE AUTORITĂȚILOR ELENE

(135) La 25 iunie 2014, Grecia și-a luat angajamentul că banca și filialele sale vor pune în aplicare planul de restructurare prezentat la aceeași dată și și-a asumat angajamente viitoare în ceea ce privește punerea în aplicare a planului de restructurare (denumite în continuare „angajamentele"). Angajamentele, enumerate în anexă, sunt rezumate în prezenta secțiune.

(136) În primul rând, Grecia și-a asumat angajamentul că banca își va restructura operațiunile comerciale în Grecia, stabilind un număr maxim de sucursale și de angajați la 31 decembrie 2017 în Grecia, precum și un cuantum maxim al costurilor totale pentru activitățile din Grecia în cursul anului 2017 ([68]).

(137) De asemenea, Grecia și-a asumat angajamentul că banca va reduce costul depozitelor atrase în Grecia. Acesta va respecta un raport net maxim împrumuturi-depozite la 31 decembrie 2017 ([69]).[…]

(138) În ceea ce privește filialele din străinătate ale băncii, Grecia și-a luat angajamentul că banca va reduce efectul de levier aferent activelor sale străine până la 30 iunie 2018 ([70]). De asemenea, sprijinul sub formă de lichidități sau de capital pentru filialele respective este strict limitat în ceea ce privește valoarea nominală și restricționat la circumstanțe specifice.

(139) Grecia și-a luat angajamentul că banca va cesiona o serie de titluri de valoare. De asemenea, banca nu va achiziționa titluri fără grad investițional (*non-investment grade*), cu excepții limitate ([71]).

(140) Grecia a emis o serie de angajamente legate de guvernanța corporativă a băncii. De asemenea, aceasta s-a angajat să limiteze remunerația angajaților și a directorilor băncii ([72]).

(141) De asemenea, Grecia și-a asumat angajamentul că banca va pune în aplicare o politică de creditare prudentă, pentru a asigura că deciziile privind acordarea și restructurarea împrumuturilor urmăresc maximizarea viabilității și a rentabilității băncii. Banca va respecta standarde înalte în ceea ce privește monitorizarea riscului de credit, precum și restructurarea împrumuturilor ([73]).

(142) O serie de angajamente vizează operațiunile băncii cu debitorii afiliați. Angajamentele vizează acordarea de garanții că banca nu se abate de la practicile bancare prudente, de exemplu, atunci când acordă sau restructurează împrumuturile acordate angajaților, administratorilor și acționarilor săi, precum și entităților publice, partidelor politice și întreprinderilor din domeniul mass-media ([74]).

([66]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 44.
([67]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 147.
([68]) A se vedea angajamentele din anexă, capitolul II.
([69]) A se vedea angajamentul din anexă, capitolul II.
([70]) A se vedea anexa, capitolul II.
([71]) A se vedea anexa, capitolul II.
([72]) A se vedea anexa, capitolul III, secțiunea A.
([73]) A se vedea anexa, capitolul III, secțiunea A.
([74]) A se vedea anexa, capitolul III, secțiunea A.

(143) În cele din urmă, Grecia și-a asumat angajamentul că banca va respecta o serie de limitări comportamentale, cum ar fi o interdicție privind cupoanele și dividendele, o interdicție privind achizițiile și o interdicție de promovare a ajutorului de stat ([75]).

(144) Angajamentele vor fi monitorizate până la 31 decembrie 2018 de către un mandatar însărcinat cu monitorizarea.

(145) Separat, în observațiile prezentate la 25 iunie 2014, Grecia a precizat că va solicita aprobarea Comisiei înainte de orice răscumpărare a warrantelor de către bancă sau de către orice entitate de stat, inclusiv HFSF ([76]).

3. MOTIVELE CARE AU CONDUS LA INIȚIEREA PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE PRIVIND PRIMA RECAPITALIZARE PUNTE

(146) La 27 iulie 2012, Comisia a deschis procedura oficială de investigare pentru a verifica dacă au fost îndeplinite condițiile din Comunicarea din 2008 privind sectorul bancar ([77]) în ceea ce privește caracterul adecvat, necesitatea și proporționalitatea primei recapitalizări punte acordate de către HFSF în favoarea băncii (măsura B1).

(147) În ceea ce privește caracterul adecvat al măsurii, dat fiind că ajutorul a survenit ulterior recapitalizării și ajutorului sub formă de lichidități și având în vedere prelungirea perioadei de salvare, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la măsura în care banca a întreprins toate acțiunile posibile pentru a evita o nevoie de ajutor viitoare ([78]). De asemenea, Comisia nu a avut o imagine clară cu privire la cine va controla banca în viitor în momentul în care recapitalizarea punte va fi înlocuită cu o recapitalizare permanentă ([79]), întrucât banca ar putea intra sub controlul statului sau al proprietarilor privați minoritari, care ar putea beneficia de pe urma controlului și a efectului de levier foarte ridicat. În orice caz, Comisia a specificat că, pentru a constata că prima recapitalizare punte este adecvată, ar trebui păstrate calitatea administrării băncii și, în special, procesul său de creditare.

(148) În ceea ce privește necesitatea primei recapitalizări punte, la considerentul 70 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, Comisia a pus sub semnul întrebării faptul dacă au fost luate toate măsurile posibile pentru a evita ca banca să aibă din nou nevoie de ajutor în viitor. De asemenea, întrucât durata recapitalizării punte era incertă, Comisia nu a putut concluziona dacă aceasta a fost suficientă și dacă a respectat principiile de remunerare și de repartizare a sarcinilor în temeiul normelor privind ajutoarele de stat. Mai mult decât atât, întrucât condițiile conversiei primei recapitalizări punte într-o recapitalizare permanentă nu erau cunoscute la momentul adoptării deciziei de inițiere a procedurii privind Piraeus, Comisia nu a putut să le evalueze.

(149) În ceea ce privește proporționalitatea măsurii, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la gradul în care măsurile de salvgardare (interdicția privind publicitatea referitoare la sprijinul acordat de stat, interdicția privind plata dividendelor și a cupoanelor, interdicția privind opțiunea de cumpărare și interdicția de răscumpărare, astfel cum sunt descrise în considerentul 76 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus) au fost suficiente în raport cu prima recapitalizare punte. De asemenea, în considerentul 77 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, Comisia a afirmat că lipsa normelor care împiedică HFSF să coordoneze toate cele patru mari bănci (și anume, banca, Eurobank, NBG și Alpha Bank) și lipsa unor măsuri de salvgardare adecvate pentru a evita schimbul de informații sensibile din punct de vedere comercial între bănci ar putea conduce la denaturări ale concurenței. Prin urmare, Comisia a propus desemnarea unui mandatar însărcinat cu monitorizarea, care să fie prezent fizic în bancă.

4. OBSERVAȚII ALE PĂRȚILOR INTERESATE CU PRIVIRE LA PROCEDURA OFICIALĂ DE INVESTIGARE PRIVIND PRIMA RECAPITALIZARE PUNTE

4.1. OBSERVAȚII DIN PARTEA BĂNCII

(150) La 30 august 2012, Comisia a primit observațiile prezentate de către bancă asupra deciziei de inițiere a procedurii privind Piraeus.

(151) În ceea ce privește caracterul adecvat al măsurilor, conform constatărilor Băncii, criza datoriei din Grecia și din zona euro a fost o situație fără precedent. Injecția de capital din mai 2009, reprezentând 1,0 % din activele ponderate în funcție de risc ale Băncii, a constituit un răspuns direct la turbulențele excepționale de pe piețele financiare mondiale. La sfârșitul anului 2011, injecția de capital suplimentară a Greciei în valoare de 380 de milioane EUR a reprezentat 1,1 % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii la data respectivă și a fost concepută pentru a aborda deficitul de capital care se preconiza că va fi cauzat de agravarea recesiunii. Recapitalizarea băncii în valoare de 4,7 miliarde EUR de către HFSF a fost prima parte a recapitalizării care a abordat deficitul de capital rezultat în urma implicării sectorului privat și a evaluării portofoliilor de credite efectuate de Blackrock ([80]), precum și a agravării recesiunii.

([75]) A se vedea anexa, capitolul III secțiunea C.

([76]) „În cele din urmă, în ceea ce privește warrantele emise de HFSF, ar trebui să se clarifice faptul că Republica Elenă va solicita aprobarea Comisiei Europene, înainte de orice răscumpărare a mandatelor de către Alpha Bank sau de orice entitate publică (inclusiv HFSF), astfel încât Comisia Europeană să poată verifica dacă răscumpărarea prevăzută a warantelor nu este contrară cerințelor în materie de remunerare a statului în temeiul normelor privind ajutoarele de stat."

([77]) Comunicare a Comisiei – Aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor adoptate în legătură cu instituțiile financiare în contextul actualei crize financiare mondiale (JO C 270, 25.10.2008, p. 8).

([78]) Considerentul 64 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus.

([79]) Considerentul 68 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus.

([80]) A se vedea considerentul 35.

(152) De asemenea, se consideră că numirea de către Grecia a unui membru și de către HFSF a doi membri în consiliul de administrație al băncii în calitate de reprezentanți și a unui membru al HFSF în calitate de membru al comitetului de risc al băncii, alături de alte măsuri, a asigurat că aceasta nu își asumă riscuri excesive.

(153) În ceea ce privește necesitatea măsurilor, banca a declarat că forma recapitalizării ca finanțare „punte" (*bridge financing*) a fost decisă de autoritățile elene și de Uniunea Europeană, FMI și BCE și că valoarea recapitalizării punte de 4,7 miliarde EUR aproape a compensat efectul programului de implicare a sectorului privat. În ceea ce privește conversia recapitalizării punte în capital permanent, după perioada prelungită fără un guvern în Grecia în al doilea trimestru al anului 2012, de îndată ce structura finală este aprobată, s-ar declanșa în mod inevitabil un efect de diluare asupra acționarilor existenți și s-ar conveni un nivel adecvat de remunerare (în funcție de condițiile și de instrumentele utilizate).

(154) În ceea ce privește proporționalitatea măsurilor, banca a subliniat că, începând cu anul 2009, aceasta și-a ajustat practicile de acordare a împrumuturilor prin aplicarea unor criterii mai stricte de creditare, a unor termene de rambursare accelerată și a reducerii limitelor de credit. Începând cu primul trimestru al anului 2009, toate cererile de plăți peste o anumită sumă au fost revizuite și aprobate de directorul general adjunct și de directorul general/responsabilul de creditare în cadrul grupului. Aceasta nu modifică practicile comerciale curente ale băncii, astfel cum sunt prevăzute în planul de afaceri prezentat Băncii Greciei și nu subminează standardele actuale privind împrumuturile. Standardele au fost printre cele mai stricte din industrie, astfel cum rezultă, de asemenea, din rezultatele foarte bune obținute de bancă în cadrul exercițiului de diagnosticare desfășurat de Blackrock Solutions. Intențiile respective ar putea fi asigurate prin reprezentarea Greciei și a HFSF în cadrul consiliului de administrație al băncii.

(155) În ceea ce privește propunerea Comisiei pentru numirea unui mandatar însărcinat cu monitorizarea, în opinia băncii există deja o monitorizare atentă din partea mai multor părți terțe, cum ar fi Banca Greciei, auditori externi, reprezentantul Greciei și reprezentanți ai HFSF.

4.2. OBSERVAȚII DIN PARTEA UNEI ALTE BĂNCI ELENE

(156) La 3 ianuarie 2013, Comisia a primit observații prezentate de o bancă elenă cu privire la decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus. Banca elenă a afirmat că recapitalizarea băncilor elene de către HFSF constituie, în principiu, un pas binevenit în vederea realizării unui sistem bancar mai sănătos și mai viabil și nu a exprimat nicio obiecție cu privire la recapitalizarea băncii.

(157) Cu toate acestea, deși și-a exprimat sprijinul deplin pentru principiul recapitalizării băncilor elene de către HFSF, banca elenă a explicat că, pentru a reduce la minimum denaturarea concurenței și pentru a evita discriminarea, se așteaptă ca recapitalizarea de către HFSF să fie deschisă pentru toate băncile care își desfășoară activitatea în Grecia în condiții similare.

5. OBSERVAȚIILE GRECIEI CU PRIVIRE LA PROCEDURA OFICIALĂ DE INVESTIGARE PRIVIND PRIMA RECAPITALIZARE PUNTE

(158) La 5 septembrie 2012, Grecia a prezentat observații care au fost pregătite de Banca Greciei și de HFSF.

5.1. OBSERVAȚII DIN PARTEA BĂNCII GRECIEI

(159) În ceea ce privește caracterul adecvat al primei recapitalizări punte, Banca Greciei a menționat, de asemenea, că suma de 18 miliarde EUR sub formă de capital prin care HFSF a recapitalizat cele mai mari patru bănci elene în mai 2012 a fost mai mică decât suma finală necesară pentru a permite băncilor respective să atingă treptat și să mențină o rată a capitalului de bază de rangul 1 la un nivel stabilit de 10 % până în iunie 2012 și o rată a capitalului de bază de rangul 1 la un nivel stabilit de 7 % în cadrul unui scenariu de criză negativ pe o perioadă de trei ani. De asemenea, Banca Greciei a afirmat că prima recapitalizare punte a fost temporară, dat fiind că procesul de recapitalizare va fi încheiat cu majorări de capital social din partea celor patru bănci.

(160) Banca Greciei a observat, de asemenea, că recapitalizarea celor mai mari bănci elene a făcut parte din restructurarea pe termen lung a sectorului bancar elen. De asemenea, aceasta a subliniat faptul că, în cazul în care o bancă este privatizată, conducerea sa, cel mai probabil, va rămâne neschimbată, în timp ce, în cazul în care o bancă devine proprietatea statului (și anume, deținută de HFSF), HFSF poate numi o nouă conducere care, în orice caz, va fi evaluată de Banca Greciei. Banca Greciei a observat că HFSF evaluează cadrul de guvernanță al întreprinderii, caracterul adecvat al conducerii și profilul de risc al fiecărei bănci în permanență, pentru a garanta că nu sunt asumate riscuri excesive. De asemenea, aceasta a subliniat că HFSF a desemnat deja reprezentanți în consiliile de administrație ale băncilor recapitalizate.

(161) În ceea ce privește necesitatea primei recapitalizări punte, Banca Greciei a evidențiat că recapitalizarea băncii a fost limitată astfel încât să se asigure îndeplinirea cerințelor minime de capital (8 %). De asemenea, aceasta a declarat că perioadele îndelungate de timp înainte de recapitalizare s-au datorat deteriorării bruște a mediului operațional în Grecia și impactului programului de implicare a sectorului privat, gradului de complexitate al întregului proiect și necesității de a crește la maximum participarea investitorilor privați la creșterea capitalului social.

(162) În ceea ce privește proporționalitatea primei recapitalizări punte, Banca Greciei a subliniat că punerea integrală în aplicare a planului de restructurare care urmează să fie prezentat Comisiei este protejată prin faptul că suspendarea drepturilor de vot ale HFSF va fi revocată în cazul în care, printre altele, planul de restructurare este încălcat în mod substanțial. Banca Greciei a observat, de asemenea, că dificultățile băncii nu se datorau unei subestimări a riscurilor de către conducerea băncii sau unor acțiuni agresive din punct de vedere comercial.

5.2. OBSERVAȚII DIN PARTEA HFSF

(163) În ceea ce privește caracterul adecvat al primei recapitalizări punte, pentru a aborda problema intervenției potențiale a statului în cazul în care statul acordă ajutoare de stat în cuantumuri ridicate prin intermediul HFSF și HFSF are drepturi de vot depline, HFSF a declarat că băncile finanțate de HFSF nu sunt considerate a fi entități publice sau aflate sub controlul statului și că acestea nu vor fi controlate de stat după ce au fost recapitalizate în permanență de către HFSF. HFSF a subliniat că este o persoană juridică de drept privat pe deplin independentă, cu autonomie de decizie. HFSF nu este supus controlului guvernului, în temeiul articolului 16c alineatul (2) din Legea de instituire a HFSF, conform căreia instituțiile de credit cărora HFSF le-a acordat sprijin sub formă de capital nu fac parte din sectorul public în general. De asemenea, aceasta a făcut referire la structura de conducere a HFSF.

(164) În ceea ce privește intervenția HFSF în conducerea băncii, HFSF a declarat că respectă autonomia băncii și nu interferează cu gestionarea zilnică a acesteia, dat fiind că rolul său se limitează la cel prevăzut în Legea de instituire a HFSF. HFSF a afirmat că nu există nicio intervenție sau coordonare din partea statului și că deciziile băncii în ceea ce privește procesul de acordare a împrumuturilor (privind, printre altele, efectele colaterale, stabilirea prețurilor și solvabilitatea debitorilor) vor fi luate pe baza unor criterii comerciale.

(165) HFSF a subliniat că Legea de instituire a HFSF și acordul de pre-subscriere stabilesc măsuri de salvgardare adecvate pentru a evita asumarea unor riscuri excesive de către acționarii privați existenți. HFSF a evidențiat aspecte precum (i) numirea reprezentanților HFSF ca membri neexecutivi independenți ai consiliului de administrație al băncii și prezența lor în comitete; (ii) aplicarea de către HFSF a principiului diligenței necesare în cadrul băncii; și (iii) faptul că, după recapitalizarea finală, drepturile sale de vot vor fi limitate numai atât timp cât banca respectă condițiile planului de restructurare.

(166) HFSF a declarat că există în vigoare măsuri adecvate pentru a se asigura că băncile la care HFSF deține participații nu partajează între ele informații sensibile din punct de vedere comercial. Măsurile includ numirea unor reprezentanți diferiți ai HFSF la băncile respective, mandatele acordate reprezentanților în cauză care previn în mod specific fluxul de informații de la un reprezentant la altul și instrucțiuni interne clare pentru aceștia să nu transmită informațiile sensibile din punct de vedere comercial ale băncilor. De asemenea, HFSF a declarat că nu își exercită drepturile în relația cu băncile într-un mod care ar putea împiedica, restricționa, denatura sau diminua sau împiedica în mod semnificativ concurența efectivă. În sfârșit, HFSF a arătat că membrii consiliului său de administrație și angajații săi se supun unor norme stricte de confidențialitate și unor obligații fiduciare și s-au angajat să respecte dispoziții privind secretul profesional cu privire la activitățile sale.

6. **EVALUAREA AJUTOARELOR LEGATE DE ACHIZIȚIONAREA ATE ȘI A OPERAȚIUNILOR DIN GRECIA ALE CELOR TREI BĂNCI CIPRIOTE**

6.1. EVALUAREA AJUTORULUI ÎN FAVOAREA ATE

(167) În decizia privind restructurarea ATE, Comisia a concluzionat că măsurile descrise în considerentele 58 și 108 din prezenta decizie constituie ajutor de stat și sunt compatibile cu piața internă.

(168) În decizia privind restructurarea ATE, Comisia a concluzionat că măsurile descrise în considerentele 109 și 110 din prezenta decizie constituie ajutor de stat în favoarea activităților transferate ale ATE. De asemenea, Comisia a concluzionat că ajutorul acordat ATE este compatibil cu piața internă numai dacă integrarea activităților transferate ale ATE este pusă în aplicare conform planului și dacă planul de restructurare a băncii – care include activitățile transferate ale ATE – permite restabilirea viabilității sale pe termen lung. Restabilirea viabilității pe termen lung va fi descrisă în secțiunea 7.6.2.

(169) Prin urmare, Comisia nu are obligația de a reevalua măsurile menționate mai sus și confirmă faptul că acestea sunt compatibile cu piața internă.

6.2. EVALUAREA AJUTORULUI AFERENT OPERAȚIUNILOR DIN GRECIA ALE CELOR TREI BĂNCI CIPRIOTE (MĂSURA C)

6.2.1. **Existența și cuantumul ajutorului**

(170) Comisia trebuie să stabilească dacă măsura C constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Conform dispoziției menționate, ajutorul de stat este orice ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența, prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(171) Angajamentul de recapitalizare a băncii de către HFSF în valoare de 524 de milioane EUR a fost asumat în martie 2013, în cursul procesului de licitație pentru achiziționarea activităților transferate cipriote. Prin urmare, măsura a fost acordată în martie 2013. Recapitalizarea a avut loc efectiv în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013 ([81]).

(172) Recapitalizarea băncii a fost efectuată de către HFSF, care este o entitate creată și finanțată de Grecia pentru a sprijini băncile, prin urmare, plata a fost efectuată prin utilizarea resurselor de stat.

(173) În ceea ce privește beneficiarul ajutorului de stat, recapitalizarea, astfel cum se explică în considerentul 72, a urmărit să acopere nevoile de capital rezultate din achiziționarea activităților transferate din Cipru. De asemenea, recapitalizarea este disponibilă pentru orice bancă elenă care achiziționează activitățile cipriote transferate. Oferta băncii, astfel cum a fost prezentată către HFSF spre aprobare, a luat în considerare recapitalizarea de către HFSF. La momentul respectiv, băncile elene se confruntau cu un nivel scăzut al capitalului și niciuna dintre ele nu ar fi achiziționat activitățile cipriote transferate fără promisiunea unei recapitalizări. Prin urmare, chiar dacă beneficiarul oficial al capitalului furnizat de către HFSF este banca, Comisia consideră că beneficiarul ajutorului de stat este reprezentat de activitățile cipriote transferate, întrucât măsura permite vânzarea acestora către o bancă elenă. Fără recapitalizarea băncii, acestea nu ar fi fost achiziționate de către o bancă elenă. De asemenea, acestea ar fi rămas în grupuri care se confruntă cu dificultăți extreme (atât Cyprus Popular Bank, cât și Bank of Cyprus făceau obiectul unei măsuri de rezoluție având în vedere nevoile stringente de capital) și, în consecință, ar fi eșuat sau, cel puțin, ar fi avut de suferit de pe urma unei retrageri semnificative a depozitelor. În ceea ce privește existența unui avantaj, Comisia constată, de asemenea, că recapitalizarea băncii de către HFSF nu respectă principiul investitorului în economia de piață: într-un astfel de moment de mare nesiguranță, un investitor privat care acționează în condiții normale de piață nu și-ar asuma angajamentul de a injecta pe viitor o cantitate mare de capital în bancă fără a cunoaște în prealabil condițiile viitoarei injecții de capital (și anume, prețul de emisiune).

(174) De asemenea, măsura este selectivă *prima facie* deoarece se aplică exclusiv activităților cipriote transferate (fiecare dintre ele constituind o întreprindere) și nu unei alte întreprinderi.

(175) În cele din urmă, activitățile cipriote transferate, și anume sucursalele din Grecia ale celor trei bănci cipriote, concurează cu alte bănci, inclusiv filiale ale băncilor străine, care sunt active în Grecia sau ar putea fi interesate în a pătrunde pe piața elenă. Prin urmare, salvarea activităților respective denaturează concurența și are un efect asupra schimburilor comerciale dintre statele membre.

(176) Prin urmare, Comisia concluzionează că recapitalizarea băncii de către HFSF în valoare de 524 de milioane EUR constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

Beneficiarul ajutorului de stat

(177) Astfel cum s-a explicat deja în considerentul 173, Comisia consideră că activitățile cipriote transferate constituie beneficiarul plății obligațiunilor FESF de către HFSF.

(178) De asemenea, astfel cum s-a explicat în considerentele 71 și 173, activitățile cipriote transferate, și anume sucursalele din Grecia ale celor trei bănci cipriote, au trebuit să fie achiziționate de către o altă bancă din motive de stabilitate financiară și, în principal, deoarece cele trei bănci cipriote se aflau într-o situație foarte dificilă. Prin urmare, vânzarea activităților cipriote transferate și măsura în care vânzarea implică un ajutor de stat acordat cumpărătorului, și anume băncii, ar trebui să fie examinate în contextul secțiunii „Restabilirea viabilității prin vânzarea unei bănci” din Comunicarea privind restructurarea ([82]).

([81]) A se vedea considerentul 101.

([82]) Comunicarea Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat (JO C 195, 19.8.2009, p. 9).

(179) În scopul vânzării, Banca Greciei a decis să contacteze numai cele mai mari bănci naționale din Grecia, dintre care doar banca și alte două bănci au prezentat oferte cu caracter neobligatoriu. Banca este singurul ofertant care a prezentat o ofertă cu caracter obligatoriu valabilă. Numărul limitat de cumpărători contactați nu poate exclude faptul că licitația a fost deschisă, având în vedere că era rezonabil să nu se aștepte o ofertă oficială de la alți investitori. Într-adevăr, la momentul respectiv, din cauza instabilității financiare a sistemului bancar din Grecia, care a înregistrat pierderi mari aferente împrumuturilor din cauza recesiunii profunde și prelungite, băncile străine prezente în Grecia au cesionat sau erau pe punctul de a cesiona propriile activități în Grecia (de exemplu, Geniki, MBG, Emporiki Bank). Cu alte cuvinte, acestea intenționau să iasă de pe piața elenă și nu erau în căutare de noi oportunități de investiții în Grecia. De asemenea, este rezonabil să se presupună că numai un investitor în măsură să stabilizeze rapid și să refacă viabilitatea activităților dobândite – și anume, un grup bancar mare – ar fi fost interesat de activitățile respective. În cele din urmă, din cauza intervalului de timp foarte scurt avut la dispoziție pentru a încheia vânzarea – care a fost dictat de contextul crizei financiare în care băncile își desfășurau activitatea – participarea băncilor străine sau a altor tipuri de investitori la procedura de vânzare era puțin probabilă, întrucât investitorii respectivi, în mod normal, ar fi dorit să efectueze o evaluare preliminară a activelor oferite spre vânzare înainte de a prezenta o ofertă oficială.

(180) Prin urmare, Comisia concluzionează că prețul de vânzare al activităților cipriote transferate a fost prețul pieței, iar ajutorul pentru cumpărător, și anume banca, poate fi exclus.

6.2.2. **Temeiul juridic pentru evaluarea compatibilității**

(181) Articolul 107 alineatul (3) litera (b) din tratat autorizează Comisia să declare un ajutor ca fiind compatibil cu piața internă dacă acesta este destinat „remedierii unei perturbări grave a economiei unui stat membru”.

(182) Comisia a recunoscut faptul că o criză financiară globală poate cauza perturbări grave în economia unui stat membru și că măsurile de sprijinire a băncilor pot să remedieze o astfel de perturbare. Acest fapt a fost confirmat în Comunicarea din 2008 privind sectorul bancar, în Comunicarea privind recapitalizarea și în Comunicarea privind restructurarea. Comisia este în continuare de opinie că cerințele privind ajutorul de stat care urmează să fie aprobate în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat sunt îndeplinite, având în vedere reapariția crizei pe piețele financiare. Comisia a confirmat acest punct de vedere prin adoptarea Comunicării privind prelungirea din 2011 ([83]) și a Comunicării privind sectorul bancar din 2013 ([84]).

(183) În ceea ce privește economia Greciei, în deciziile de aprobare și de prelungire a schemei de sprijinire a băncilor elene, precum și în aprobările măsurilor privind ajutorul de stat acordat de Grecia pentru bănci individuale ([85]), Comisia a recunoscut că există riscul unei perturbări grave a economiei Greciei și că sprijinul de stat acordat băncilor poate să remedieze astfel de perturbări. În consecință, temeiul juridic al evaluării măsurilor de ajutor ar trebui să fie articolul 107 alineatul (3) litera (b) din tratat.

(184) În timpul crizei financiare, Comisia a elaborat criterii de compatibilitate pentru diferite tipuri de măsuri de ajutor. Principiile de evaluare a măsurilor de ajutor au fost stabilite inițial în Comunicarea din 2008 privind sectorul bancar.

(185) În conformitate cu punctul 15 din Comunicarea din 2008 privind sectorul bancar, pentru ca un ajutor să fie compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, acesta trebuie să respecte criteriile generale de compatibilitate:

(a) *caracterul adecvat:* ajutorul trebuie să fie bine orientat, pentru a putea realiza în mod eficient obiectivul de remediere a unei perturbări grave a economiei; acest lucru nu ar fi posibil dacă măsura nu ar fi adecvată pentru a remedia perturbările respective;

(b) *necesitatea:* măsura de ajutor trebuie, prin cuantumul și forma sa, să fie necesară pentru îndeplinirea obiectivului propus. Prin urmare, măsura trebuie să fie în cuantumul minim necesar pentru a îndeplini obiectivul și să ia forma cea mai adecvată pentru a remedia perturbarea.

(c) *proporționalitatea:* efectele pozitive ale măsurii de ajutor trebuie să fie echilibrate în mod adecvat, pentru a nu denatura concurența și pentru ca denaturarea să fie limitată la minimul necesar îndeplinirii obiectivelor prevăzute de măsură.

([83]) Comunicarea Comisiei privind aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2012, a normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor de sprijin în favoarea instituțiilor financiare, în contextul crizei financiare (JO C 356, 6.12.2011, p. 7).

([84]) Comunicarea Comisiei privind aplicarea, începând cu 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor de sprijin în favoarea băncilor, în contextul crizei financiare (JO C 216, 30.7.2013, p. 1).

([85]) A se vedea nota de subsol 6.

(186) În timpul crizei financiare, Comisia a elaborat criterii de compatibilitate pentru diferite tipuri de măsuri de ajutor. Principiile de evaluare a măsurilor de ajutor au fost stabilite inițial în Comunicarea din 2008 privind sectorul bancar.

(187) Comunicarea privind recapitalizarea stabilește orientări suplimentare privind nivelul remunerației necesare pentru injecțiile de capital de stat.

(188) În cele din urmă, Comisia a explicat în Comunicarea privind restructurarea modul în care aceasta va evalua planurile de restructurare. În evaluarea sa cu privire la planul de restructurare a băncii în temeiul Comunicării privind restructurarea, Comisia va lua în considerare toate măsurile enumerate în tabelul 11.

6.2.3. **Compatibilitatea măsurii de ajutor C în temeiul Comunicării privind sectorul bancar din 2008 și al Comunicării privind recapitalizarea**

6.2.3.1. *Caracterul adecvat*

(189) În ceea ce privește caracterul adecvat al măsurii, cu alte cuvinte, angajamentul asumat de către HFSF de recapitalizare a băncii în valoare de 524 de milioane EUR, Comisia consideră că măsura este adecvată, întrucât aceasta permite vânzarea către bancă a operațiunilor din Grecia ale celor trei bănci cipriote.

(190) În absența măsurii, niciuna dintre băncile elene, inclusiv banca, nu ar fi fost dispusă să achiziționeze activitățile cipriote transferate într-un moment în care nicio bancă din afara Greciei nu era dispusă să intre pe piața elenă. În cazul în care activitățile cipriote transferate nu ar fi fost achiziționate, activitățile respective și, în special, depozitele sucursalelor din Grecia ar fi fost în pericol. Prin urmare, măsura a asigurat menținerea stabilității financiare a Greciei. Pe această bază, Comisia constată că măsura este adecvată ca ajutor de salvare.

6.2.3.2. *Necesitatea*

(191) Conform Comunicării privind sectorul bancar din 2008, prin cuantumul și forma sa, măsura de ajutor trebuie să fie necesară pentru îndeplinirea obiectivului măsurii. Această înseamnă că, de exemplu, o injecție de capital trebuie să fie în cuantumul minim necesar pentru îndeplinirea obiectivului.

(192) Într-un moment în care era foarte dificil pentru băncile elene să atragă capital, măsura a acoperit nevoile de capital rezultate din plata prețului de cumpărare pentru achiziționarea activităților cipriote transferate, astfel încât achiziția să poată avea loc.

(193) De asemenea, Comisia apreciază ca pozitiv faptul că ajutorul a constat într-o injecție de capital în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013, întrucât HFSF nu a acordat o subvenție băncii, ci a obținut un număr de acțiuni ordinare cu aceeași valoare.

(194) Prin urmare, măsura este necesară pentru îndeplinirea obiectivului de limitare a perturbării sistemului bancar din Grecia și a economiei în ansamblu.

6.2.3.3. *Proporționalitatea*

(195) Activitățile care au beneficiat de ajutor au fost vândute după ce autoritățile elene au lansat o invitație de participare la licitație. De asemenea, activitățile achiziționate au fost rapid integrate în cadrul băncii. Ajutorul nu a permis activităților care au beneficiat de ajutor să rămână concurenți separați pe piață.

(196) De asemenea, cuantumul ajutorului a fost relativ redus, corespunzând unei valori aproximative de 3 % din totalul împrumuturilor nete aferente activităților cipriote transferate (sau de aproximativ 3 % din activele ponderate în funcție de risc) ([86]).

(197) Prin urmare, Comisia consideră că măsura a fost concepută astfel încât să reducă la minimum denaturările nejustificate ale concurenței.

6.2.3.4. *Concluzie privind compatibilitatea în temeiul Comunicării privind sectorul bancar din 2008 și al Comunicării privind recapitalizarea*

(198) Pe baza analizei din considerentele 189-197, se concluzionează că recapitalizarea băncii de către HFSF în valoare de 524 de milioane EUR a fost adecvată, necesară pentru a îndeplini obiectivul de limitare a perturbării sistemului bancar din Grecia și a economiei în ansamblu și a fost concepută astfel încât să reducă la minimum denaturările nejustificate ale concurenței, prin urmare, aceasta este conformă cu Comunicarea privind sectorul bancar din 2008 și cu Comunicarea privind recapitalizarea.

([86]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 40.

6.2.4. **Compatibilitatea măsurii de ajutor în temeiul Comunicării privind restructurarea**

(199) Astfel cum se explică în considerentul 178, vânzarea activităților cipriote transferate intră sub incidența secțiunii „Restabilirea viabilității prin vânzarea unei bănci" din Comunicarea privind restructurarea. În conformitate cu punctul 17 din Comunicarea privind restructurarea, în cazul vânzării unei bănci în dificultate către o altă instituție financiară trebuie să fie respectate cerințele privind viabilitatea, contribuția proprie și limitarea denaturării concurenței.

6.2.4.1. *Restabilirea viabilității pe termen lung a activităților cipriote transferate prin vânzare*

(200) Punctul 17 din Comunicarea privind restructurarea clarifică faptul că vânzarea unei bănci în dificultate către o altă instituție financiară poate contribui la restabilirea viabilității pe termen lung în cazul în care cumpărătorul este viabil și are capacitatea de a absorbi transferul băncii aflate în dificultate și poate contribui la refacerea încrederii pieței față de aceasta.

(201) Banca a integrat cu succes activitățile cipriote transferate. Astfel cum s-a menționat în secțiunea 7.6, având în vedere planul său de restructurare, banca poate fi considerată o entitate viabilă. Prin urmare, faptul că activitățile cipriote transferate au fost transferate către bancă permite restabilirea viabilității lor pe termen lung.

6.2.4.2. *Contribuția proprie și repartizarea sarcinilor*

(202) În ceea ce privește contribuția acționarilor celor trei bănci cipriote la costurile de restructurare, Comisia observă că cele trei bănci cipriote nu au vândut activitățile cipriote transferate la valoarea lor contabilă, ci la valoarea ajustată în conformitate cu raportul PIMCO. De asemenea, inclusiv după efectuarea ajustării, cele trei bănci cipriote au transferat mai multe active decât pasive către bancă. Prin urmare, s-a atins un nivel suficient de partajare a sarcinilor acționarilor, întrucât pierderea de valoare a activităților cipriote transferate a fost suportată de vânzători.

6.2.4.3. *Măsuri de limitare a denaturării concurenței*

(203) În ceea ce privește măsurile de limitare a denaturării concurenței, punctul 30 din Comunicarea privind restructurarea prevede următoarele: „Comisia consideră drept punct de plecare pentru evaluarea necesității de a dispune de astfel de măsuri, dimensiunea, amploarea și sfera activităților pe care banca în cauză le desfășoară la momentul punerii în aplicare a unui plan credibil de restructurare. Natura și forma unor astfel de măsuri depind de două criterii: în primul rând, de valoarea ajutorului și de condițiile și circumstanțele în care a fost acordat și, în al doilea rând, de caracteristicile pieței sau piețelor pe care banca beneficiară își va desfășura activitatea".

(204) Astfel cum s-a precizat în considerentul 196, valoarea ajutorului este echivalentă cu aproximativ 3 % din activele ponderate în funcție de risc ale activităților cipriote transferate. Prin urmare, Comisia consideră că valoarea este relativ mică, având în vedere faptul că suma respectivă a permis vânzarea activităților cipriote transferate și, astfel cum s-a arătat în considerentul 190, a asigurat menținerea stabilității financiare în Grecia.

(205) Ca urmare a vânzării activităților cipriote transferate, sucursalele din Grecia au încetat să existe în calitate de concurenți independenți, fiind integrate în totalitate în cadrul băncii.

(206) Comisia concluzionează că, având în vedere nivelul relativ scăzut al cuantumului ajutorului acordat activităților cipriote transferate și faptul că acestea nu vor continua să existe în calitate de concurenți independenți, nu există denaturări nejustificate ale concurenței.

6.2.4.4. *Concluzie privind compatibilitatea în temeiul Comunicării privind restructurarea*

(207) Pe baza analizei din considerentele 199-206, se concluzionează că vânzarea activităților cipriote transferate și integrarea lor în cadrul băncii asigură viabilitatea acestora pe termen lung, că ajutorul este limitat la minimul necesar și că nu există o denaturare nejustificată a concurenței, în conformitate cu Comunicarea privind restructurarea.

(208) Prin urmare, recapitalizarea băncii în valoare de 524 de milioane EUR de către HFSF ar trebui să fie declarată compatibilă cu piața internă.

7. **EVALUAREA AJUTORULUI ACORDAT BĂNCII**

7.1. EXISTENȚA ȘI CUANTUMUL AJUTORULUI

(209) Comisia trebuie să stabilească existența ajutorului de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

7.1.1. **Existența ajutorului în măsurile acordate în temeiul schemei de sprijinire a băncilor elene**

7.1.1.1. *Sprijinul sub formă de lichidități acordat de stat în cadrul măsurii de garantare și al măsurii de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat (măsura 1)*

(210) Comisia a stabilit deja în deciziile de aprobare și de prelungire a schemei de sprijinire a băncilor elene ([87]) că sprijinul sub formă de lichidități acordat în temeiul schemei constituie ajutor de stat. În 2011, banca a emis obligațiuni garantate de stat în valoare totală de 9,9 miliarde EUR. De asemenea, Grecia a acordat băncii împrumuturi sub formă de obligațiuni de stat în valoare de 1 289 de milioane EUR. La sfârșitul lui martie 2014, valoarea totală a obligațiunilor garantate de stat și a obligațiunilor de stat era de 9,9 miliarde EUR și, respectiv, de 1 024 de milioane EUR ([88]). Sprijinul sub formă de lichidități acordat în viitor în cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene va constitui, de asemenea, ajutor de stat.

7.1.1.2. *Recapitalizarea de stat acordată în cadrul măsurii de recapitalizare (măsura A)*

(211) Comisia a stabilit deja în decizia din 19 noiembrie 2008 privind schema de sprijinire a băncilor elene că recapitalizările care urmează să fie acordate în cadrul măsurii de recapitalizare constituie ajutor de stat. Banca a primit 750 de milioane EUR sub formă de acțiuni preferențiale, reprezentând 2,1 % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii ([89]).

7.1.2. **Existența ajutorului în cazul injecției de capital garantate de stat (măsura L2)**

(212) Comisia a clarificat la punctul 51 din Comunicarea privind sectorul bancar din 2008 că acordarea de fonduri de către băncile centrale pentru instituțiile financiare nu constituie ajutor de stat dacă sunt îndeplinite patru condiții cumulative privind solvabilitatea instituției financiare, constituirea de garanții în cadrul instrumentului, rata dobânzii percepută instituției financiare și absența unei contra-garanții din partea statului. Întrucât ELA garantată de stat acordată în favoarea băncii nu îndeplinește cele patru condiții cumulative, în special pentru că este garantată de stat și este acordată în asociere cu alte măsuri de sprijin, nu se poate concluziona că ELA garantată de stat nu constituie ajutor de stat.

(213) ELA garantată de stat îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat. În primul rând, întrucât măsura include o garanție de stat în favoarea Băncii Greciei, orice pierdere va fi suportată de stat. Prin urmare, măsura implică resurse de stat. Injecția de capital permite băncilor să primească finanțare într-un moment în care nu au acces la piața de finanțare interbancară și la operațiunile de refinanțare normale din Eurosistem. Prin urmare, ELA garantată de stat oferă un avantaj pentru bancă. Întrucât ELA garantată de stat este limitată la sectorul bancar, măsura este selectivă. În măsura în care ELA garantată de stat permite băncii să își continue activitatea pe piață și evită intrarea sa în incapacitate de plată și ieșirea de pe piață, aceasta denaturează concurența. Întrucât banca își desfășoară activitatea în alte state membre, iar instituții financiare din alte state membre își desfășoară activitatea sau ar putea fi interesate să își desfășoare activitatea în Grecia, avantajul acordat băncii afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(214) Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că ELA garantată de stat (măsura L2) constituie ajutor de stat. Cuantumul ELA garantată de stat a variat de-a lungul timpului. La 31 decembrie 2012, acesta se ridica la aproximativ 31,4 miliarde EUR. După o scădere bruscă în 2013, cuantumul însuma numai 750 de milioane EUR la sfârșitul anului.

7.1.3. **Existența ajutorului în cadrul măsurilor acordate prin intermediul HFSF**

7.1.3.1. *Prima recapitalizare punte (măsura B1)*

(215) În secțiunea 5.1 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, Comisia a concluzionat deja că prima recapitalizare punte constituie ajutor de stat. Capitalul primit s-a ridicat la 4,7 miliarde EUR.

7.1.3.2. *A doua recapitalizare punte (măsura B2)*

(216) Măsura B2 a fost pusă în aplicare cu resurse ale HFSF, ceea ce, astfel cum este explicat în considerentul 65 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, implică resurse de stat.

([87]) A se vedea nota de subsol 4.
([88]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 51
([89]) A se vedea decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, considerentul 41.

(217) În ceea ce privește existența unui avantaj, măsura B2 a crescut rata capitalului băncii la un nivel care i-a permis acesteia să continue să funcționeze pe piață și să acceseze finanțare din Eurosistem. De asemenea, remunerarea măsurii B2 constă în dobânzi acumulate la titlurile FESF și o taxă suplimentară de 1 %. Întrucât remunerarea este în mod evident mai redusă decât remunerarea instrumentelor de capital similare de pe piață, banca nu ar fi fost cu siguranță în măsură să majoreze capitalul în astfel de condiții ale pieței. Prin urmare, măsura B2 a acordat un avantaj băncii din resurse de stat. Întrucât măsura a fost pusă la dispoziție doar pentru bancă, aceasta are un caracter selectiv.

(218) Poziția băncii a fost consolidată în urma măsurii B2, deoarece banca a beneficiat de resursele financiare necesare pentru a respecta în continuare cerințele în materie de capital, aceasta conducând la denaturări ale concurenței. Întrucât banca își desfășoară activitatea pe piețele bancare din alte state membre, iar instituții financiare din alte state membre își desfășoară activitatea sau ar putea fi interesate să își desfășoare activitatea în Grecia, măsura B2 afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(219) Comisia consideră că măsura B2 constituie ajutor de stat. Măsura a fost notificată ca ajutor de către autoritățile naționale. Capitalul primit s-a ridicat la 1 553 de milioane EUR.

7.1.3.3. *Scrisoarea de angajament (măsura B3)*

(220) Prin măsura B3, HFSF și-a asumat angajamentul de a furniza capital suplimentar necesar pentru a finaliza recapitalizarea băncii până la suma solicitată de Banca Greciei în cadrul simulării de criză din 2012. HFSF primește resurse de la stat. Prin urmare, scrisoarea angajează resurse de stat. Circumstanțele în care HFSF poate acorda sprijin instituțiilor financiare sunt definite și delimitate în mod exact prin lege. Prin urmare, utilizarea resurselor de stat este imputabilă statului. HFSF s-a angajat să ofere capital suplimentar în valoare de până la 1 082 de milioane EUR.

(221) Scrisoarea de angajament a acordat un avantaj băncii deoarece a garantat deponenților că banca este în măsură să atragă întreaga sumă de capital necesară, cu alte cuvinte, HFSF urma să furnizeze capitalul dacă banca nu reușea să îl atragă de pe piață. De asemenea, angajamentul facilitează atragerea capitalului privat de pe piață, întrucât investitorii au siguranța că, în cazul în care banca nu poate obține o parte din capital pe piață, HFSF îl va pune la dispoziție. Niciun investitor privat nu ar fi acceptat să își asume un astfel de angajament înainte de a cunoaște condițiile recapitalizării, iar la momentul respectiv banca nu avea acces la piața de capital. Avantajul este selectiv deoarece nu a fost acordat tuturor băncilor care își desfășoară activitatea în Grecia.

(222) Întrucât banca își desfășoară activitatea în alte state membre, iar instituții financiare din alte state membre sunt active sau ar putea fi interesate să activeze în Grecia, măsura B3 ar putea, de asemenea, să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și să denatureze concurența.

(223) Prin urmare, măsura B3 constituie ajutor și a fost notificată ca ajutor de stat de către autoritățile elene.

7.1.3.4. *Participarea HFSF la recapitalizarea din primăvara anului 2013 pentru a acoperi nevoile de capital identificate în simularea de criză din 2013 (măsura B4)*

(224) Participarea HFSF la recapitalizarea din primăvara anului 2013, în scopul acoperirii nevoilor de capital identificate în simularea de criză din 2012 (măsura B4), reprezintă conversia parțială a primei și a celei de a doua recapitalizări punte (măsurile B1 și B2) într-o recapitalizare permanentă în valoare de 5 891 de milioane EUR sub formă de acțiuni ordinare. Întrucât măsura B4 constă în conversia parțială a ajutorului deja acordat, aceasta implică în continuare resurse de stat, dar nu crește valoarea nominală a ajutorului. Cu toate acestea, pentru o anumită valoare nominală a ajutorului, aceasta sporește avantajul acordat băncii (și, prin urmare, denaturările concurenței) deoarece reprezintă o recapitalizare permanentă și nu o recapitalizare temporară ca în cazul măsurilor B1 și B2.

(225) Comisia constată că un astfel de ajutor nu a fost acordat tuturor băncilor care funcționează în Grecia. În ceea ce privește denaturările concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale, Comisia remarcă, de exemplu, faptul că ajutorul a permis băncii să își continue operațiunile în alte state membre. O lichidare a băncii ar fi condus la încetarea activităților sale în străinătate, prin lichidarea activităților sau vânzarea lor. În același timp, anumite bănci din alte state membre își desfășurau activitatea în Grecia. În consecință, măsura denaturează concurența și afectează schimburile comerciale între statele membre. Comisia consideră, prin urmare, că măsura B4 constituie ajutor de stat.

7.1.3.5. *Concluzii privind măsurile B1, B2, B3 și B4*

(226) Măsurile B1, B2, B3 și B4 constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Cuantumul ajutorului de stat inclus în măsurile B1, B2 și B3 este de 7 335 de milioane EUR. Astfel cum se precizează în secțiunea 7.1.3.3, întrucât banca a atras capital privat în valoare de 1 444 de milioane EUR în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013, doar o parte din prima și a doua recapitalizare punte (măsurile B1 și B2) a făcut obiectul unei conversii într-o recapitalizare permanentă (măsura B4). Capitalul suplimentar în valoare de 1 082 de milioane EUR (măsura B3) angajat de către HFSF nu a fost necesar și, prin urmare, nu a fost plătit. Cuantumul

ajutorului de stat plătit a constat așadar în suma primei și a celei de a doua recapitalizări punte, și anume 6 253 de milioane EUR, iar o parte din ajutor a fost rambursat în termen de șase luni în cursul recapitalizării din primăvara anului 2013 (măsura B4) deoarece participarea privată a depășit valoarea angajamentului.

(227) Punctul 31 din Comunicarea privind restructurarea prevede că, pe lângă cuantumul absolut al ajutoarelor, Comisia trebuie să ia în considerare ajutorul *„în raport cu activele ponderate în funcție de risc ale băncii"*. Măsurile B1, B2 și B3 au fost acordate pe parcursul unei perioade de un an, din aprilie 2012 până în mai 2013. În cursul perioadei menționate, activele ponderate în funcție de risc ale băncii au crescut considerabil în urma achizițiilor ulterioare. Prin urmare, întrebarea care se ridică se referă la nivelul activelor ponderate în funcție de risc care ar trebui să fie utilizat și, în special, dacă ajutorul de stat ar trebui să fie evaluat în raport cu activele ponderate în funcție de risc existente la începutul perioadei sau la sfârșitul perioadei. Măsurile B1, B2 și B3 vizează acoperirea unei nevoi de capital identificate de Banca Greciei în martie 2012 (simularea de criză din 2012). Cu alte cuvinte, nevoile de capital acoperite de măsurile de ajutor de stat în cauză existau deja în martie 2012. Prin urmare, Comisia consideră că valoarea ajutorului inclusă în măsurile B1, B2 și B3 trebuie să fie comparată cu activele ponderate în funcție de risc ale băncii la 31 martie 2012. Se reamintește, de asemenea, faptul că, după luna martie 2012 și până la recapitalizarea din primăvara anului 2013, Banca Greciei nu a luat în considerare achizițiile efectuate de băncile elene destinate adaptării ascendente sau descendente a nevoilor lor de capital. Împrejurarea respectivă demonstrează încă o dată că măsurile B1, B2 și B3 au fost măsuri de ajutor legate de perimetrul băncii, în forma existentă la 31 martie 2012.

(228) Ajutorul acordat băncii a constat în suma primei și a celei de a doua recapitalizări punte (măsurile B1 și B2) și în angajamentul asumat de HFSF (măsura B3), și anume 7 335 de milioane EUR sau 21,5 % din valoarea activelor ponderate în funcție de risc ale băncii la 31 martie 2012.

(229) Ajutorul plătit băncii a constat în suma primei și a celei de a doua recapitalizări punte (măsurile B1 și B2), și anume 6 253 de milioane EUR sau 18,4 % din valoarea activelor ponderate în funcție de risc ale băncii la 31 martie 2012.

(230) Având în vedere că banca a reușit să atragă capital privat, cuantumul injectat în final de către HFSF în bancă sub formă de acțiuni ordinare s-a ridicat la 5 891 de milioane EUR, ceea ce reprezintă 17,3 % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii la 31 martie 2012.

7.1.4. **Concluzie privind existența și cuantumul total al ajutorului primit de către bancă**

(231) Măsurile A, B1, B2, B3, B4, L1 și L2 constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Măsurile respective sunt rezumate în tabelul 11.

Tabelul 11

Imagine de ansamblu asupra sumei totale a ajutoarelor primite de bancă

Referință	Măsură	Tipul măsurii	Suma ajutorului	Ajutor/Active ponderate în funcție de risc
A	Acțiuni preferențiale	Sprijin sub formă de capital	750 de milioane EUR	2,1 %
B1 B2 B3	Prima recapitalizare punte A doua recapitalizare punte Scrisoarea de angajament	Sprijin sub formă de capital	4 700 de milioane EUR 1 553 de milioane EUR 1 082 de milioane EUR	13,8 % 4,5 % 3,2 %
Valoarea totală a ajutorului sub formă de capital acordat băncii A + B1 + B2 + B3			8 085 de milioane EUR	23,7 %

Referință	Măsură	Tipul măsurii	Suma ajutorului	Ajutor/Active ponderate în funcție de risc
Valoarea totală a ajutorului plătit băncii A + B1 + B2			7 003 milioane EUR	21,6 %
B4	Recapitalizare	Sprijin sub formă de capital	5 891 milioane EUR	17,3 %
Valoarea totală a ajutorului sub formă de capital plătit băncii minus valoarea ajutorului rambursat în termen de 6 luni			6 641 de milioane EUR	19,4 %

Referință	Măsură	Tipul măsurii	Valoarea nominală a ajutorului
L1	Sprijin sub formă de lichidități	Garanție Împrumut din emisiunea de obligațiuni	Garanții: 9,9 miliarde EUR Împrumuturi din emisiunea de obligațiuni: 1,3 miliarde EUR
L2	ELA garantată de stat	Finanțare și garantare	31,4 miliarde EUR
Valoarea totală a ajutorului sub formă de lichidități acordat băncii			42,6 miliarde EUR

7.2. TEMEIUL JURIDIC PENTRU EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII

(232) Astfel cum s-a concluzionat în considerentul 183, temeiul juridic pentru evaluarea măsurilor de ajutor ar trebui să fie articolul 107 alineatul (3) litera (b) din tratat ([90]).

(233) În timpul crizei financiare, Comisia a elaborat criterii de compatibilitate pentru diferite tipuri de măsuri de ajutor. Principiile de evaluare a măsurilor de ajutor au fost inițial stabilite în Comunicarea privind sectorul bancar din 2008.

(234) Orientări privind măsurile de recapitalizare se regăsesc în Comunicarea privind recapitalizarea și în Comunicarea privind prelungirea din 2011.

(235) Comunicarea privind restructurarea stabilește abordarea adoptată de Comisie în ceea ce privește evaluarea planurilor de restructurare, în special necesitatea de restabilire a viabilității, pentru a asigura o contribuție adecvată din partea beneficiarului și o limitare a denaturărilor concurenței.

(236) Cadrul a fost completat de Comunicarea privind sectorul bancar din 2013, care se aplică măsurilor de ajutor notificate sau acordate fără o aprobare prealabilă din partea Comisiei după 31 iulie 2013.

7.2.1. **Temeiul juridic de evaluare a compatibilității ajutorului sub formă de lichidități acordat băncii (măsura L1)**

(237) Sprijinul sub formă de lichidități primit de către bancă a fost aprobat definitiv prin decizii ulterioare de autorizare a măsurilor din cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene și prin modificările și prelungirile schemei ([91]). Orice sprijin viitor sub formă de lichidități în favoarea băncii va trebui să fie acordat în cadrul unei scheme de ajutor aprobate în mod corespunzător de Comisie. Condițiile de acordare a ajutoarelor trebuie să fie autorizate de către Comisie înainte de acordare și, prin urmare, nu trebuie să fie evaluate în continuare în prezenta decizie.

7.2.2. **Temeiul juridic de evaluare a compatibilității acțiunilor preferențiale (măsura A)**

(238) Recapitalizarea din 2009 sub formă de acțiuni preferențiale (măsura A) a fost acordată ca parte a măsurii de recapitalizare din cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene, care a fost aprobată în 2008 în temeiul Comunicării privind sectorul bancar din 2008. Prin urmare, aceasta nu trebuie să fie reevaluată în temeiul Comunicării privind sectorul bancar din 2008, ci trebuie să fie evaluată doar în temeiul Comunicării privind restructurarea.

([90]) Se observă, de asemenea, faptul că Grecia a acordat ajutoare băncii în cadrul schemei de sprijinire a băncilor elene care a fost autorizată de Comisie în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, precum și prin intermediul HFSF a cărui instituire a fost aprobată, de asemenea, prin decizie a Comisiei.

([91]) A se vedea nota de subsol 6.

7.2.3. **Temeiul juridic de evaluare a compatibilității ELA garantată de stat (măsura L2)**

(239) Compatibilitatea ELA garantată de stat (măsura L2) trebuie să fie evaluată mai întâi pe baza Comunicării privind sectorul bancar din 2008, precum și a Comunicării privind prelungirea din 2011. Orice ELA garantată de stat acordată fără aprobarea prealabilă a Comisiei după 31 iulie 2013 face obiectul Comunicării privind sectorul bancar din 2013.

7.2.4. **Temeiul juridic de evaluare a compatibilității recapitalizărilor acordate de HFSF (măsurile B1, B2, B3 și B4)**

(240) Compatibilitatea recapitalizării acordate de HFSF (măsurile B1, B2, B3 și B4), în special în ceea ce privește remunerarea, ar trebui evaluată în primul rând pe baza Comunicării privind sectorul bancar din 2008, a Comunicării privind recapitalizarea și a Comunicării privind prelungirea din 2011. În decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea măsurii B1 cu comunicările menționate. Întrucât au fost puse în aplicare înainte de 1 august 2013, măsurile nu intră sub incidența dispozițiilor Comunicării privind sectorul bancar din 2013. Compatibilitatea recapitalizărilor acordate de HFSF (măsurile B1, B2, B3 și B4) ar trebui să fie, de asemenea, evaluată în baza Comunicării privind restructurarea.

7.3. COMPATIBILITATEA MĂSURII L2 ÎN TEMEIUL COMUNICĂRII PRIVIND SECTORUL BANCAR DIN 2008, AL COMUNICĂRII PRIVIND RECAPITALIZAREA ȘI AL COMUNICĂRII PRIVIND PRELUNGIREA DIN 2011

(241) Pentru ca un ajutor să fie compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, acesta trebuie să respecte criteriile generale de compatibilitate: caracterul adecvat, necesitatea și proporționalitatea.

(242) Având în vedere faptul că băncile elene au fost excluse de pe piețele interbancare și au devenit complet dependente de finanțarea din partea băncii centrale, astfel cum se menționează în considerentul 37 și întrucât banca nu putea împrumuta o cantitate suficientă de fonduri prin operațiunile de refinanțare standard, banca s-a bazat pe o ELA garantată de stat pentru a obține un nivel suficient al lichidităților, evitând astfel să intre în incapacitate de plată. Comisia consideră că măsura L2 este un mecanism adecvat pentru a remedia perturbarea gravă care ar fi fost cauzată de incapacitatea de plată a băncii.

(243) Întrucât injecția de capital garantată de stat implică un cost relativ ridicat de finanțare pentru bancă, banca are un stimulent suficient pentru a evita să recurgă la această sursă de finanțare destinată dezvoltării activităților. Banca a trebuit să plătească o dobândă de […] puncte de bază mai mare decât în cazul operațiunilor normale de refinanțare din Eurosistem. De asemenea, banca a trebuit să plătească statului un comision de garantare de […] puncte de bază. În consecință, costul total al ELA garantate de stat în favoarea băncii este mult mai mare decât costurile normale de refinanțare ale BCE. În special, diferența dintre costul injecției de capital garantate de stat și costurile normale de refinanțare ale BCE este mai mare decât nivelul comisionului de garantare prevăzut în Comunicarea privind prelungirea din 2011. Prin urmare, remunerarea totală percepută de stat poate fi considerată suficientă. În ceea ce privește cuantumul ELA garantată de stat, acesta este revizuit periodic de Banca Greciei și de BCE în funcție de nevoile reale ale băncii. Cele două instituții monitorizează îndeaproape utilizarea sa și se asigură că aceasta este limitată la minimul necesar. Prin urmare, măsura L2 nu furnizează băncii un exces de lichidități care ar putea fi utilizate pentru a finanța activități care denaturează concurența. Lichiditățile sunt limitate la suma minimă necesară.

(244) Monitorizarea atentă a utilizării ELA garantate de stat și verificarea periodică în scopul asigurării că utilizarea acesteia este limitată la minimul necesar garantează, de asemenea, că lichiditățile sunt proporționale și nu conduc la denaturarea nejustificată a concurenței. De asemenea, Comisia observă că Grecia și-a luat angajamentul că banca va pune în aplicare un plan de restructurare, reducându-și dependența de finanțarea acordată de banca centrală și ca banca va respecta restricțiile comportamentale, în conformitate cu analiza de la punctul 7.6. Elementele de mai sus asigură faptul că recurgerea la sprijinul sub formă de lichidități se va încheia cât mai curând posibil și că un astfel de ajutor este proporțional.

(245) Prin urmare, măsura L2 respectă Comunicarea din 2008 privind sectorul bancar, precum și Comunicarea din 2011 privind prelungirea. Întrucât Comunicarea privind sectorul bancar din 2013 nu a introdus noi cerințe în ceea ce privește garanțiile, măsura L2 respectă, de asemenea, Comunicarea privind sectorul bancar din 2013.

7.4. COMPATIBILITATEA MĂSURILOR B1, B2, B3 ȘI B4 ÎN TEMEIUL COMUNICĂRII PRIVIND SECTORUL BANCAR DIN 2008, AL COMUNICĂRII PRIVIND RECAPITALIZAREA, AL COMUNICĂRII PRIVIND PRELUNGIREA DIN 2011 ȘI AL COMUNICĂRII PRIVIND SECTORUL BANCAR DIN 2013

(246) Astfel cum este prevăzut la considerentul 241 și în conformitate cu punctul 15 din Comunicarea privind sectorul bancar din 2008, pentru ca un ajutor să fie compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, acesta trebuie să respecte criteriile generale de compatibilitate ([92]): caracterul adecvat, necesitatea și proporționalitatea.

([92]) A se vedea considerentul 41 din Decizia Comisiei în cazul NN 51/2008, Schema de garantare pentru băncile din Danemarca (JO C 273, 28.10.2008, p. 2).

(247) Comunicarea privind recapitalizarea și Comunicarea privind prelungirea din 2011 conțin orientări suplimentare privind nivelul remunerării necesar pentru infuziile de capital de stat.

7.4.1. **Caracterul adecvat al măsurilor**

(248) Comisia consideră că recapitalizările acordate de HFSF (măsurile B1, B2, B3 și B4) sunt adecvate, întrucât acestea permit băncii să respecte cerințele în materie de capital. Fără recapitalizările acordate de HFSF, banca nu ar fi fost în măsură să își continue activitățile și ar fi pierdut accesul la operațiunile de refinanțare ale BCE.

(249) În această privință, Comisia a constatat în decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus că banca este una dintre cele mai mari instituții bancare din Grecia, în ceea ce privește atât acordarea de împrumuturi, cât și atragerea de depozite. Ca atare, banca este o bancă importantă din punct de vedere sistemic în Grecia. Prin urmare, incapacitatea de plată a băncii ar fi creat o perturbare gravă a economiei elene. În condițiile de la momentul respectiv, instituțiile financiare din Grecia au întâmpinat dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțare. Lipsa de finanțare le-a limitat capacitatea de a acorda împrumuturi pentru economia elenă. În acest context, orice perturbare a economiei ar fi fost agravată de incapacitatea de plată a băncii. De asemenea, măsurile B1, B2, B3 și B4 au apărut în mare măsură datorită programului de implicare a sectorului privat, un eveniment extraordinar și imprevizibil, și nu ca urmare a administrării defectuoase sau a asumării de riscuri excesive de către bancă. Prin urmare, măsurile vizează în principal rezultatele programului de implicare a sectorului privat și contribuie la menținerea stabilității financiare în Grecia.

(250) În decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la luarea imediată a tuturor măsurilor posibile pentru a evita ca banca să aibă nevoie de ajutor din nou în viitor. Astfel cum se menționează în considerentele 140-141 din prezenta decizie, Grecia s-a angajat să pună în aplicare o serie de acțiuni legate de guvernanța corporativă și operațiunile comerciale ale băncii. Astfel cum este descris în considerentele 115, 116 și 117, banca și-a restructurat, de asemenea, în mod semnificativ activitățile, cu numeroase reduceri ale costurilor care au fost deja puse în aplicare. Prin urmare, îndoielile Comisiei au fost înlăturate.

(251) În deciziei de inițiere a procedurii privind Piraeus, Comisia și-a exprimat, de asemenea, îndoiala cu privire la existența unui număr suficient de măsuri de protecție în cazul în care banca intră sub controlul statului sau în cazul în care acționarii privați păstrează controlul, în timp ce cota majoritară este deținută de stat. Angajamentele descrise în considerentele 140 și 141 din prezenta decizie asigură că operațiunile de creditare ale băncii vor fi gestionate pe baze comerciale și activitatea zilnică va fi protejată de intervenții din partea statului. Cadrul relației convenit între HFSF și bancă asigură, de asemenea, faptul că interesele statului ca acționar principal sunt protejate împotriva asumării de riscuri excesive de către conducerea băncii.

(252) Prin urmare, măsurile B1, B2, B3 și B4 asigură menținerea stabilității financiare în Grecia. Au fost luate măsuri importante pentru a reduce la minimum pierderile viitoare și pentru a garanta că activitățile băncii nu sunt puse în pericol de o guvernanță necorespunzătoare. Pe această bază, Comisia constată că măsurile B1, B2, B3 și B4 sunt adecvate.

7.4.2. **Necesitatea – limitarea la minimum a ajutorului**

(253) Conform Comunicării privind sectorul bancar din 2008, prin cuantumul și forma sa, măsura de ajutor trebuie să fie necesară pentru îndeplinirea obiectivului propus. Această înseamnă că injecția de capital trebuie să fie în cuantumul minim necesar pentru atingerea obiectivului.

(254) Cuantumul sprijinului sub formă de capital a fost calculat de Banca Greciei în cadrul simulării de criză din 2012, astfel încât să se asigure că rata capitalului de bază de rangul 1 al băncii se menține peste un anumit nivel în perioada 2012-2014, după cum reiese din tabelul 3. Prin urmare, măsurile B1, B2, B3 și B4 nu oferă băncii capital excedentar. Astfel cum se explică în considerentul 250, au fost întreprinse acțiuni pentru a reduce riscul ca banca să aibă nevoie de ajutor în viitor.

(255) În ceea ce privește remunerarea primei și a celei de a doua recapitalizări punte (măsurile B1 și B2), Comisia amintește că acestea au fost acordate în mai 2012 și decembrie 2012 și au fost plătite în natură sub formă de titluri emise de FESF. HFSF a primit ca remunerare, de la data punerii la dispoziție a titlurilor emise de FESF până la data recapitalizării din primăvara anului 2013, dobânda acumulată la titlurile FESF, la care se adaugă o taxă de 1 % ([93]). Astfel cum se subliniază în decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus, remunerarea este inferioară intervalului 7 %-9 % definit în Comunicarea privind recapitalizarea. Cu toate acestea, perioada de remunerare redusă a fost limitată la un an pentru măsura B1 și la cinci luni pentru măsura B2 (mai exact, până la momentul conversiei recapitalizării punte într-o recapitalizare standard în acțiuni ordinare, și anume măsura B4). În timp ce prima și a doua recapitalizare punte nu au avut un efect de diluare asupra acționarilor existenți,

([93]) A se vedea considerentul 96: dobânzile acumulate sunt considerate contribuții suplimentare din partea HFSF și, prin urmare, au redus sumele achitate de HFSF băncii pentru a plăti recapitalizarea din primăvara anului 2013.

recapitalizarea din primăvara anului 2013, care a constat în conversia parțială a primei și a celei de a doua recapitalizări, a avut un efect de diluare semnificativ asupra acționarilor preexistenți, întrucât participarea lor la capitalul propriu al băncii a scăzut la 2,3 %. Situația neobișnuită care a predominat de la data primei recapitalizări punte a luat sfârșit ulterior. În consecință, îndoielile exprimate în cadrul deciziei de inițiere a procedurii privind Piraeus au fost înlăturate.

(256) De asemenea, având în vedere sursa atipică a dificultăților băncii, atunci când pierderile provin în principal din cedarea datoriei în favoarea statului (programul de implicare a sectorului privat și răscumpărarea datoriei, care oferă un avantaj semnificativ pentru stat, constând în reducerea datoriilor) și din consecințele unei recesiuni prelungite în economia internă, Comisia poate accepta o astfel de derogare temporară de la cerințele privind remunerarea standard prevăzute în Comunicarea privind recapitalizarea ([94]).

(257) În ceea ce privește măsura B3, aceasta a reprezentat un angajament în sensul furnizării de capital în cadrul unei majorări de capital viitoare. Angajamentul asumat în decembrie 2012 ar fi putut fi pus în aplicare în cadrul unei injecții de capital efective în perioada mai-iunie 2013, doar cinci luni mai târziu, atunci când banca a dat curs majorării de capital. Întrucât banca a atras investitori privați, HFSF nu a fost obligat să injecteze capitalul angajat. Având în vedere perioada scurtă de timp pe parcursul căreia a fost în vigoare angajamentul de a furniza capital și pentru motivele expuse în considerentul 256, se admite că nu a fost plătită o remunerație pentru angajamentul respectiv.

(258) În ceea ce privește măsura B4, în conformitate cu punctul 8 din Comunicarea privind prelungirea din 2011, injecțiile de capital trebuie să fie subscrise avându-se în vedere o reducere suficientă a prețului acțiunii ajustată astfel încât efectul de diluare să ofere asigurări rezonabile cu privire la primirea unei remunerări adecvate de către stat. În timp ce măsura B4 nu a prevăzut o reducere semnificativă a prețului acțiunilor, ajustată pentru a ține seama de efectul de diluare, în fapt a fost imposibil de realizat o reducere semnificativă a prețului teoretic fără exercitarea de drepturi (*theoretical ex-rights price*) ([95]). Înainte de recapitalizarea din primăvara anului 2013, capitalizarea bursieră a băncii a fost de doar câteva sute de milioane de euro. În aceste circumstanțe, se ridică întrebarea dacă acționarii existenți ar fi trebuit să fie eliminați în întregime. Comisia observă că prețul de emisiune a fost fixat la o reducere de 50 % din prețul mediu al pieței pe durata celor cincizeci de zile înainte de stabilirea prețului de emisiune. De asemenea, Comisia ia act de faptul că efectul de diluare asupra acționarilor existenți a fost enorm, întrucât după recapitalizarea din primăvara anului 2013, aceștia au deținut doar 2,3 % din capitalul social al băncii. Prin urmare, aplicarea unei reduceri suplimentare la prețul de piață ar fi avut un impact redus asupra remunerării HFSF. Având în vedere situația specifică a băncilor elene explicată în considerentul 256 și faptul că nevoia de ajutor provine în mare măsură din cedarea datoriei în favoarea statului, Comisia consideră că prețul de emisiune al acțiunilor subscrise de stat a fost suficient de scăzut.

(259) De asemenea, HFSF a emis warrante și a acordat un warrant pentru fiecare acțiune nouă subscrisă de un investitor privat care a participat la recapitalizarea din primăvara anului 2013. HFSF a acordat warrantele fără nicio contraprestație. Astfel cum se explică în considerentul 106, fiecare warrant include dreptul de a cumpăra 4,48 acțiuni emise de HFSF, la intervale specificate și la prețuri de exercitare. Prețul de exercitare este egal cu prețul de subscriere al HFSF, la care se adaugă o marjă anuală și cumulativă (4 % în primul an, 5 % în al doilea an, 6 % în al treilea an, 7 % în al patrulea an și 8 % anualizată pentru ultimele șase luni). Remunerarea primită de HFSF pentru acțiunile pe care le deține este limitată, *de facto*, la nivelurile menționate. Remunerarea este inferioară intervalului 7 %-9 % definit în Comunicarea privind recapitalizarea. Cu toate acestea, întrucât warrantele au fost un factor cheie pentru succesul emisiunilor de drepturi de subscriere și al plasamentelor private lansate de bancă în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013, Comisia consideră că warrantele au permis băncii să reducă valoarea ajutorului cu 1 444 de milioane EUR. Într-adevăr, din cauza nivelului scăzut al ratei capitalului băncii înainte de recapitalizare și incertitudinii pronunțate predominante la momentul respectiv, simulările care au fost ulterior disponibile au arătat că, fără warrante, investitorii privați nu ar fi putut obține un randament suficient și nu ar fi participat. Pentru motivele explicate în considerentele 249 și 256, întrucât HFSF va primi o remunerație pozitivă minimă în cazul în care warrantele ar fi exercitate și deoarece Memorandumul privind politica economică și financiară are ca obiectiv atragerea unor investitori privați pentru a păstra unele bănci sub administrare privată și a evita situația în care întregul sector bancar este controlat de către HFSF, Comisia poate accepta o astfel de derogare de la cerințele privind remunerarea standard prevăzute în Comunicarea privind recapitalizarea. Acceptarea din partea Comisiei se bazează, de asemenea, pe faptul că Legea de instituirea HFSF, astfel cum a fost modificată în martie 2014, nu prevede nicio ajustare a warrantelor în cazul unei majorări a capitalului social nepreferențial și pe faptul că, în cazul unei emisiuni de drepturi de subscriere, doar prețul de exercitare al warrantelor poate fi ajustat și ajustarea poate avea loc numai *ex post* și numai până la concurența valorii obținute din vânzarea de drepturi preferențiale ale HFSF. De asemenea, angajamentul asumat de Grecia conform căruia se va solicita aprobarea Comisiei înainte de orice răscumpărare a warrantelor emise de HFSF, va permite Comisiei să asigure că orice posibilă răscumpărare viitoare nu va reduce și mai mult remunerarea HFSF și nu va crește remunerarea titularilor de warrante.

([94]) A se vedea, de asemenea, secțiunea 7.5.1.

([95]) Prețul teoretic, fără exercitarea de drepturi (*theoretical ex-rights price* – TERP) este o metodologie general acceptată pe piață pentru cuantificarea efectului de diluare al majorării capitalului social.

(260) În ceea ce privește faptul că acțiunile HFSF sunt fără drept de vot, Comisia reamintește că nevoia de ajutor nu provine în principal din asumarea de riscuri excesive. De asemenea, unul dintre obiectivele Memorandumului privind politica economică și financiară a fost de a menține unele bănci sub administrare privată. Mai mult decât atât, cadrul relației și reintroducerea automată a drepturilor de vot în cazul în care planul de restructurare nu este pus în aplicare oferă garanții împotriva asumării de riscuri excesive în viitor de către administratorii privați. În cele din urmă, programul de implicare a sectorului privat și răscumpărarea din decembrie 2012 reprezintă un fel de remunerare a statului, întrucât datoria acestuia din urmă către bancă a fost redusă cu câteva miliarde de euro. Pentru toate motivele menționate, Comisia poate accepta că HFSF primește acțiuni fără drept de vot. Prin urmare, Comisia concluzionează că măsura B4 a fost necesară.

(261) În concluzie, măsurile B1, B2, B3 și B4 sunt necesare ca ajutor de salvare în ceea ce privește atât cuantumul, cât și forma acestora.

7.4.3. **Proporționalitatea – măsuri de limitare a efectelor colaterale negative**

(262) Banca a primit ajutoare de stat cu o valoare foarte mare. Această situație poate conduce, în consecință, la denaturarea gravă a concurenței. Cu toate acestea, Grecia și-a asumat angajamentul de a pune în aplicare o serie de măsuri care vizează reducerea efectelor colaterale negative. În special, angajamentele prevăd că operațiunile băncii vor continua să fie gestionate pe baze comerciale, astfel cum se explică în considerentele 136 și 137. Grecia s-a angajat, de asemenea, să respecte o interdicție privind achiziționarea și să efectueze o serie de cesionări, astfel cum este descris în considerentele 138, 139 și 143. Limitele pentru denaturarea concurenței vor fi evaluate în continuare, în secțiunea 7.6.

(263) Un mandatar însărcinat cu monitorizarea a fost numit de către bancă pentru a monitoriza punerea corectă în aplicare a angajamentelor în materie de guvernanță corporativă și operațiuni comerciale. Se va evita orice schimbare în detrimentul practicilor comerciale ale băncii, reducându-se astfel potențialul apariției de efecte colaterale negative.

(264) În sfârșit, un nou plan de restructurare cuprinzător a fost prezentat Comisiei la 25 iunie 2014. Planul de restructurare va fi evaluat în secțiunea 7.6.

(265) În concluzie, îndoielile exprimate în cadrul deciziei de inițiere a procedurii privind Piraeus au fost înlăturate. Măsurile B1, B2, B3 și B4 sunt proporționale, având în vedere punctul 15 din Comunicarea privind sectorul bancar din 2008.

7.4.4. **Concluzie privind compatibilitatea recapitalizărilor acordate de HFSF în temeiul Comunicării privind sectorul bancar din 2008, al Comunicării privind recapitalizarea și al Comunicării privind prelungirea din 2011**

(266) Prin urmare, se concluzionează că recapitalizările acordate de HFSF (măsurile B1, B2, B3 și B4) sunt adecvate, necesare și proporționale, având în vedere punctul 15 din Comunicarea privind sectorul bancar din 2008, Comunicarea privind recapitalizarea și Comunicarea privind prelungirea din 2011. Prin urmare, măsurile B1, B2, B3 și B4 sunt conforme cu Comunicarea privind sectorul bancar din 2008, Comunicarea privind recapitalizarea și Comunicarea privind prelungirea din 2011.

7.5. COMPATIBILITATEA ACHIZIȚIONĂRII ACTIVITĂȚILOR TRANSFERATE ALE ATE, A GENIKI, A ACTIVITĂȚILOR CIPRIOTE TRANSFERATE ȘI A MBG ÎN TEMEIUL COMUNICĂRII PRIVIND RESTRUCTURAREA

(267) Punctul 23 din Comunicarea privind restructurarea prevede că achizițiile de întreprinderi de către băncile beneficiare ale ajutorului nu pot fi finanțate prin ajutoare de stat, decât în cazul în care acest lucru este esențial pentru restabilirea viabilității unei întreprinderi. De asemenea, punctele 40 și 41 din Comunicarea privind restructurarea prevăd că băncile nu trebuie să utilizeze ajutorul de stat pentru achiziționarea de întreprinderi concurente, cu excepția cazului în care achiziția face parte dintr-un proces de consolidare necesar pentru a reface stabilitatea financiară sau a asigura o concurență eficientă. De asemenea, achizițiile pot să pună în pericol sau să complice restabilirea viabilității. Prin urmare, Comisia trebuie să evalueze dacă achizițiile efectuate de bancă pot fi reconciliate cu Comunicarea privind restructurarea.

7.5.1. **Compatibilitatea achiziției activităților transferate ale ATE în temeiul Comunicării privind restructurarea**

7.5.1.1. *Efectul achiziției activităților transferate ale ATE asupra viabilității pe termen lung a băncii*

(268) Achiziționarea activităților transferate ale ATE a adus băncii un număr mare de depozite cu o valoare mai mică a împrumuturilor nete ([96]). Prin urmare, aceasta a contribuit la reducerea semnificativă a raportului împrumuturi-depozite foarte ridicat al băncii.

([96]) A se vedea considerentul 55.

(269) De asemenea, achiziția a condus la sinergii considerabile, cum ar fi sinergii privind costurile prin reducerea numărului de filiale și de angajați și integrarea sistemelor informatice, sinergii de finanțare și sinergii privind veniturile.

(270) Prin urmare, achiziționarea are un efect pozitiv asupra restabilirii viabilității pe termen lung a băncii.

7.5.1.2. *Efectul achiziției activităților transferate ale ATE asupra cuantumului ajutorului necesar băncii*

(271) În conformitate cu punctul 23 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul pentru restructurare nu ar trebui să fie utilizat pentru achiziționarea altor întreprinderi, ci numai pentru acoperirea costurilor de restructurare care sunt necesare pentru a restabili viabilitatea băncii.

(272) Contraprestația plătită de bancă pentru achiziționarea activităților transferate ale ATE a fost stabilită la 0,6 % din valoarea depozitelor transferate și s-a ridicat la aproximativ 95 de milioane EUR. Aceasta reprezintă 0,02 % din totalul activelor băncii în momentul achiziției. Prin urmare, suma poate fi considerată redusă, dar nu neglijabilă.

(273) Achiziționarea activităților transferate ale ATE a îmbunătățit în mod spectaculos poziția lichidității băncii, care se confrunta cu dificultăți semnificative în acest sens, și i-a asigurat o situație mult mai viabilă. Comisia reamintește că […]. Prin urmare, achiziționarea și prețul de cumpărare scăzut pot fi considerate ca fiind esențiale pentru restabilirea viabilității pe termen lung a băncii și intră sub incidența derogării prevăzute la punctul 23 din Comunicarea privind restructurarea.

7.5.1.3. *Efectul de denaturare al achiziției activităților transferate ale ATE asupra concurenței*

(274) În conformitate cu punctele 39 și 40 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul de stat nu trebuie să fie utilizat în detrimentul întreprinderilor care nu beneficiază de ajutoare și în special pentru achiziționarea de întreprinderi concurente. Punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea prevede, de asemenea, că achizițiile pot fi autorizate în cazul în care fac parte dintr-un proces de consolidare necesar pentru a reface stabilitatea financiară sau pentru a asigura o concurență efectivă. În astfel de circumstanțe, procesul de achiziționare trebuie să fie echitabil și achiziția trebuie să asigure condiții de concurență efectivă pe piața relevantă.

(275) ATE nu a fost considerată viabilă în mod autonom de către Banca Greciei cu ocazia examinării viabilității tuturor băncilor elene la începutul anului 2012. De asemenea, Banca Greciei a analizat diferite alternative pentru ATE (de exemplu, lichidarea) și a concluzionat că vânzarea activităților transferate ale ATE corespundea opțiunii celei mai avantajoase, conducând la scăderea riscului de executare și reduce la minimum costurile pentru Grecia. Prin urmare, achiziționarea poate fi considerată ca făcând parte dintr-un proces de consolidare necesar refacerii stabilității financiare de tipul celor descrise la punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea.

(276) De asemenea, niciun ofertant care nu beneficiază de ajutor nu a prezentat o ofertă pentru activitățile transferate ale ATE.

(277) În cele din urmă, întrucât achiziționarea activităților transferate ale ATE a fost aprobată de către Autoritatea elenă în domeniul concurenței ([97]), se poate presupune că rezultatul procesului de vânzare nu pune în pericol concurența efectivă în Grecia.

(278) Prin urmare, achiziționarea activităților transferate ale ATE este în conformitate cu secțiunea 4 din Comunicarea privind restructurarea.

7.5.1.4. *Concluzie privind achiziționarea activităților transferate ale ATE*

(279) Având în vedere situația unică a băncilor din Grecia și particularitățile achiziției activităților transferate ale ATE, se concluzionează că achiziția este compatibilă cu cerințele prevăzute în Comunicarea privind restructurarea.

7.5.2. **Compatibilitatea achiziționării Geniki în temeiul Comunicării privind restructurarea**

7.5.2.1. *Efectul achiziționării Geniki asupra viabilității pe termen lung a băncii*

(280) În ceea ce privește rentabilitatea operațională, achiziționarea Geniki va facilita restabilirea viabilității pe termen lung a băncii. Conform analizei prezentate de bancă la momentul achiziționării, fuzionarea celor două bănci pe aceeași piață geografică va crea sinergii, cum ar fi reducerea costurilor prin reducerea personalului și închiderea de sucursale. Banca va achiziționa clienții și deponenții Geniki, reducând astfel costurile de distribuție în mod semnificativ.

(281) În ceea ce privește poziția lichidității, astfel cum se menționează în considerentul 65, Geniki deținea mai multe depozite decât împrumuturi nete. Prin urmare, achiziția a sporit lichiditățile băncii și a contribuit la o scădere a raportului împrumuturi-depozite în cadrul băncii. De asemenea, Geniki a fost capitalizată în mod adecvat înainte de a fi achiziționată de către bancă. În consecință, este improbabil că achiziția va genera nevoi ulterioare de capital pentru bancă.

([97]) http://www.epant.gr/apofasi_details.php?Lang=gr&id=345&nid=689

(282) Prin urmare, achiziționarea are un efect pozitiv asupra restabilirii viabilității pe termen lung a băncii.

7.5.2.2. *Efectul achiziționării Geniki asupra cuantumului ajutorului necesar băncii*

(283) În conformitate cu punctul 23 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul pentru restructurare nu ar trebui să fie utilizat pentru achiziționarea altor întreprinderi, ci numai pentru acoperirea costurilor de restructurare care sunt necesare pentru a restabili viabilitatea băncii. În acest caz, deși achiziția are implicații pozitive pentru viabilitatea băncii, aceasta nu este esențială pentru viabilitatea sa în sensul punctului 23 din Comunicarea privind restructurarea.

(284) Cu toate acestea, banca a achitat pentru cumpărarea Geniki doar 1 milion EUR, care este considerată a fi o sumă foarte mică. De asemenea, Geniki a fost capitalizată în mod adecvat și, ca o condiție a tranzacției, Société Générale a injectat o cantitate semnificativă de capital în bancă ([98]).

(285) Comisia concluzionează că, având în vedere specificitățile tranzacției (achiziția la un preț foarte mic a unei bănci pe deplin capitalizate și injecția de capital în bancă din partea vânzătorului), achiziția nu generează nicio nevoie de capital suplimentar pentru bancă, prin urmare, achiziționarea Geniki, în mod excepțional, nu încalcă principiul conform căruia ajutorul trebuie să fie limitat la minimul necesar.

7.5.2.3. *Efectul de denaturare al achiziționării Geniki asupra concurenței*

(286) Astfel cum se menționează în considerentul 274, în conformitate cu punctele 39 și 40 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul de stat nu trebuie să fie utilizat în detrimentul întreprinderilor care nu beneficiază de ajutor și în special pentru achiziționarea de întreprinderi concurente decât în anumite condiții.

(287) Geniki nu a fost considerată viabilă în mod autonom de Banca Greciei cu ocazia examinării viabilității tuturor băncilor elene la începutul anului 2012. Geniki a fost generatoare de pierderi importante pentru Société Générale, care, prin urmare, dorea să o vândă și, în cazul în care vânzarea nu ar fi fost posibilă, ar fi putut avea în vedere declararea falimentului acesteia. În consecință, achiziționarea poate fi considerată ca făcând parte dintr-un proces de consolidare necesar refacerii stabilității financiare de tipul celor descrise la punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea.

(288) De asemenea, niciun ofertant care nu beneficiază de ajutor nu a prezentat nicio ofertă valabilă pentru achiziționarea Geniki. În consecință, banca nu a exclus niciun ofertant care nu beneficiază de ajutor.

(289) În plus, întrucât achiziția a fost autorizată de autoritatea elenă în domeniul concurenței ([99]), se poate presupune că rezultatul procesului de vânzare garantează condiții de concurență efectivă în Grecia.

(290) În cele din urmă, prețul de cumpărare a fost foarte scăzut. Prin urmare, nu se poate considera că banca a utilizat ajutoare de stat pentru finanțarea achiziției. Având în vedere elementele de mai sus, se poate concluziona că achiziționarea Geniki intră sub incidența derogării prevăzute la punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea.

7.5.2.4. *Concluzie privind achiziționarea Geniki*

(291) Comisia concluzionează că, având în vedere situația unică a băncilor din Grecia și particularitățile achiziționării Geniki, achiziția este compatibilă cu cerințele prevăzute în Comunicarea privind restructurarea.

7.5.3. **Compatibilitatea achiziționării activităților cipriote transferate în temeiul Comunicării privind restructurarea**

7.5.3.1. *Efectul achiziționării activităților cipriote transferate asupra viabilității pe termen lung a băncii*

(292) Achiziționarea activităților cipriote transferate sporește viabilitatea pe termen lung a băncii.

(293) Conform analizei prezentate de bancă la momentul achiziției, tranzacția va conduce la sinergii considerabile, cum ar fi sinergii privind costurile prin reducerea cheltuielilor de administrare și de personal și îmbunătățirea semnificativă a costului depozitelor. De la achiziționare, banca a integrat pe deplin operațiunile din Grecia ale celor trei bănci cipriote, a redenumit toate sucursalele celor trei bănci cipriote și a avansat destul de mult în ceea ce privește raționalizarea rețelei.

(294) A fost constituit un număr mare de provizioane pentru portofoliile de credite ale operațiunilor din Grecia ale celor trei băncilor cipriote. Într-adevăr, banca a dobândit împrumuturile la un preț mult sub valoarea lor nominală: prețul de cumpărare a fost redus pentru a reflecta viitoarele pierderi estimate de PIMCO în cadrul unei simulări de criză. Prin urmare, riscul apariției unor pierderi din împrumuturi mai mari decât cele deja reflectate prin nivelul scăzut al prețului de cumpărare este limitat.

([98]) A se vedea considerentul 68.
([99]) http://www.epant.gr/news_details.php?Lang=en&id=89&nid=497

(295) De asemenea, banca a achiziționat un număr mare de depozite, aproape la fel de mare ca cel al creditelor nete achiziționate. În consecință, poziția lichidității băncii a fost consolidată.

(296) Prin urmare, achiziționarea are un efect pozitiv asupra restabilirii viabilității pe termen lung a băncii.

7.5.3.2. *Efectul achiziționării activităților cipriote transferate asupra cuantumului ajutorului necesar băncii*

(297) În conformitate cu punctul 23 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul pentru restructurare nu ar trebui să fie utilizat pentru achiziționarea altor întreprinderi, ci numai pentru acoperirea costurilor de restructurare care sunt necesare pentru a restabili viabilitatea băncii.

(298) În conformitate cu analiza de la secțiunea 7.3, ajutoarele au vizat să acopere nevoile de capital ale dobânditorului activităților cipriote transferate, având în vedere faptul că achiziția lor va asigura menținerea stabilității financiare în Grecia. Contraprestația plătită în cele din urmă de către bancă pentru achiziționarea activităților cipriote transferate a fost cu mult inferioară valorii contabile a portofoliului achiziționat. Aceasta a fost și mai mică decât valoarea creditelor după ce a fost ajustată descrescător pentru a reflecta viitoarele pierderi din împrumuturi estimate de PIMCO în cadrul simulării de criză. Prin urmare, prețul de cumpărare ar putea fi considerat negativ. Concluzia este susținută de faptul că banca și-a rezervat un fond comercial negativ de valoare ridicată la achiziționează activităților cipriote transferate, ceea ce i-a crescut capitalul.

(299) Cu toate acestea, chiar dacă se consideră că banca a plătit un preț pozitiv, Comisia constată că HFSF s-a angajat față de cumpărător că va injecta cuantumul prețului de cumpărare în capital, ca o condiție de achiziție prealabilă. HFSF și-a respectat angajamentul în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013. Injecția de capital constituie ajutor pentru activitățile cipriote transferate și nu pentru bancă, astfel cum este explicat la secțiunea 6.2.1. Prin urmare, achiziționarea nu a creat o nevoie de ajutor de stat suplimentar pentru bancă.

(300) Se concluzionează că, având în vedere condițiile atipice (prețul de cumpărare scăzut și angajamentul asumat de HFSF de a injecta prețul de achiziție în cadrul unei majorări de capital), achiziționarea activităților cipriote transferate, în mod excepțional, nu încalcă principiul conform căruia ajutorul trebuie să fie limitat la minimul necesar.

7.5.3.3. *Efectul de denaturare al achiziționării activităților cipriote transferate asupra concurenței*

(301) Astfel cum se menționează în considerentul 274, în conformitate cu punctele 39 și 40 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul de stat nu trebuie să fie utilizat în detrimentul întreprinderilor care nu beneficiază de ajutor și în special pentru achiziționarea de întreprinderi concurente decât în anumite condiții.

(302) Vânzarea operațiunilor din Grecia ale băncilor cipriote a urmărit să garanteze stabilitatea sistemului bancar din Grecia și să asigure că băncile cipriote pot să vândă întreprinderile înainte de a fi expuse riscului de a-și pierde valoarea. Prin urmare, tranzacția poate fi considerată ca făcând parte dintr-un proces de consolidare necesar pentru refacerea stabilității financiare de tipul celor descrise la punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea.

(303) De asemenea, niciun ofertant care nu beneficiază de ajutor nu a prezentat nicio ofertă valabilă pentru a achiziționa cele trei bănci cipriote. Procesul de vânzare a fost deschis, transparent și nediscriminatoriu.

(304) În cele din urmă, întrucât achiziția a fost autorizată de autoritatea elenă în domeniul concurenței ([100]), se poate presupune că rezultatul procesului de vânzare nu pune în pericol concurența efectivă în Grecia.

(305) Având în vedere elementele de mai sus, se poate concluziona că achiziționarea activităților cipriote transferate intră sub incidența derogării prevăzute la punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea.

7.5.3.4. *Concluzie privind achiziționarea activităților cipriote transferate*

(306) Comisia concluzionează că, având în vedere situația unică a băncilor din Grecia și particularitățile achiziției activităților cipriote transferate, achiziția este compatibilă cu cerințele prevăzute în Comunicarea privind restructurarea.

7.5.4. **Compatibilitatea achiziționării MBG în temeiul Comunicării privind restructurarea**

7.5.4.1. *Efectul achiziției MBG asupra viabilității pe termen lung a băncii*

(307) Achiziționarea MBG pe deplin recapitalizată sporește viabilitatea pe termen lung a băncii.

([100]) http://www.epant.gr/apofasi_details.php?Lang=gr&id=352&nid=713

(308) Conform analizei prezentate de bancă la momentul achiziției, tranzacția va conduce la sinergii considerabile, cum ar fi sinergiile privind costurile prin reducerea numărului de sucursale și de angajați, reducerea costurilor aferente depozitelor și sinergii privind veniturile. În același timp, banca a integrat complet MBG.

(309) De asemenea, întrucât MBG a fost capitalizată în mod adecvat înainte de a fi achiziționată de către bancă și având în vedere că banca a achitat un preț de cumpărare de 1 milion EUR, este improbabil ca achiziția să genereze pe viitor nevoi de capital pentru bancă. De asemenea, vânzătorul s-a angajat, ca parte a tranzacției, să realizeze injecții de capital în valoare de 400 de milioane EUR în cadrul băncii. Angajamentul a fost pus în aplicare în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013, în cursul căreia BCP a injectat 400 de milioane EUR în cadrul băncii.

(310) Se concluzionează că achiziția are efecte pozitive pentru restabilirea viabilității pe termen lung a băncii și că prețul de cumpărare a MBG a fost atât de scăzut încât nu a împiedicat ca ajutorul să fie limitat la minimul necesar.

7.5.4.2. *Efectul achiziționării MBG asupra cuantumului ajutorului necesar băncii*

(311) În conformitate cu punctul 23 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul pentru restructurare nu ar trebui să fie utilizat pentru achiziționarea altor întreprinderi, ci numai pentru acoperirea costurilor de restructurare care sunt necesare pentru a restabili viabilitatea băncii. În cazul de față, deși dobândirea are implicații pozitive pentru viabilitatea băncii, aceasta nu este esențială pentru viabilitatea sa în sensul punctului 23 din Comunicarea privind restructurarea.

(312) Cu toate acestea, banca a achitat pentru cumpărarea MBG doar 1 milion EUR, care este considerată a fi o sumă foarte mică. De asemenea, MBG a fost capitalizată în mod adecvat de către BCP și, ca o condiție a tranzacției, BCP a injectat capital în valoare de 400 de milioane EUR în cadrul băncii ([101]).

(313) Comisia a concluzionat că, având în vedere specificitățile tranzacției (achiziția la un preț foarte mic a unei bănci pe deplin capitalizate și injecția de capital în bancă din partea vânzătorului), achiziționarea MBG nu generează nicio nevoie de capital suplimentar pentru bancă și, prin urmare, achiziționarea MBG, în mod excepțional, nu încalcă cerința de limitare a ajutorului la minimul necesar.

7.5.4.3. *Efectul de denaturare al achiziționării MBG asupra concurenței*

(314) Astfel cum se menționează în considerentul 274, în conformitate cu punctele 39 și 40 din Comunicarea privind restructurarea, ajutorul de stat nu trebuie să fie utilizat în detrimentul întreprinderilor care nu beneficiază de ajutor și în special pentru achiziționarea de întreprinderi concurente decât în anumite condiții.

(315) MBG nu a fost considerată viabilă în mod autonom de către Banca Greciei cu ocazia examinării viabilității tuturor băncilor elene la începutul anului 2012. MBG a fost generatoare de pierderi importante pentru BCP, care, prin urmare, dorea să o vândă și, în cazul în care vânzarea nu ar fi fost posibilă, ar fi putut avea în vedere declararea falimentului acesteia. De asemenea, vânzarea MBG a făcut parte din planul de restructurare a BCP ([102]). Prin urmare, achiziționarea poate fi considerată ca făcând parte dintr-un proces de consolidare necesar refacerii stabilității financiare de tipul celor descrise la punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea.

(316) De asemenea, niciun ofertant care nu beneficiază de ajutor nu a prezentat nicio ofertă valabilă pentru a achiziționa MBG.

(317) În acest context, se poate concluziona că achiziționarea MBG intră sub incidența derogării prevăzute la punctul 41 din Comunicarea privind restructurarea.

7.5.4.4. *Concluzie privind achiziționarea MBG*

(318) Comisia concluzionează că, având în vedere situația unică a băncilor din Grecia și particularitățile achiziționării MBG, achiziția este compatibilă cu cerințele prevăzute în Comunicarea privind restructurarea.

7.6. COMPATIBILITATEA MĂSURILOR A, B1, B2, B3 ȘI B4 ÎN TEMEIUL COMUNICĂRII PRIVIND RESTRUCTURAREA

7.6.1. **Surse de dificultăți și consecințe asupra evaluării în temeiul Comunicării privind restructurarea**

(319) Astfel cum se indică în secțiunile 2.1.1 și 2.1.2, dificultățile cu care se confruntă banca sunt generate în principal de criza datoriei suverane elene și de recesiunea profundă din Grecia și din sudul Europei. În ceea ce privește primul factor, guvernul elen a pierdut accesul la piețele financiare și, în cele din urmă, a trebuit să negocieze un acord cu creditorii săi interni și internaționali – programul de implicare a sectorului privat – care a condus la o reducere a creanțelor deținute față de stat cu 53,3 %. De asemenea, 31,5 % din creanțe au fost schimbate cu noi obligațiuni emise de statul elen, la rate mai scăzute ale dobânzii și cu scadențe mai lungi. Noile obligațiuni emise de statul elen au fost răscumpărate de către stat de la băncile elene în decembrie 2012 la un preț cuprins între

([101]) A se vedea considerentul 80.

([102]) Decizia Comisiei din 30 august 2013 în cazul SA.34724, „Restructurarea Banco Comercial Português („BCP") Group", care nu a fost încă publicată.

30,2 % și 40,1 % din valoarea lor nominală și, prin urmare, s-au materializat într-o nouă pierdere pentru băncile din Grecia. Pe lângă impactul programului de implicare a sectorului privat și al răscumpărării datoriei asupra propriei poziții de capital, banca a observat, de asemenea, ieșiri de depozite uriașe între 2010 și jumătatea anului 2012, generate de riscul ca Grecia să părăsească zona euro ca o consecință a unei datorii publice nesustenabile și a recesiunii economice.

(320) Ajutorul acordat băncii, și anume totalul măsurilor B1, B2, B3 și B4, în valoare de 7 335 de milioane EUR, se situează peste valoarea pierderii înregistrate ca urmare a programului de implicare a sectorului privat (5 911 milioane EUR).

(321) O mare parte din nevoile de capital rezultă din expunerea regulată a unei instituții financiare la riscul suveran al țării sale. Acest fapt a fost subliniat, de asemenea, în considerentele 63 și 74 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus. În consecință, necesitatea ca banca să aibă în vedere aspecte de risc moral în planul său de restructurare este mai mică decât pentru alte instituții financiare care beneficiază de ajutor și care au acumulat riscuri excesive. Întrucât măsurile de ajutor sunt mai puțin denaturante, măsurile luate pentru a limita denaturările concurenței ar trebui, prin urmare, să fie reduse în mod proporțional. Întrucât programul de implicare a sectorului privat și răscumpărarea datoriilor constituie o anulare a datoriei în favoarea statului, remunerarea statului la recapitalizarea băncilor poate fi mai scăzută. Comisia observă, cu toate acestea, că expunerea băncii la riscul suveran al Greciei a fost mai mare decât cea a altor bănci mari din Grecia ([103]). Prin urmare, nu toate pierderile aferente obligațiunilor emise de statul elen pot fi atribuite expunerii regulate a unei instituții financiare la riscul suveran al țării sale.

(322) A doua sursă de pierderi pentru bancă constă în pierderile din împrumuturile acordate persoanelor fizice și întreprinderilor elene. Comisia consideră că pierderile respective sunt cauzate, în principal, de scăderea profundă și prelungită, în mod excepțional, a PIB-ului cu aproximativ 25 % într-o perioadă de cinci ani și nu se datorează unor practici de creditare riscante ale băncii. Prin urmare, ajutorul acordat pentru a acoperi pierderile nu creează un risc moral, lucru care se întâmplă atunci când un ajutor protejează o bancă de consecințele unor comportamente riscante din trecut. Prin urmare, ajutorul are un efect de denaturare a pieței mai scăzut ([104]).

(323) Cu toate acestea, o parte din nevoile de capital și din pierderile din împrumuturi ale băncii provin de la anumite filiale internaționale. Simulările de criză efectuate în 2012 pentru a determina nevoile de capital ale băncii au indicat că previziunile privind pierderile din împrumuturi aferente împrumuturilor străine s-au ridicat la 1 314 milioane EUR în cadrul scenariului de bază și, respectiv, la 1 624 de milioane EUR în cadrul scenariul negativ. Mai multe dintre activitățile din străinătate au generat pierderi în ultimii ani. Pierderile rezultate în urma activităților internaționale s-au ridicat la 244 de milioane EUR înainte de plata impozitelor în 2012 ([105]). Activele străine constituie, de asemenea, o povară asupra lichidităților.

(324) Prin urmare, se poate concluziona că o parte semnificativă din pierderi și din nevoia de ajutor intră sub incidența punctului 14 din Comunicarea din 2011 privind prelungirea, ceea ce permite Comisiei să își reducă cerințele. În mod similar, o parte din nevoia de ajutoare este generată de recesiunea deosebit de profundă și de creditarea riscantă. Astfel de ajutoare nu creează riscuri morale și, prin urmare, denaturează mai puțin concurența.

(325) În cele din urmă, o parte din necesitatea ajutorului provine din asumarea de riscuri de către bancă în ceea ce privește datoria suverană considerabilă și filialele sale din străinătate.

7.6.2. **Viabilitatea**

(326) Un plan de restructurare trebuie să asigure că instituția financiară este capabilă să își restabilească viabilitatea pe termen lung până la sfârșitul perioadei de restructurare (secțiunea 2 din Comunicarea privind restructurarea). În cazul de față, perioada de restructurare este definită ca perioada cuprinsă între data adoptării prezentei decizii și 31 decembrie 2018.

(327) În conformitate cu dispozițiile punctelor 9, 10 și 11 din Comunicarea privind restructurarea, Grecia a prezentat un plan de restructurare cuprinzător și detaliat care oferă informații complete cu privire la modelul economic al băncii. Planul identifică, de asemenea, cauzele dificultăților cu care se confruntă banca, precum și măsurile luate pentru a aborda toate problemele de viabilitate întâmpinate. În special, planul de restructurare descrie strategia aleasă pentru a menține eficiența operațională a băncii și pentru a combate nivelul ridicat al creditelor neperformante, lichiditățile vulnerabile și pozițiile de capital, precum și activitățile din străinătate, care în ultimii ani au depins de întreprinderea-mamă în ceea ce privește finanțarea și capitalul.

([103]) A se vedea tabelul 2.

([104]) A se vedea punctul 28 din Comunicarea privind restructurarea, precum și considerentul 320 din Decizia Comisiei din 5 aprilie 2011 privind măsurile nr. C 11/09 (ex NN 53b/2008, NN 2/10 și N 19/10) puse în aplicare de statul neerlandez în favoarea ABN AMRO Group NV (înființată în urma fuziunii între Fortis Bank Nederland și ABN AMRO N) (JO L 333, 15.12.2011, p. 1).

([105]) http://www.piraeusbankgroup.com/en/investors/financials/presentation-audio-archive

7.6.2.1. *Activitățile bancare din Grecia*

(328) În ceea ce privește lichiditățile ([106]) și dependența băncii de finanțarea din Eurosistem, planul de restructurare prevede o limitare a creșterii bilanțului în Grecia, în timp ce baza de depozite ar trebui să crească din nou. Dependența de ELA garantată de stat, care a scăzut deja, va continua să scadă, ceea ce va contribui, de asemenea, la reducerea costului de finanțare al băncii.

(329) Angajamentul privind raportul împrumuturi-depozite prevăzut în considerentul 137 asigură că structura bilanțului băncii va fi durabilă la sfârșitul perioadei de restructurare. Vânzarea titlurilor de valoare și a altor activități conexe va consolida, de asemenea, poziția lichidității băncii. Întrucât poziția lichidității băncii este în continuare delicată, Comisia poate accepta cererea autorităților elene de a fi autorizate să furnizeze lichidități băncii în cadrul măsurilor de garantare și de creditare prin emisiunea de obligațiuni garantate de stat în conformitate cu schema de sprijinire a băncilor elene și în cadrul acordării de ELA garantată de stat.

(330) Pentru a reduce costurile de finanțare, banca s-a angajat, de asemenea, să continue reducerea ratelor dobânzii pe care le plătește pentru depozite în Grecia, astfel cum este descris în considerentul 137. Realizarea unei astfel de reduceri a costului depozitelor va fi o contribuție esențială la îmbunătățirea prealabilă a rentabilității băncii.

(331) Încă de la începutul crizei, banca a realizat achiziții considerabile care i-au crescut semnificativ dimensiunea și baza de depozite. Banca a integrat cu succes activitățile achiziționate în timp record. În prezent, banca urmărește să realizeze toate sinergiile posibile în urma achizițiilor respective. Aceasta a început cu raționalizarea propriei rețele comerciale în Grecia, printr-o reducere a numărului de sucursale și de angajați ([107]). Până în 2017, costurile totale ale băncii în Grecia vor fi scăzut cu […] % față de 2013. Pentru a atinge obiectivul propus, Grecia s-a angajat că banca își va reduce numărul de sucursale și de angajați în Grecia la […] și, respectiv, la […] la 31 decembrie 2017, ajungând la costuri totale maxime în Grecia de […] miliarde EUR. Coeficientul de exploatare preconizat va fi mai mic de […] % la sfârșitul perioadei de restructurare. Comisia consideră că planul de restructurare menține eficiența băncii în noul context al pieței.

(332) Un alt aspect esențial este reprezentat de gestionarea creditelor neperformante, întrucât acestea se ridicau la 36 % din portofoliul băncii la 31 decembrie 2013 ([108]). Banca intenționează să își consolideze politica de creditare (limite, garanții) și să se concentreze pe activitatea de bază pentru a-și reduce la minimum pierderile. De asemenea, Grecia s-a angajat că banca va respecta standarde înalte în ceea ce privește politica sa de creditare în vederea gestionării riscurilor și a creșterii la maximum a valorii băncii în fiecare etapă a procesului de creditare, inclusiv restructurarea împrumuturilor, astfel cum este descris în considerentul 141.

7.6.2.2. *Guvernanța corporativă*

(333) Un alt aspect care merită atenție este reprezentat de guvernanța băncii, având în vedere că HFSF deține majoritatea acțiunilor băncii în urma recapitalizării din primăvara anului 2013, însă cu drepturi de vot limitate. De asemenea, unii dintre investitorii privați care controlează banca dețin, de asemenea, warrante și, prin urmare, ar obține beneficii depline dacă prețul acțiunilor ar înregistra o creștere semnificativă în timpul perioadei de restructurare. Întrucât această situație ar putea genera riscuri morale, s-a convenit asupra unui cadru de relații specific între bancă și HFSF în 2013. Acordul protejează activitatea curentă a băncii de interferența excesivă a principalilor săi acționari, garantând, în același timp, că HFSF poate să monitorizeze punerea în aplicare a planului de restructurare și să împiedice asumarea unor riscuri excesive de către conducerea băncii prin proceduri de consultare corespunzătoare. Banca s-a angajat, de asemenea, să își monitorizeze îndeaproape expunerea față de debitorii afiliați. Comisia constată în mod pozitiv faptul că HFSF își va restabili în mod automat drepturile de vot, în cazul în care banca nu pune în aplicare planul de restructurare.

7.6.2.3. *Activitățile internaționale*

(334) Unele dintre activitățile internaționale ale băncii i-au consumat în trecut capitalul și lichiditățile, astfel cum se explică în considerentul 323.

(335) Planul de restructurare preconizează că banca va continua să își reorienteze prioritățile pe piața internă. Banca și-a vândut deja filiala din Statele Unite ale Americii. De asemenea, aceasta a început să raționalizeze celelalte filiale, să consolideze procesul de subscriere a împrumuturilor și să reducă deficitul de finanțare al filialelor. În prezent, banca intenționează să continue raționalizarea rețelei în filialele netransferate, astfel cum se arată în considerentul 130.

(336) Prin urmare, cuantumul total al activelor străine va scădea în viitor. La sfârșitul perioadei de restructurare, acestea vor reprezenta […] din valoarea totală a bilanțului băncii.

([106]) De asemenea, Comisia observă că o parte din nevoile de lichiditate ale băncii se datorează formei atipice a participării HFSF la prima și a doua recapitalizarea punte, precum și la recapitalizarea din primăvara anului 2013. Într-adevăr, drept contraprestație pentru participarea sa, HFSF a transferat către bancă titluri emise de FESF în loc de numerar. Banca deține un număr ridicat de titluri emise de FESF pe termen mediu și lung, care îi sporesc nevoile de finanțare în comparație cu situația în care recapitalizarea ar fi fost plătită în numerar. Această parte a nevoilor de lichiditate nu reflectă un model de afaceri sau o structură a bilanțului necorespunzătoare. Partea respectivă va dispărea în mod automat atunci când titlurile emise de FESF ajung la scadență.

([107]) A se vedea considerentul 116.

([108]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 132.

(337) Prin urmare, Comisia este de opinie că banca își va fi restructurat activitățile din străinătate și le va fi redus dimensiunea suficient încât să evite expunerea la nevoi suplimentare de capital și lipsa lichidităților în viitor. Angajamentul descris în considerentul 138 care prevede evitarea injectării unor cantități însemnate de capital în filialele internaționale ale băncii garantează, de asemenea, că filialele din străinătate nu vor reprezenta o amenințare pentru fondurile proprii sau poziția lichidității băncii.

7.6.2.4. *Concluzie privind viabilitatea*

(338) Scenariul de bază descris în secțiunea 2.4 indică faptul că, la sfârșitul perioadei de restructurare banca va fi în măsură să realizeze un profit care să îi permită să își acopere toate costurile și să îi ofere un nivel adecvat de rentabilitate a capitalului propriu, luând în considerare profilul său de risc. În același timp, se preconizează că poziția de capital a băncii va rămâne la un nivel satisfăcător.

(339) În cele din urmă, Comisia ia notă de scenariul negativ, descris în planul de restructurare a băncii, astfel cum a fost prezentat de autoritățile elene. Scenariul negativ se bazează pe un set de ipoteze convenite cu HFSF. Acesta ia în considerare o recesiune mai profundă și mai îndelungată, precum și un grad mai ridicat de gravitate a deflației prețurilor proprietăților imobiliare. Planul de restructurare arată că banca este în măsură să suporte un nivel rezonabil al crizei, întrucât în cadrul scenariului negativ banca rămâne profitabilă și bine capitalizată la sfârșitul perioadei de restructurare.

(340) Valoarea capitalului suplimentar care a fost atras în 2014, și anume 1 750 de milioane EUR, este suficientă pentru a face față simulării de criză din 2013 în cadrul scenariului de referință în perioada de restructurare și pentru a rambursa acțiunile preferențiale, lucru pe care banca l-a făcut în mai 2014 ([109]). […] Comisia reamintește că, în evaluarea nevoilor de capital conform scenariului de referință, Banca Greciei a introdus deja o serie de modificări care au condus la o creștere a nevoilor de capital estimate în comparație cu nevoile de capital estimate de bancă în propriul scenariu de referință. Prin urmare, Comisia consideră că nevoile de capital de referință estimate de Banca Greciei presupun un anumit nivel de criză. Pentru a concluziona că banca este viabilă, Comisia nu solicită acesteia să aibă suficient capital inițial care să acopere nevoile de capital estimate în scenariul de criză de Banca Greciei, întrucât nivelul estimat reprezintă un nivel ridicat de criză și atragerea de capital din martie 2014 arată că banca și-a recâștigat accesul la piețele de capital.

(341) De asemenea, este pozitiv faptul că banca nu va face investiții suplimentare în titluri fără grad investițional (*non-investment grade*), ceea ce o va sprijini să își păstreze poziția de capital și de lichiditate.

(342) Prin urmare, se concluzionează că restructurarea deja pusă în aplicare în combinație cu restructurarea suplimentară propusă sunt suficiente pentru a restabili viabilitatea pe termen lung a băncii.

7.6.3. **Contribuția proprie și repartizarea sarcinilor**

(343) Astfel cum se specifică în secțiunea 3 din Comunicarea privind restructurarea, băncile și acționarii acestora trebuie să contribuie într-o măsură cât mai mare la restructurare, pentru a asigura limitarea ajutorului la minimul necesar. Astfel, băncile trebuie să își utilizeze propriile resurse pentru finanțarea restructurării, de exemplu, prin vânzarea de active, în timp ce acționarii ar trebui să absoarbă, dacă este posibil, pierderile băncii.

7.6.3.1. *Contribuția proprie a băncii: dezinvestiții și reducerea costurilor*

(344) Banca a vândut deja activități la scară redusă din străinătate (Statele Unite ale Americii) și a redus parțial efectul de levier aferent unei părți a propriului portofoliu pentru a-și spori atât gradul de adecvare a capitalului, cât și poziția lichidității. Planul de restructurare prevede reducerea efectului de levier aferent activităților sale străine, astfel cum este descris în considerentele 125-129. Având în vedere reducerea efectului de levier și dezinvestițiile care au fost deja realizate și ca urmare a punerii în aplicare a angajamentelor privind reducerea efectului de levier și dezinvestițiile aferente activităților străine, banca își va fi redus semnificativ amprenta geografică în […] Reducerea activelor internaționale ale băncii va reduce, de asemenea, în mod semnificativ riscul contingent ca ajutorul să fie necesar în viitor. În consecință, aceasta contribuie la reducerea cuantumului ajutorului la minimum.

(345) Pentru a-și limita nevoile de capital, banca nu va folosi capital pentru a sprijini sau a-și extinde filialele străine, astfel cum este descris în considerentul 138. De asemenea, angajamentele asumate de Grecia garantează că banca nu va efectua achiziții costisitoare.

(346) De asemenea, banca s-a angajat într-un program vast de reducere a costurilor, astfel cum se arată în secțiunea 2.4.2. Costurile sale vor continua să scadă până în 2017. Forța de muncă și salariile în cadrul băncii fac obiectul unor reduceri. Grecia s-a angajat, de asemenea, să limiteze remunerația administratorilor băncii, […].

([109]) A se vedea considerentul 52.

7.6.3.2. *Repartizarea sarcinilor între acționarii istorici și capitalul nou atras de pe piață*

(347) Numărul acționarilor istorici ai băncii s-a redus datorită emisiunii de drepturi de subscriere încheiată în 2009 ([110]) și ulterior, din nou, datorită recapitalizării de către HFSF (măsura B4) și capitalului privat atras în 2013 și în martie 2014. De exemplu, pachetul de acțiuni deținut de către acționarii băncii, care la momentul respectiv includea investitorii care au injectat bani în 2009, a fost redus de la 100 %, cât era înainte de recapitalizarea din primăvara anului 2013, la doar 2,3 % după recapitalizare. De asemenea, banca nu a plătit dividende în numerar începând din 2008. Pe lângă repartizarea sarcinilor între acționarii istorici, banca a atras o cantitate semnificativă de capital privat de când a început criza în 2008, și anume 807 milioane EUR în 2009, 1 444 de milioane EUR în 2013 și 1 750 de milioane EUR în 2014.

7.6.3.3. *Repartizarea sarcinilor între titularii de creanțe subordonate*

(348) Titularii de creanțe hibride și subordonate din cadrul băncii au contribuit la costurile de restructurare a băncii. Banca a pus în aplicare mai multe exerciții de gestionare a pasivelor pentru a genera capital, astfel cum este descris în considerentul 134.

(349) Instrumentele rămase în continuare restante fac obiectul unei interdicții asupra cupoanelor, descrisă în considerentul 143. Prin urmare, Comisia consideră că este asigurată o repartizare adecvată a sarcinilor între titularii de creanțe hibride și subordonate din cadrul băncii și că sunt îndeplinite cerințele în acest sens din Comunicarea privind restructurarea.

7.6.3.4. *Concluzie privind contribuția proprie și repartizarea sarcinilor*

(350) În comparație cu recapitalizarea totală acordată de stat, contribuția proprie și repartizarea sarcinilor, în special sub forma vânzării de active și a reducerii portofoliului de credite, sunt mult mai reduse decât nivelurile pe care Comisia le-ar considera, în general, ca fiind suficiente. Reducerea se referă numai la activitățile din străinătate, care reprezintă o parte limitată a băncii ([111]) și restructurarea nu prevede nicio reducere a dimensiunii portofoliilor de credite și de depozite în Grecia, care, dimpotrivă, au crescut spectaculos în ultimul an, în urma achizițiilor. Cu toate acestea, Comisia ține cont de elementele discutate în secțiunea 7.6.1 și, în special, de faptul că ajutoarele primite se califică parțial pentru derogarea prevăzută la punctul 14 din Comunicarea privind prelungirea din 2011, în temeiul căreia Comisia poate accepta o contribuție proprie și o partajare a sarcinilor mai mici. De asemenea, Comisia observă că banca a atras 1 444 de milioane EUR de pe piață în mai 2013 și 1 750 de milioane EUR în martie 2014, […]. De asemenea, capitalul atras în martie 2014 a fost atras la un preț pe acțiune egal cu prețul pe acțiune al capitalului subscris de HFSF în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013 (măsura B4). Prețul de emisiune ridicat limitează, prin urmare, efectul de diluare asupra HFSF. De asemenea, banca a rambursat acțiunile preferențiale (măsura A). Ținând cont de toate aceste elemente, se poate considera că planul de restructurare reprezintă o contribuție proprie suficientă și că măsurile de partajare a sarcinilor limitează ajutorul la minimul necesar.

7.6.4. **Măsuri de limitare a denaturării concurenței**

(351) Comunicarea privind restructurarea prevede că planul de restructurare trebuie să propună măsuri de limitare a denaturării concurenței și de asigurare a competitivității sectorului bancar. De asemenea, măsurile trebuie să aibă în vedere aspecte de risc moral și să garanteze că ajutorul de stat nu este utilizat pentru finanțarea unui comportament anticoncurențial.

(352) Punctul 31 din Comunicarea privind restructurarea prevede că, atunci când evaluează suma ajutorului și denaturarea concurenței, Comisia trebuie să ia în considerare valoarea absolută și valoarea relativă a ajutorului de stat primit, precum și gradul de repartizare a sarcinilor și poziția instituției financiare pe piață după restructurare. În această privință, Comisia reamintește că banca a primit capital de stat reprezentând echivalentul a 23,7 % din propriile active ponderate în funcție de risc ([112]). De asemenea, banca a obținut garanții sub formă de lichidități în 2010 în valoare de 9,9 miliarde EUR și împrumuturi prin emisiunea de obligațiuni de stat în valoare de 1,3 miliarde EUR, reprezentând împreună aproximativ 25 % din bilanțul băncii. În plus, banca a beneficiat de ELA garantată de stat. Prin urmare, sunt necesare măsuri de limitare a denaturărilor potențiale ale concurenței, având în vedere cuantumul ridicat al ajutorului. De asemenea, cota de piață a băncii în Grecia este mare. Achiziționarea activităților transferate ale ATE, a Geniki, a MBG și a activităților cipriote transferate a crescut cotele de piață ale băncii. După achizițiile menționate, cota de piață a băncii în ceea ce privește depozitele în Grecia s-a ridicat la 29 % la sfârșitul anului 2013, iar cotele de piață în ceea ce privește împrumuturile ipotecare rezidențiale, creditele de consum și creditele acordate întreprinderilor au fost de 25 %, 22 % și, respectiv, 35 % (în comparație cu 10 %, 8 %, 8 % și, respectiv, 14 % în 2011) ([113]).

([110]) A se vedea considerentul 132.

([111]) Valoarea măsurii propuse privind contribuția proprie trebuie să fie comparată cu dimensiunea băncii înainte de achiziția activităților transferate ale ATE, a Geniki, a BCP și a activităților transferate cipriote, din motivele explicate la secțiunea 7.1.3.5.

([112]) Atunci când se ia în considerare numai ajutorul plătit efectiv, care este varianta cea mai avantajoasă și, prin urmare, cu cele mai mari efecte de denaturare a concurenței, cuantumul ajutorului se reduce la 19,4 % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii.

([113]) Planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014, p. 35.

(353) Comisia reamintește că dificultățile băncii au provenit în mare măsură în special din șocuri externe, cum ar fi criza datoriei suverane elene și recesiunea prelungită care au afectat economia elenă din 2008, astfel cum s-a arătat deja în considerentul 74 din decizia de inițiere a procedurii privind Piraeus. Necesitatea de a aborda problemele reprezentate de riscul moral este, prin urmare, redusă. Astfel cum s-a menționat în secțiunea 7.6.1 din prezenta decizie, efectul de denaturare al măsurilor de ajutor este mai mic având în vedere aceste elemente, la fel ca și necesitatea unor măsuri care vizează limitarea denaturării concurenței. Din aceste motive, Comisia poate accepta, în mod excepțional, că, în pofida valorii mari a ajutorului și a cotelor de piață ridicate, planul de restructurare nu prevede nicio reducere a bilanțului și a creditelor din Grecia. Cu toate acestea, ar fi problematic dacă banca care a beneficiat cel mai mult de ajutor dintre cele patru bănci mari din Grecia și care a crescut cel mai mult în ultimii ani datorită achizițiilor continuă să crească pe parcursul perioadei de restructurare într-un ritm mai rapid decât cel al pieței, având un potențial efect de evicțiune asupra băncilor care au beneficiat de ajutor într-o măsură mai mică. Prin urmare, Comisia salută angajamentul conform căruia banca nu va avea un ritm de creștere mai rapid decât cel al pieței.

(354) Cu toate acestea, Comisia constată că recapitalizările de stat au permis băncii să își continue activitățile bancare pe piețele străine.

(355) Comisia ia act de faptul că, în plus față de reducerea efectului de levier și de restructurarea deja puse în aplicare, banca va continua să restructureze și să reducă efectul de levier aferent activelor sale străine până la 30 iunie 2018 ([114]). De asemenea, banca și-a luat angajamentul să nu utilizeze ajutorul pentru finanțarea dezvoltării activităților respective. Prin urmare, ajutorul nu va fi utilizat pentru a denatura concurența pe piețele străine.

(356) Grecia s-a angajat, de asemenea, că banca nu va efectua achiziții costisitoare, asigurându-se că aceasta nu va utiliza ajutorul de stat primit pentru a achiziționa activități noi. Interdicția contribuie la garantarea faptului că ajutorul este utilizat strict pentru a sprijini restabilirea viabilității activităților bancare din Grecia și nu în vederea dezvoltării, de exemplu, pe piețele din străinătate.

(357) Angajamentul de a reduce dobânzile plătite la depozitele elene de la niveluri ridicate nesustenabile garantează, de asemenea, că ajutorul nu va fi utilizat pentru a finanța strategiile de colectare a depozitelor nesustenabile care denaturează concurența pe piața elenă. În mod similar, angajamentul de a pune în aplicare orientări stricte în ceea ce privește stabilirea prețurilor la împrumuturi noi, bazat pe o evaluare corespunzătoare a riscului de credit, va împiedica banca să denatureze concurența pe piața elenă prin strategii inadecvate de stabilire a prețurilor pentru împrumuturile acordate clienților.

(358) Luând în considerare situația specifică descrisă în secțiunea 7.6.1 și măsurile prevăzute în planul de restructurare, Comisia consideră că există garanții suficiente pentru a limita denaturările concurenței.

7.6.5. **Monitorizare**

(359) În conformitate cu secțiunea 5 din Comunicarea privind restructurarea, pentru a permite Comisiei să verifice dacă planul de restructurare este pus în aplicare în mod corect, este necesară o raportare periodică. Astfel cum se precizează în angajamentele pe care și le-a asumat ([115]), Grecia va garanta că până la sfârșitul perioadei de restructurare, și anume 31 decembrie 2018, mandatarul însărcinat cu monitorizarea, care a fost deja numit de bancă cu aprobarea Comisiei, va monitoriza angajamentele asumate de Grecia în ceea ce privește restructurarea activităților din Grecia și din străinătate, precum și guvernanța corporativă și operațiunile comerciale. În consecință, Comisia consideră că se asigură o monitorizare adecvată a punerii în aplicare a planului de restructurare.

7.6.6. **Concluzie privind evaluarea compatibilității măsurilor A, B1, B2, B3 și B4 în temeiul Comunicării privind restructurarea**

(360) Comisia constată că planul de restructurare, atunci când este luat în considerare împreună cu angajamentele prevăzute în anexa la prezenta decizie, asigură restabilirea viabilității pe termen lung a băncii, este suficient în ceea ce privește repartizarea sarcinii și contribuția proprie, este adecvat pentru a compensa efectele de denaturare a concurenței generate de măsurile de ajutor examinate în prezenta decizie și este proporțional. Planul de restructurare și angajamentele prezentate Comisiei îndeplinesc criteriile prevăzute de Comunicarea privind restructurarea.

8. **CONCLUZIE**

(361) Comisia regretă că Grecia a pus în aplicare în mod ilegal măsurile de ajutor B2, B3 și B4, încălcând articolul 108 alineatul (3) din tratat, întrucât acestea au fost puse în aplicare înainte de notificarea lor oficială. Cu toate acestea, măsurile respective, precum și celelalte măsuri analizate în prezenta decizie pot fi considerate compatibile cu piața internă,

([114]) A se vedea anexa, capitolul II.
([115]) A se vedea considerentul 129.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Următoarele măsuri puse în aplicare de Grecia constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat:

(a) asistența pentru acoperirea nevoii de lichiditate în situații de urgență furnizată în favoarea Piraeus Bank S.A. de către Banca Greciei și garantată de Grecia (măsura L2);

(b) cea de a doua recapitalizare punte în valoare de 1 553 de milioane EUR acordată de HFSF (*Hellenic Financial Stability Fund* – HFSF) în favoarea Piraeus Bank S.A. în decembrie 2012 (măsura B2);

(c) scrisoarea de angajament în valoare de 1 082 milioane EUR acordată de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. la 20 decembrie 2012 (măsura B3);

(d) recapitalizarea în valoare de 5 891 de milioane EUR acordată de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013 (măsura B4); și

(e) recapitalizarea de 524 de milioane EUR acordată de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013 (măsura C).

(2) Având în vedere planul de restructurare privind Piraeus Bank Group, care include Piraeus Bank S.A. și toate filialele sale, prezentat la 25 iunie 2014, precum și angajamentele furnizate de Grecia la data respectivă, următorul ajutor de stat este compatibil cu piața internă:

(a) injecția de capital în valoare de 750 de milioane EUR acordată de Grecia în favoarea Piraeus Bank S.A. în mai 2009 și în decembrie 2011 în cadrul schemei de recapitalizare (măsura A);

(b) asistența pentru acoperirea nevoii de lichiditate în situații de urgență acordată de Banca Greciei în favoarea Piraeus Bank S.A. și garantată de Grecia începând cu iulie 2011, în valoare de 30,4 miliarde EUR la 31 decembrie 2012 (măsura L2);

(c) prima recapitalizare punte în valoare de 4,7 miliarde EUR acordată de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. în mai 2012 (măsura B1);

(d) a doua recapitalizare punte în valoare de 1 553 de milioane EUR acordată de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. în decembrie 2012 (măsura B2);

(e) angajamentul în valoare de 1 082 de milioane EUR acordat de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. la 20 decembrie 2012 (măsura B3);

(f) recapitalizarea în valoare de 5 891 de milioane EUR acordată de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. în cadrul recapitalizării din primăvara anului 2013 (măsura B4); și

(g) recapitalizarea în valoare de 524 de milioane EUR acordată de HFSF în favoarea Piraeus Bank S.A. în primăvara anului 2013 (măsura C).

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Elene.

Adoptată la Bruxelles, 23 iulie 2014.

Pentru Comisie

Joaquín ALMUNIA

Vicepreședinte

ANEXĂ

PIRAEUS BANK – ANGAJAMENTELE ASUMATE DE REPUBLICA ELENĂ

Republica Elenă se asigură că **banca** pune în aplicare planul de restructurare prezentat la 25 iunie 2014. Planul de restructurare se bazează pe ipotezele macroeconomice furnizate de Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") în apendice, precum și pe ipoteze de reglementare.

Republica Elenă prezintă următoarele angajamente (denumite în continuare „**angajamentele**"), care sunt parte integrantă a planului de restructurare. Angajamentele includ angajamentele privind punerea în aplicare a planului de restructurare (denumite în continuare „**angajamentele de restructurare**"), precum și **angajamentele privind guvernanța corporativă și operațiunile comerciale**.

Angajamentele intră în vigoare la data adoptării deciziei Comisiei de aprobare a planului de restructurare (denumită în continuare „decizia").

Perioada de restructurare se încheie la 31 decembrie 2018. Angajamentele se aplică pe parcursul perioadei de restructurare, cu excepția cazului în care un anumit angajament prevede altfel.

Textul trebuie interpretat având în vedere decizia, în cadrul general al dreptului Uniunii și prin trimitere la Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ([1]).

CAPITOLUL I. DEFINIȚII

În sensul angajamentelor asumate, se aplică următoarele definiții:

1. **Banca:** Piraeus Bank S.A. și toate filialele sale. Prin urmare, banca include întregul grup Piraeus Bank cu toate filialele și sucursalele sale elene și din alte țări, atât din sectorul bancar, cât și din cel nebancar.

2. **Ofertă de acumulare de capital în sectorul bancar:** o ofertă care conduce la creșterea ratei capitalului obligatoriu al băncii, ținând cont de toate elementele relevante, în special profitul/pierderile înregistrate la data tranzacției și reducerea activelor ponderate în funcție de risc care rezultă din vânzare (dacă este necesar, corectate în urma creșterii activelor ponderate în funcție de risc care rezultă din legăturile de finanțare rămase).

3. **Ofertă de acumulare de capital în sectorul asigurărilor:** o ofertă care conduce la creșterea ratei capitalului obligatoriu al băncii. Orice ofertă mai mare decât valoarea contabilă a activității de asigurare în contul băncii se presupune că este o acumulare de capital.

4. **Încheiere:** data transferului titlului legal de proprietate asupra activității cesionate către cumpărător.

5. **Activitatea cesionată:** toate activitățile și activele pe care banca se angajează să le vândă, să le lichideze sau să le închidă.

6. **Data intrării în vigoare:** data adoptării deciziei.

7. **Sfârșitul perioadei de restructurare:** 31 decembrie 2018.

8. **Active străine sau de altă naționalitate:** activele aferente activităților clienților din afara Greciei, indiferent de țara în care sunt înregistrate activele. De exemplu, activele înregistrate în Luxemburg, dar aferente activității clienților din Grecia nu sunt incluse în domeniul de aplicare a prezentei definiții. În schimb, activele înregistrate în Luxemburg sau în Grecia, dar aferente activității clienților din alte țări SEE sunt considerate active străine și sunt incluse în domeniul de aplicare a prezentei definiții.

9. **Activități străine:** filiale și sucursale străine ale băncii, din sectorul bancar și nebancar.

10. **Filiale străine:** toate filialele băncii din sectorul bancar și nebancar din afara Greciei.

11. **Activități bancare din Grecia:** activitățile bancare ale băncii din Grecia, indiferent de locul în care sunt înregistrate activele.

12. **Activități nebancare din Grecia:** activitățile nebancare ale băncii din Grecia, indiferent de locul în care sunt înregistrate activele.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

13. **Filiale din Grecia:** toate filialele băncii din Grecia, din sectorul bancar și nebancar.

14. **Mandatar însărcinat cu monitorizarea:** una sau mai multe persoane fizice sau juridice, independente în raport cu banca, aprobate de Comisie și numite de bancă; mandatarul însărcinat cu monitorizarea are sarcina de a monitoriza respectarea de către bancă a angajamentelor.

15. **Cumpărător:** una sau mai multe persoane fizice sau juridice care achiziționează, integral sau parțial, activitatea cesionată.

16. **Vânzare:** vânzarea a 100 % din participațiile deținute de bancă, cu excepția cazului în care un anumit angajament prevede altfel.

În sensul angajamentelor, termenii la singular includ pluralul (și invers), cu excepția cazului în care angajamentele prevăd altfel.

CAPITOLUL II. ANGAJAMENTE DE RESTRUCTURARE

1. **Numărul de sucursale din Grecia:** Numărul de sucursale din Grecia se ridică la o valoare maximă de […] la 31 decembrie 2017. În cazul unei cesiuni a Geniki, cifra este revizuită la […].

2. **Numărul de angajați din Grecia:** Numărul de angajați în echivalent de normă întreagă („FTE") din Grecia (implicați în activități bancare și nebancare în Grecia) se ridică la o valoare maximă de […] la 31 decembrie 2017. În cazul unei cesiuni a Geniki, cifra este revizuită la […].

3. **Costurile totale suportate în Grecia:** Costurile totale [1] suportate în Grecia (în cadrul activităților bancare și nebancare desfășurate în Grecia) se ridică la o valoare maximă de 1 200 de milioane EUR cel mai târziu în 2017. În cazul unei cesiuni a Geniki, cifra este revizuită la […] milioane EUR.

4. **Costurile aferente depozitelor în Grecia:** În vederea restaurării rentabilității prealabile pe piața elenă, banca reduce costurile de finanțare prin reducerea costurilor la depozitele acumulate în Grecia (inclusiv economiile, depozitele la vedere și depozitele la termen și alte produse similare oferite clienților și ale căror costuri sunt suportate de bancă) […].

5. **Raportul împrumuturi nete-depozite în Grecia:** În ceea ce privește activitățile bancare din Grecia, raportul împrumuturi nete-depozite totale se va ridica la o valoare maximă de […] la 31 decembrie 2017. […]

6. **Rata de creștere a împrumuturilor brute pentru activitățile bancare din Grecia:** Rata de creștere a împrumuturilor brute nu este mai mare decât rata de creștere a pieței, astfel cum a fost raportată de Banca Greciei, cu excepția cazului în care rata de creștere a pieței este mai mică decât previziunile Comisiei (a se vedea apendicele) pe care se bazează planul de restructurare. În acest caz, plafonul de creștere a activității de creditare poate fi revizuit, luând în considerare condițiile macroeconomice și concurența în sectorul bancar din Grecia. Angajamentul este monitorizat anual.

7. **Sprijin pentru filialele străine:** Pentru fiecare filială străină, începând de la data intrării în vigoare până la 30 iunie 2018, banca nu furnizează capital propriu suplimentar sau capital subordonat pentru o sumă mai mare decât cea mai mică valoare dintre (i) […] % din activele ponderate în funcție de risc ale filialei respective la 31 decembrie 2012; sau (ii) suma de […] milioane EUR. […] milioane EUR în total cumulativ pentru toate filialele străine (cumulat pentru perioada cuprinsă între 30 iunie 2013 și 30 iunie 2018). În cazul în care banca intenționează să injecteze capital propriu sau datorii subordonate în filiala străină pentru o sumă mai mare decât pragul prevăzut, aceasta solicită autorităților elene să obțină o decizie a Comisiei de modificare a planului de restructurare.

8. **Reducerea activelor de altă naționalitate până la 30 iunie 2018:** Autoritățile elene se angajează că banca va îndeplini cel puțin una dintre următoarele două condiții la 30 iunie 2018:

   (a) Dimensiunea totală a portofoliului de active străine este redusă la o valoare maximă de […] miliarde EUR. În cazul în care banca se angajează la […], plafonul de […] miliarde EUR este majorat la […] miliarde EUR.

   (b) Banca cesionează […]

   (8.1) […]

   (8.2) […]

9. **Vânzarea […]:[…]**

(10) **Vânzarea de titluri de valoare:** Portofoliul de titluri de valoare cotate la bursă, definite după cum urmează, este cesionat până la […], în timp ce portofoliul de titluri de valoare necotate este cesionat până la […]: portofoliile includ toate investițiile de capital mai mari de […] milioane EUR, precum și toate investițiile în obligațiuni subordonate și în obligațiuni hibride. Angajamentul nu se aplică în cazul participațiilor în filiale străine sau al investițiilor în următoarele entități:

[…].

[1] Inclusiv contribuția TEKE.

(11) Pentru orice vânzare efectuată în vederea respectării angajamentului de vânzare sau de cesionare cuprinsă în prezentul document, Republica Elenă își asumă următoarele angajamente:

(a) Cumpărătorul este independent și neafiliat băncii;

(b) În scopul achiziționării activității cesionate, cumpărătorul nu este finanțat în mod direct sau indirect de către bancă ([1]);

(c) Pe o perioadă de cinci ani după încheierea vânzării, banca nu dobândește influență directă sau indirectă, integral sau parțial, asupra activității cesionate fără o aprobare prealabilă din partea Comisiei.

(12) **Politica de investiții:** Până la 30 iunie 2017, banca nu achiziționează titluri fără grad investițional (*non-investment grade*).

Angajamentul nu se aplică următoarelor titluri de valoare (titlurile de valoare care fac obiectul unei derogări): […]

(13) **Plafonul salarial:** Până la […], banca nu plătește niciunui angajat sau administrator o remunerație anuală totală (salarii, contribuții la sistemul de pensii, bonusuri) mai mare de […]. În cazul unei injecții de capital din partea HFSF, plafonul remunerației va fi reevaluat în temeiul Comunicării privind sectorul bancar european de la 1 august 2013.

CAPITOLUL III. ANGAJAMENTE PRIVIND GUVERNANȚA CORPORATIVĂ ȘI OPERAȚIUNILE COMERCIALE – EXTINDERI ȘI MODIFICĂRI

1. Banca pune în aplicare în continuare angajamentele privind guvernanța corporativă și operațiunile comerciale, astfel cum au fost prezentate de Republica Elenă la 20 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare prevăzute în capitolul III din angajamentele asumate, până la 30 iunie 2018.

2. În cazul în care un angajament individual nu se aplică la nivelul băncii, banca nu utilizează filialele sau activitățile care nu sunt acoperite de respectivul angajament individual pentru a eluda angajamentul.

Secțiunea A. Instituirea unei organizări interne adecvate și eficiente

3. Banca, cu excepția filialelor sale străine, respectă în permanență totalitatea dispozițiilor Legii nr. 3016/2002 privind guvernanța corporativă și ale Legii nr. 2190/1920 privind societățile pe acțiuni, în special dispozițiile privind atribuțiile organismelor corporative, cum ar fi adunarea generală a acționarilor și consiliul de administrație, pentru a asigura o distribuire clară a responsabilităților și transparența. Atribuțiile adunării generale a acționarilor sunt limitate la îndatoririle unei adunări generale în conformitate cu dreptul societăților comerciale, în special în ceea ce privește drepturile referitoare la informații. Atribuțiile mai vaste care rezultă de aici, care ar facilita o influență inadecvată a conducerii, sunt anulate. Competența pentru gestionarea operațională zilnică revine în mod clar directorilor executivi ai băncii.

4. Banca, cu excepția filialelor sale străine, respectă în orice moment cadrul de relații stabilit cu Fondul elen de stabilitate financiară („HFSF").

5. Banca respectă dispozițiile deciziei nr. 2577 a guvernatorului Băncii Greciei din 9.3.2006 în vigoare, pentru a menține, pe bază individuală și la nivel de grup, o structură organizațională eficientă și un sistem de control intern adecvat, inclusiv cei trei piloni principali, și anume funcțiile de audit intern, de gestionare a riscurilor și de asigurare a conformității, precum și cele mai bune practici de guvernanță corporativă internaționale.

6. Banca dispune de o structură organizațională eficientă, astfel încât să se asigure că departamentele de audit intern și de gestionare a riscurilor sunt complet independente de rețelele comerciale și raportează direct consiliului de administrație. Un comitet de audit și un comitet de risc – instituite în cadrul consiliului de administrație – evaluează toate problemele ridicate de către departamentele respective. O cartă de audit intern și o cartă de gestionare a riscurilor adecvate precizează rolurile, responsabilitățile și resursele din departamentele respective. Cartele respective sunt conforme cu standardele internaționale și asigură o independență deplină departamentelor. Politica de credit furnizează orientări și instrucțiuni cu privire la acordarea de împrumuturi, inclusiv stabilirea prețurilor la împrumuturi și reeșalonarea împrumuturilor.

7. Banca face publică față de autoritățile competente lista de acționari care dețin cel puțin 1 % din acțiunile ordinare.

([1]) Acest lucru nu se aplică vânzării de proprietăți imobiliare, caz în care banca poate acorda finanțare cumpărătorului, în cazul în care împrumutul nou se efectuează în conformitate cu practicile prudente în materie de creditare. În scopul verificării conformității cu angajamentul privind reducerea efectului de levier aferent activelor de altă naționalitate, vor fi luate în considerare toate împrumuturile noi care intră sub incidența definiției activelor de altă naționalitate.

Secțiunea B. Practici comerciale și monitorizarea riscurilor

Principii generale

8. Politica de credit precizează că toți clienții trebuie să fie tratați în mod echitabil prin proceduri nediscriminatorii, altele decât cele legate de riscul de credit și capacitatea de plată. Politica de creditare definește pragurile deasupra cărora acordarea de împrumuturi trebuie să fie aprobată de niveluri superioare de conducere. Sunt definite praguri similare în ceea ce privește reeșalonarea împrumuturilor și gestionarea reclamațiilor și a litigiilor. Politica de creditare centralizează în cadrul anumitor unități procesul de luare a deciziilor la nivel național și oferă garanții clare pentru a asigura o punere în aplicare coerentă a instrucțiunilor sale în toate activitățile bancare din Grecia.

9. Pentru toate activitățile bancare din Grecia, banca include în totalitate normele politicii de creditare în fluxul lor de acordare și de refinanțare a împrumuturilor și în sistemele de plată.

Dispoziții speciale

10. Dispozițiile speciale menționate la capitolul III punctele 8-18 din angajamente se aplică activităților bancare din Grecia, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod explicit.

11. Politica de creditare impune ca stabilirea prețurilor pentru împrumuturi și ipoteci să respecte orientări stricte. Orientările respective includ obligația de a respecta cu strictețe tabelele standard conținând intervalele de rată a dobânzii din cadrul politicii de creditare în funcție de scadența împrumutului, de evaluarea riscului de credit a clientului, de recuperabilitatea preconizată a garanțiilor reale constituite (inclusiv termenul pentru o eventuală lichidare), de relația generală cu banca (de exemplu, nivelul și stabilitatea depozitelor, structura comisioanelor și a altor activități de vânzare încrucișată) și de costurile de finanțare ale băncii. Sunt generate clase de împrumuturi acordate specifice (de exemplu, credite comerciale, ipoteci, active garantate/negarantate etc.) și cadrul lor de stabilire a prețurilor este inclus într-un tabel adecvat al politicii de creditare care trebuie actualizat în mod periodic de către comitetul pentru credite. Orice excepție trebuie să fie autorizată în mod corespunzător de către comitet sau la un nivel mai scăzut de autoritate atunci când acest lucru este permis de politica de creditare. Tranzacțiile personalizate, cum ar fi împrumuturile sindicalizate sau finanțarea proiectelor, respectă aceleași principii, ținându-se cont de faptul că este posibil ca acestea să nu se încadreze în tabelele standardizate ale politicii de credit. Încălcările politicii de prețuri sunt raportate mandatarului însărcinat cu monitorizarea.

12. Departamentul de gestionare a riscurilor este responsabil de evaluarea riscului de credit și de evaluarea garanțiilor. Atunci când evaluează calitatea creditului, departamentul de administrare a riscurilor acționează independent, oferind un aviz scris, astfel încât să se asigure că toate criteriile utilizate pentru evaluare sunt aplicate consecvent în timp și în rândul clienților, precum și în ceea ce privește politica de credite a băncii.

13. În ceea ce privește creditele acordate persoanelor fizice și juridice, pentru toate activitățile bancare din Grecia, pe baza celor mai bune practici internaționale, banca aplică limite agregate și individuale stricte care reglementează suma maximă a împrumutului care poate fi acordat unui singur risc de credit (dacă este permis în temeiul legislației Greciei și a UE). Limitele iau în considerare scadența creditului și calitatea oricărei garanții/oricărui titlu de valoare prevăzut și sunt stabilite pe baza unor criterii de referință, inclusiv în ceea ce privește capitalul.

14. Acordarea de împrumuturi [1] pentru a permite beneficiarilor de împrumuturi să achiziționeze acțiuni sau instrumente hibride ale băncii și ale altor bănci [2] este interzisă, indiferent de identitatea debitorilor [3]. Această dispoziție se aplică și este monitorizată la nivelul băncii.

15. Toate cererile de împrumut din partea debitorilor neafiliați care depășesc [[…] % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii] sau orice împrumut care menține expunerea la un grup (definit ca un grup al debitorilor afiliați care reprezintă un singur risc de credit) mai mare de [[…] % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii] sunt raportate mandatarului însărcinat cu monitorizarea, care poate, în cazul în care condițiile nu par să fie stabilite în conformitate cu principiul deplinei concurențe sau dacă nu i-au fost furnizate informații suficiente, să amâne acordarea liniei de credit sau a împrumutului cu […] zile lucrătoare. În cazuri de urgență, această perioadă poate fi redusă până la […] zile lucrătoare, cu condiția să fie furnizate suficiente informații mandatarului însărcinat cu monitorizarea. Perioada respectivă va permite mandatarului însărcinat cu monitorizarea să raporteze cazul Comisiei și HFSF înainte ca orice decizie definitivă să fie adoptată de către bancă.

[1] În sensul prezentului angajament, termenul „împrumuturi" trebuie să fie interpretat *largo sensu* ca fiind orice tip de finanțare, de exemplu, o facilitate de credit, o garanție etc.

[2] Pentru mai multă claritate, „alte bănci" se referă la orice altă bancă – instituție financiară din lume.

[3] Pentru mai multă claritate, toți debitorii, inclusiv clienții din segmentul de *private banking* ai băncii, fac obiectul angajamentului.

16. Politica de creditare oferă instrucțiuni clare cu privire la reeșalonarea împrumuturilor. Aceasta definește în mod clar împrumuturile care sunt eligibile, în ce condiții și precizează termenii și condițiile care pot fi propuse pentru clienții eligibili. Pentru toate activitățile bancare elene, banca se asigură că toate operațiunile de restructurare vizează ameliorarea viitoare a recuperărilor efectuate de către bancă, protejând astfel interesul băncii. Politica de restructurare nu va pune în niciun caz în pericol rentabilitatea viitoare a băncii. În acest sens, departamentul de gestionare a riscurilor din cadrul băncii este responsabil pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a unor mecanisme de raportare adecvate de restructurare a eficacității, efectuarea de analize aprofundate ale celor mai bune practici interne și/sau externe, raportarea constatărilor sale cel puțin trimestrial către comitetul pentru credite și comitetul Consiliului de risc, sugerarea de îmbunătățiri posibile ale proceselor și politicilor implicate și supravegherea și raportarea cu privire la punerea lor în aplicare către comitetul pentru credite și comitetul Consiliului de risc.

17. În ceea ce privește toate activitățile bancare elene, banca adoptă o politică în materie de creanțe și litigii vizând maximizarea recuperării și prevenirea oricărei forme de discriminare sau de tratament preferențial în gestionarea litigiilor. Banca se asigură că toate măsurile necesare sunt luate pentru a optimiza recuperările pentru bancă și pentru a proteja poziția sa financiară pe termen lung. Orice încălcare a punerii în aplicare a politici este raportată mandatarului însărcinat cu monitorizarea.

18. Banca monitorizează riscul de credit prin intermediul unui ansamblu bine elaborat de alerte și rapoarte, care permite departamentului de administrare a riscurilor: (i) să identifice semnalele timpurii ale deprecierii împrumuturilor și ale evenimentelor de nerambursare; (ii) să evalueze recuperabilitatea portofoliului de credite (inclusiv, dar fără a se limita la surse alternative de rambursare, cum ar fi codebitorii solidari și garanții, precum și garanțiile gajate sau disponibile, dar negajate); (iii) să evalueze expunerea globală a băncii față de un client individual sau pe baza unui portofoliu; și (iv) să propună acțiuni corective și de îmbunătățire consiliului de administrație, dacă este necesar. Mandatarul însărcinat cu monitorizarea are acces la informațiile respective.

Dispoziții aplicabile debitorilor afiliați

19. Toate dispozițiile aplicabile debitorilor afiliați se aplică la nivelul băncii.

20. În politica de creditare, o secțiune specifică este consacrată normelor care reglementează relațiile cu debitorii afiliați. Debitorii afiliați pot fi angajați, acționari, directori, administratori, precum și soții/soțiile, copiii și frații/surorile lor și orice persoană juridică controlată direct sau indirect de angajații cheie (și anume, angajații implicați în procesul decizional privind politica de creditare), acționari, directori sau administratori și soții/soțiile, copiii și frații/surorile lor. Prin extensie, orice instituție publică sau organizație controlată de stat, orice întreprindere publică sau organism public pot fi considerate un debitor afiliat. Partidele politice sunt tratate, de asemenea, ca debitori afiliați în politica de creditare. Se va pune accentul în special pe deciziile privind restructurările și deprecierile împrumuturilor acordate către foști sau actuali angajați, directori, acționari, administratori și rudele acestora, precum și pe politicile puse în aplicare în ceea ce privește caracterul adecvat, evaluarea, înregistrarea ipotecilor și excluderea garanțiilor împrumutului. Definiția debitorilor afiliați este precizată într-un document separat.

21. Departamentul de administrare a riscurilor este responsabil cu identificarea tuturor grupurilor afiliate de debitori care reprezintă un singur risc de credit în vederea monitorizării corespunzătoare a concentrării riscului de credit.

22. În ceea ce privește creditele acordate persoanelor fizice și juridice, banca, pe baza celor mai bune practici internaționale, aplică limite agregate și individuale stricte de reglementare a sumei maxime a împrumutului care poate fi acordat unui singur risc de credit aferent debitorilor afiliați (dacă este permis în temeiul legislației Greciei și a UE).

23. Banca monitorizează separat expunerea sa față de debitorii afiliați, inclusiv entitățile din sectorul public și partidele politice. Noile împrumuturi acordate ([1]) debitorilor afiliați [% anual din stocul Y-1 ([2])] nu trebuie să fie mai mari decât totalul portofoliului de credite nou acordate în Grecia (% anual din stocul Y-1). Acest angajament este respectat în mod separat pentru fiecare tip de debitor afiliat (angajați, acționari, administratori, entități publice, partid politic). Evaluarea creditelor acordate debitorilor afiliați, precum și condițiile de stabilire a prețurilor și restructurarea posibilă care le-au fost oferite nu sunt mai avantajoase decât condițiile oferite debitorilor similari, dar neafiliați, pentru a

([1]) Pentru mai multă claritate, noile împrumuturi acordate se referă, de asemenea, la refinanțarea împrumuturilor și restructurarea împrumuturilor existente.

([2]) Pentru mai multă claritate, „% anual din stocul Y-1” se referă la noile credite acordate ca procent din stocul existent la sfârșitul anului precedent. Valoarea activelor ponderate în funcție de risc este cea de la sfârșitul anului.

asigura condiții echitabile de concurență în economia elenă. Această obligație nu se aplică sistemelor generale actuale de care beneficiază angajații, prin care li se oferă împrumuturi subvenționate. Banca prezintă comitetului de credit rapoarte lunare cu privire la evoluția expunerii, valoarea noilor împrumuturi acordate și cererile recente care depășesc [[…] % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii].

24. Criteriile de credit aplicate angajaților/administratorilor/acționarilor nu sunt mai puțin stricte decât cele aplicate altor debitori neafiliați. În cazul în care totalul expunerii la riscul de credit pentru un singur angajat/administrator/acționar depășește o sumă egală cu un salariu fix pentru împrumuturile garantate și o sumă egală cu un salariu fix în valoare de [[…]] pentru împrumuturile negarantate, expunerea este raportată cu promptitudine mandatarului însărcinat cu monitorizarea, care poate să intervină și să amâne acordarea împrumutului în conformitate cu procedura descrisă la capitolul III punctul 25 din angajamente.

25. Toate cererile de împrumut din partea debitorilor afiliați care depășesc [[…] % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii] sau orice împrumut care menține expunerea la un grup (definit ca un grup al debitorilor afiliați care reprezintă un singur risc de credit) mai mare de [[…] % din activele ponderate în funcție de risc ale băncii] sunt raportate mandatarului însărcinat cu monitorizarea, care poate, în cazul în care condițiile nu par să fie stabilite în conformitate cu principiul deplinei concurențe sau dacă nu i-au fost furnizate informații suficiente, să amâne acordarea liniei de credit sau a împrumutului cu […] zile lucrătoare. În cazuri de urgență, această perioadă poate fi redusă până la […] zile lucrătoare, cu condiția să fie furnizate suficiente informații mandatarului însărcinat cu monitorizarea. Perioada respectivă va permite mandatarului însărcinat cu monitorizarea să raporteze cazul Comisiei și HFSF înainte ca orice decizie definitivă să fie adoptată de către bancă.

26. Reeșalonarea unor împrumuturi care implică debitori afiliați respectă aceleași cerințe precum în cazul debitorilor neafiliați. De asemenea, cadrele și politicile instituite pentru a aborda activele aflate în dificultate sunt evaluate și îmbunătățite, dacă este necesar. Cu toate acestea, creditele restructurate ale debitorilor afiliați se așteaptă să fie raportate separat, cel puțin pe categorie de împrumuturi acordate și pe tip de debitor afiliat.

Secțiunea C: Alte restricții

27. **Interdicții privind dividendele, cupoanele, reachiziționarea, opțiunea de cumpărare și răscumpărarea:** Cu excepția cazului în care Comisia acceptă o scutire, Republica Elenă își asumă următoarele angajamente:

(a) banca nu plătește niciun cupon aferent instrumentelor de capital hibride (sau orice alte instrumente pentru care plata cuponului depinde de libertatea de apreciere a băncii) sau dividende aferente instrumentelor de fonduri proprii și titlurilor de creanță subordonate, altele decât în cazul în care există o obligație juridică de a face acest lucru. Banca nu eliberează rezerve pentru a se plasa într-o astfel de poziție. În cazul în care există îndoieli cu privire la existența unei obligații juridice în sensul prezentului angajament, banca prezintă propunerea de plată a cupoanelor sau dividendelor către Comisie, spre aprobare;

(b) banca nu reachiziționează nicio acțiune proprie și nici nu exercită o opțiune de cumpărare pentru instrumentele de fonduri proprii și titlurile de creanță subordonate;

(c) banca nu răscumpără instrumentele de capital hibride.

28. **Interdicția privind achizițiile:** Republica Elenă se angajează că banca nu va achiziționa participații în nicio întreprindere, indiferent dacă este vorba despre un transfer de active sau de acțiuni. Interdicția privind achizițiile se referă atât la întreprinderi care au forma juridică a unei societăți, cât și la orice set de active care constituie o activitate comercială ([1]).

(i) **Scutire care necesită aprobarea prealabilă a Comisiei:** Fără a aduce atingere interdicției, banca poate, după obținerea aprobării Comisiei și, după caz, la propunerea HFSF, să achiziționeze activități și întreprinderi, în cazul în care acest lucru este necesar, în circumstanțe excepționale, pentru restaurarea stabilității financiare sau pentru asigurarea concurenței efective.

(ii) **Scutire care nu necesită aprobarea prealabilă a Comisiei:** Banca poate achiziționa participații în întreprinderi în următoarele condiții:

(a) prețul de achiziție plătit de bancă pentru orice achiziție este mai mic de [[…] %] din valoarea bilanțului ([2]) băncii la data intrării în vigoare a angajamentelor ([3]); și

([1]) Pentru mai multă claritate, în sensul angajamentului, activitățile cu capital privat/capital de risc ale băncii trebuie să fie excluse din domeniul de aplicare a angajamentului. În acest scop, banca trebuie să prezinte Comisiei o cerere oficială, care include un plan de afaceri pentru entitatea respectivă.

([2]) Pentru mai multă claritate, în sensul angajamentului, valoarea bilanțului este egală cu valoarea activelor totale ale băncii.

([3]) Pentru mai multă claritate, în cazul în care se obține aprobarea Comisiei de ridicare a interdicției privind achizițiile în conformitate cu capitolul III punctul 28 subpunctul (i) din angajamente, bilanțul băncii la data intrării în vigoare a angajamentelor trebuie să fie calculat pentru a include, de asemenea, activele entităților achiziționate sau activele dobândite la data achiziției.

(b) totalul prețurilor de cumpărare plătite de către bancă pentru toate achizițiile începând cu data intrării în vigoare a angajamentelor până la sfârșitul perioadei de restructurare este mai mic de [[…] %] din valoarea bilanțului băncii la data intrării în vigoare a angajamentelor.

(iii) **Activități care nu intră sub incidența interdicției privind achizițiile:** Interdicția privind achizițiile nu acoperă achizițiile care au loc în cursul normal al activităților bancare în contextul gestionării creanțelor existente față de întreprinderile în dificultate, inclusiv conversia datoriilor existente în instrumente de capital.

29. **Interdicția de publicitate:** Republica Elenă se angajează că banca se va abține de la orice publicitate privind sprijinul acordat de stat și de la utilizarea oricărei strategii comerciale agresive pe care nu ar fi aplicat-o în lipsa sprijinului acordat de Republica Elenă.

CAPITOLUL IV. MANDATARUL ÎNSĂRCINAT CU MONITORIZAREA

1. Republica Elenă se angajează că banca va modifica și va prelungi mandatul mandatarului însărcinat cu monitorizarea, aprobat de Comisie și numit de bancă la 16 ianuarie 2013, până la sfârșitul perioadei de restructurare. De asemenea, banca extinde domeniul de aplicare a mandatului pentru a include monitorizarea (i) planului de restructurare; și (ii) a tuturor angajamentelor stabilite în prezentul catalog.

2. La patru săptămâni de la data intrării în vigoare a angajamentelor, Republica Elenă prezintă Comisiei totalitatea condițiilor mandatului modificat, care trebuie să includă toate dispozițiile necesare care permit mandatarului însărcinat cu monitorizarea să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu angajamentele.

3. Dispoziții suplimentare privind mandatarul însărcinat cu monitorizarea sunt specificate într-un document separat.

Secretarul General

Christina PAPAKONSTANTINOU

Apendice

Proiecții macroeconomice privind operațiunile interne din Grecia

% creștere anuală (cu excepția cazului în care se specifică altfel)	2012	2013	2014	2015	2016	2017	Rata de creștere cumulativă 2013-2017
PIB real	– 6,4	– 4,2	0,6	2,9	3,7	3,5	6,4
Creșterea împrumuturilor nominale în Grecia	– 6,4	– 4,2	0,6	2,9	3,7	3,5	6,4
Deflatorul PIB	– 0,8	– 1,1	– 0,4	0,4	1,1	1,3	1,3
Prețurile proprietăților	– 11,7	– 10	– 5	0	2	3,5	
Venitul nominal disponibil al gospodăriilor	– 8,8	– 9,5	– 0,3	– 0,4	2,6	3,6	– 4,5
Depozitele din sectorul privat	– 7	1,3	1	3,4	5	5	16,6
Șomaj (%)	24,2	27	26	24	21	18,6	
Rata de refinanțare a BCE (%)	0,75	0,5	0,5	1	1,5	1,75	
Vârful de formare al creditelor neperformante			A doua jumătate a anului 2014				
EURIBOR la 3 luni (în medie, %)		0,24	0,43	0,75	1,25	1,80	
Accesul la piețele de capital – operațiuni repo		DA – fără plafon					
Accesul la piața de capital – acoperit/negarantat de rang superior		DA – până la 500 de milioane EUR fiecare	DA – până la 1 miliard EUR fiecare	DA – fără plafon			